

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.116/2021/87.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budahelységnev², a 2022. év április hó 21., 2022. év szeptember hó 27. és 29. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és 2022. év október hó 4. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 3.B.54/2018/98. számú ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt18 XVIII.r., Terhelt19 XIX.r., Terhelt20 XX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) év 4 (négy) hónapra, közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Terhelt2 II.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

- 3 rendbeli társtettesként, folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont),
 - 27 rendbeli társtettesként, folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) és b) pont),
 - 971 rendbeli társtettesként, 71 esetben folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont),
 - tiltott pornográf felvétellel visszaélés büntettének (1978. évi IV. törvény 204. § (1) bekezdés, (3) bekezdés),
 - társtettesként elkövetett pénzmosás büntettének (1978. évi IV. törvény 303. § (3) bekezdés b) pont, (4) bekezdés a) és b) pont) és
 - 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntettének (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont)
- minősíti.

Terhelt2 II.r. vádlott börtönbüntetésének tartamát 2 (kettő) évre, közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Terhelt2 II.r. vádlottal szemben kiszabott 800.000,- (nyolcszázezer) forint pénzbüntetést a napi tételek számára és az egynapi tétel összegére utalás mellőzésével

pénzmellékbüntetésként tekinti kiszabottnak. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 10.000,- (tízezer) forintonként kell 1-1 (egy-egy) napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

Terhelt3 III.r. vádlott terhére megállapított bűncselekményeket

- 7 rendbeli társtettesként, folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) és b) pont),
 - 160 rendbeli társtettesként, 35 esetben folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének (1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont),
 - tiltott pornográf felvétellel visszaélés büntettének (1978. évi IV. törvény 204. § (1) bekezdés) és
 - társtettesként elkövetett tiltott szerencsejáték szervezése vétségének (1978. évi IV. törvény 267. §)
- minősíti.

Terhelt3 III.r. vádlott börtönbüntetésének tartamát 1 (egy) év 2 (kettő) hónapra, közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Terhelt3 III.r. vádlott a börtönbüntetését kitöltötte.

Terhelt3 III.r. vádlottal szemben kiszabott 600.000,- (hatszázezer) forint pénzbüntetést a napi tételek számára és az egynapi tétel összegére utalás mellőzésével pénzmellékbüntetésként tekinti kiszabottnak. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 10.000,- (tízezer) forintonként kell 1-1 (egy-egy) napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

Terhelt4 IV.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) évre, közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Terhelt16 XIV.r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntettének törvényhelyeként a Btk. 399. § (1) bekezdését és a (6) bekezdés a) pontját jelöli meg azzal, hogy a bűncselekményt folytatólagosan követte el.

Terhelt16 XIV.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) évre, a felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre enyhíti és a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítéletét mellőzi.

Terhelt17 XVII.r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntettének törvényhelyeként a Btk. 399. § (1) bekezdését és a (6) bekezdés a) pontját jelöli meg azzal, hogy a bűncselekményt folytatólagosan követte el.

Terhelt17 XVII.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) évre, a felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre enyhíti és a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítéletét mellőzi.

Terhelt18 XVIII.r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntettének törvényhelyeként a Btk. 399. § (1) bekezdését és a (6) bekezdés a) pontját jelöli meg azzal, hogy a bűncselekményt folytatólagosan követte el. A 6 rendbeli, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének törvényhelyét a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjára módosítja.

Terhelt18 XVIII.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra, a felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre és a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásának tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Terhelt17 XVII.r. és Terhelt18 XVIII.r. vádlott tekintetében az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása a szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének esetére vonatkozik.

Terhelt19 XIX.r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntettének törvényhelyeként a Btk. 399. § (1) bekezdését és a (6) bekezdés a) pontját jelöli meg azzal, hogy a bűncselekményt folytatólagosan követte el.

Terhelt19 XIX.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra, a felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre és az ügyvédi foglalkozástól eltiltásának tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

Terhelt20 XX.r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntettének törvényhelyeként az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés a) pontját és a (4) bekezdés a) és b) pontját jelöli meg azzal, hogy a bűncselekményt folytatólagosan követte el.

Terhelt20 XX.r. vádlott börtönbüntetésének tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra, a felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre és a könyvelői foglalkozástól eltiltás mellékbüntetésének tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

Terhelt20 XX.r. vádlottal szemben kiszabott 200.000,- (kettőszázezer) forint pénzbüntetést a napi tételek számára és az egynapi tétel összegére utalás mellőzésével pénzmellékbüntetésként tekinti kiszabottnak. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 10.000,- (tízezer) forintként kell 1-1 (egy-egy) napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

Terhelt20 XX.r. vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának feltüntetését mellőzi.

Terhelt21 XXI.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 1 (egy) évre és a könyvelői foglalkozástól eltiltásának tartamát 1 (egy) évre enyhíti.

A cégnév0 Kft.-nek a pénzüintézet-nél vezetett

- bankszámlaszám1 számú vállalati devizaszámláján zárolt összeg 669,- (hatszázhatvankilenc) euró és 60,- (hatvan) cent,
- bankszámlaszám36 számú elektronikus üzleti számláján zárolt összeg 398.373,- (háromszázkilencvennyolcezer-háromszázhetvenhárom) forint,
- bankszámlaszám7 számú ügyfél befizetési alszámláján zárolt összeg 990,- (kilencszázkilencven) forint.

A cégnév4-nek a pénzüintézet-nél vezetett

- bankszámlaszám20 számú mikro üzleti számláján zárolt összeg 1.415,- (egyezer-négyszázötvenöt) forint.

Az cégnév25 Kft.-nek a pénzüintézet-nél vezetett

- bankszámlaszám24 számú vállalati forint alszámláján zárolt összeg 6.086,- (hatezer-nyolcvanhat) forint.

Az eljárás során készpénzben lefoglalt 17.000,- (tizenhétezer) euró és – helyesen – 4.600,- (négyezer-hatszáz) amerikai dollár (USD) bünjel pénz címleteit a Magyar Államkincstár Közép-Magyarországi Regionális Igazgatóság Állampénztári Iroda Állampapír- és Pénzforgalmi Osztály Letéti Csoport Bü.90.200 számú letétében kezelik.

Az eljárás során készpénzben lefoglalt 6.000.000,- (hatmillió) forint bünjel pénz a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának bankszámlaszám37 számú letéti számlájára került befizetésre.

Terhelt1 I.r., Terhelt16 XVI.r. és Terhelt17 XVII.r. vádlott lakcímében a közterület megnevezése utca.

Terhelt19 XIX.r. vádlott lakcíme: cím70

Terhelt3 III.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.szám1.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből a 2019. április 24. és 2019. május 22. tárgyalási napokra utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt18 XVIII.r., Terhelt19 XIX.r., Terhelt20 XX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 2.162.764,- (kettőmillió-százhatvankettőezer-hétszázhatvannégy) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A többvádoltas büntetőügyben Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt18 XVIII.r., Terhelt19 XIX.r., Terhelt20 XX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlottat érintő hatályon kívül helyezés következtében megismételt eljárásban a Balassagyarmati Törvényszék a 2020. július 3. napján kihirdetett 3.B.54/2018/98. számú ítéletében Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- a Btk. 385. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntetében.

[2] Ezért – mint bünszervezeti elkövetőt – 2 év 2 hónap szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozta meg és megállapította, hogy az I.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 800.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A kiszabott szabadságvesztésbe az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt beszámítani rendelte akként, hogy a házi őrizet esetében egy napi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[3] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- a Btk. 385. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntetében,

- a Btk. 204. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző gyermekpornográfia büntetében,

- a Btk. 399. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett pénzmosás büntetében,

- a Btk. 342. § (1) bekezdés e) pontjába ütköző társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében és

- a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében.

[4] Ezért – mint bünszervezeti elkövetőt – halmazati büntetésül 2 év 2 hónap szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozta meg és megállapította, hogy a II.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg és

rendelkezett az így kiszabott 800.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A kiszabott szabadságvesztésbe a II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt beszámítani rendelte akként, hogy a házi őrizet esetében egynapi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[5] A pénzbüntetés összegét nyilvánvaló számítási hiba miatt az elsőfokú ítélet rendelkező része hibásan tartalmazta, ezért azt a Balassagyarmati Törvényszék a 2021. január 13. napján véglegessé vált 3.B.54/2018/120. számú végzésével – a Be. 453. § (1) bekezdése alapján hivatalból – a napi tételek számának és az egynapi tétel összegének megfelelő 800.000,- forintra javította ki.

[6] Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- a Btk. 385. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntetében,
- a Btk. 360. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző tiltott szerencsejáték szervezésének büntetében és
- a Btk. 204. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző gyermekpornográfia büntetében.

[7] Ezért – mint bünszervezeti elkövetőt – halmazati büntetésül 2 év 2 hónap szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozta meg és megállapította, hogy a III.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.500,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 600.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A kiszabott szabadságvesztésbe a III.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt beszámítani rendelte akként, hogy a házi őrizet esetében egynapi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[8] Terhelt4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- a Btk. 385. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntetében.

[9] Ezért – mint bünszervezeti elkövetőt – 2 év szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozta meg és megállapította, hogy a IV.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 400.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról.

[10] Terhelt16 XVI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- a Btk. 399. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében.

[11] Ezért 2 év szabadságvesztésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő nap. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 800.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a XVI.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

[12] Terhelt17 XVII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- a Btk. 399. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében.

[13] Ezért 2 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő nap. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 600.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a XVII.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

[14] Terhelt18 XVIII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 6 rendbeli, a Btk. 342. § a) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében,

- 3 rendbeli, a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbújtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében és

- a Btk. 339. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében.

[15] Ezért halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre és 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő nap. A kiszabott szabadságvesztésbe a XVIII.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és

házi őrizetben töltött időt beszámítani rendelte akként, hogy a házi őrizet esetében egynapi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[16] Terhelt19 XIX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- 8 rendbeli, a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetében és
- a Btk. 399. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében.

[17] Ezért halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év ügyvédi foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő nap. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 600.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról.

[18] Terhelt20 XX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- a Btk. 399. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében.

[19] Ezért 2 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év könyvelői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő nap. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg és rendelkezett az így kiszabott 200.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról.

[20] Terhelt21 XXI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki

- a Btk. 399. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetében.

[21] Ezért 2 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év könyvelői foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő nap. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.000,- forintban állapította meg és

rendelkezett az így kiszabott 200.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról.

[22] A törvényszék a cégnév0 Kazakhsatn Szolgáltató Kft., az cégnév1, a cégnév2, a cégnév3, a cégnév4 és az cégnév25 Kft. pénzügyintézet-nél vezetett számláján, valamint a cégnév5, egyéb név1 és Terhelt18 XVIII.r. vádlott pénzügyintézet1-nél vezetett számláján található összegekre, Terhelt16 XVI.r. vádlottól lefoglalt forintra, euróra és amerikai dollárra, a XVIII.r. vádlott tulajdonát képező két személyautóra, valamint az I.r. vádlott tulajdonát képező személygépkocsira vagyonekhozást rendelt el.

[23] Az elsőfokú bíróság rendelkezett továbbá az eljárás alatt lefoglalt bűnjelekről, amelyeknek részben az elkobzását, részben az I.r., II.r., III.r., XVI.r. és XVIII.r. vádlottnak, egyéb név2nak, egyéb név3nak, egyéb név6nak, Terhelt5nak, Terhelt6nak, Terhelt10nak, Terhelt11nak, egyéb név9nek, egyéb név10nak, Terhelt13nak, Terhelt14nek, a kiállító hatóságnak, kezelő banknak, pénzügyintézet-nek, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak való kiadását, míg más részére vonatkozólag az iratok közti kezelését rendelte el.

[24] Külön-külön kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat az eljárás során az oldalukon felmerült bűnügyi költség megfizetésére, míg 16.242.991,- forint bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

[25] Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyész a kihirdetését követően Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak terhére, a büntetés és a mellékbüntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, majd három munkanapon belül Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt18 XVIII.r., Terhelt19 XIX.r., Terhelt20 XX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlott terhére is fellebbezéssel élt a büntetés súlyosítása, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében. A fellebbezése írásban benyújtott indokolásában a XX.r. vádlott vonatkozásában 46.200.000,- forint erejéig vagyonekhozást is indítványozott.

[26] Az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetése után az I.r. vádlott védője valamennyi ítéleti rendelkezés ellen, teljeskörű fellebbezést jelentett be, amelynek irányát elsődlegesen felmentésben, másodlagosan a bünszervezeti elkövetés mellőzése mellett enyhítésben jelölte meg. A II.r. vádlott védője a gyermekpornográfia büntette miatt emelt vád alóli felmentés, valamint a bünszervezeti elkövetés mellőzése és a büntetés enyhítése céljából, a III.r. vádlott védője büncselekmény hiányos felmentés érdekében, a IV.r. vádlott védője a bünszervezeti elkövetés és a vagyoni hátrány téves megállapítása, továbbá a büntetés enyhítése végett élt fellebbezéssel. A XVI.r. és a XVII.r. vádlott közös védője mindkét vádlottat érintően valamennyi ítéleti rendelkezéssel szemben felmentés céljából, a XIX.r. vádlott védője teljeskörű, az összes ítéleti rendelkezés ellen, elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében, végezetül a XX.r. vádlott és a XXI.r. vádlott védője is teljeskörű, büncselekmény hiányos felmentés céljából jelentett be fellebbezést. A XVIII.r. vádlott védője a fellebbezés bejelentésére három munkanapot tartott fenn, amely határidőn belül nem élt fellebbezéssel.

[27] Az elsőfokú ítélet kézhezvétele után a törvényes határidőn belül Terhelt1 I.r. vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést és külön kiemelte, hogy fellebbezése a járulékos kérdésekre is kiterjed. Terhelt2 II.r. vádlott a

gyermekpornográfia büntette miatt emelt vád alóli felmentés és a bűnszervezeti elkövetés téves megállapítása következtében enyhítés céljából, Terhelt3 III.r. vádlott elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés, Terhelt4 IV.r. vádlott a védőjével azonos tartalommal, Terhelt16 XVI.r. vádlott és Terhelt17 XVII.r. vádlott az ítélet őket érintő valamennyi rendelkezése ellen felmentés érdekében, Terhelt19 XIX.r. vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, valamint Terhelt21 XXI.r. vádlott felmentés végett jelentett be fellebbezést. Terhelt18 XVIII.r. vádlott és Terhelt20 XX.r. vádlott nem élt fellebbezési jogával.

[28] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.189/2021/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a Fővárosi Főügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában rögzített pontosításokkal tartotta fenn.

[29] Álláspontja szerint a felülbírálat a megismételt eljárással érintett vádlottak esetében a Be. 590. § (1), (2), illetve (10) bekezdése alapján teljeskörű. A vádhatóság érvelése szerint a törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette és az általa megállapított történeti tényállás mentes a megalapozatlansági okoktól. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, amely a logika szabályainak megfelel.

[30] A fellebbviteli főügyészség szerint a történeti tényállás alapján a törvényszék okszerű következtetést vont le a vádlottak elkövetéskori tudattartalmára, azon keresztül a szándékukra, valamint bűnösségükre, továbbá az elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezések indokolt alkalmazásával helyesen minősítette az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott vád tárgyává tett cselekményeit, az ezzel kapcsolatos elsőbírői minősítést minden tekintetben osztotta. E vádlottak esetében egyetértett a bűnszervezeti elkövetés megállapításával is, amelynek alátámasztása végett utalt a 2006. évi CI. törvénnyel kihirdetett „Palermói Egyezmény”-re, valamint a bűnszervezet törvényi tényállási elemeire. Meggyőződése szerint a bűnszervezeti elkövetést támadó védelmi fellebbezések büntető anyagi jogi alap hiányában a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre.

[31] Ugyanakkor a XVIII.r., XIX.r. és XX.r. vádlott vonatkozásában már nem értett egyet az elbíráláskor hatályos törvényi előírások alkalmazásával, mivel a 2012. évi C. törvény 2021. január 1. napjától hatályos rendelkezéseihez képest az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény alkalmazása enyhébb minősülést és enyhébb büntetési tételkeretet eredményezne. Ezzel szemben a XVI.r., XVII.r. és XXI.r. vádlott esetében a pénzmosás bűncselekmények minősítését a másodfokú elbírálás idején hatályos büntető törvénykönyvi szabályoknak megfelelően kell megállapítani, ezért e vádlottak tekintetében egyetértett az elsőbírői állásponttal.

[32] Megítélése szerint az I.r., III.r., XVI.r., XVII.r., XX.r. és XXI.r. vádlott bűnösségét vitató és teljeskörű, valamint a II.r. vádlott esetében részleges felmentést célzó vádlotti, illetve védői fellebbezések a törvényszék bizonyítékértékelő tevékenységét támadják, azonban a tényállás megalapozott, így e fellebbezések a tényálláshoz kötöttség miatt nem vezethetnek eredményre.

[33] A büntetéskiszabás körében annak a véleményének adott hangot, hogy az alkalmazott szankciók nem felelnek meg a belső arányosság követelményének, továbbá nem tükrözik a kitartó szándékkal, huzamosabb időn keresztül, jelentős tárgyi súlyú bűncselekményeket megvalósító vádlottak személyében rejlő magasabb szintű társadalomra veszélyesség fokát, a II.r., III.r., XVII.r. és XIX.r. vádlott terhére rótt bűncselekmények együttes tárgyi súlyát, továbbá az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott bűnszervezeti elkövetésének büntető anyagi jogi kiemelkedő nyomatékát.

[34] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét az alábbiak szerint változtassa meg:

- Terhelt1 I.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát a középértéket közelítő mértékben súlyosítsa, továbbá a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is emelje meg.

- Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott halmazati büntetése esetében a szabadságvesztés tartamát a középértéket irányzó mértékben súlyosítsa, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést is magasabb időtartamban határozza meg, továbbá végleges hatállyal tiltsa el őket bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végeznék, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban állnának.

- Terhelt16 XVI.r. és Terhelt17 XVII.r. vádlott terhére megállapított cselekményeket a Btk. 399. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntettének minősítse és velük szemben a Btk. 35. § (2) bekezdésére hivatkozással felemelt tartamú, fogház fokozatú, végrehajtandó szabadságvesztés, valamint magasabb időtartamú foglalkozástól eltiltás büntetést szabjon ki, továbbá ítélje őket közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is.

- Terhelt18 XVIII.r. vádlott cselekményeit az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntettének, 6 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének, valamint 3 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének minősítse és vele szemben halmazati büntetésül, az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdésének alkalmazásával megemelt tartamú, végrehajtandó fogházbüntetést és hosszabb tartamú foglalkozástól eltiltást szabjon ki. Álláspontja szerint a Magyarországon több mint tíz éve életvitelszerűen tartózkodó nemzetiségű állampolgárságú vádlott esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélet is indokolt, különös tekintettel a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvényben foglaltakra. Indítványozta továbbá az 1978. évi IV. törvény 99. § (1)-(4) bekezdése alapján a XVIII.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időnek a kiszabott fogházbüntetésbe való beszámítását, valamint a vagyoneklobzás törvényhelyeként az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a) pontjának megjelölését.

- Terhelt19 XIX.r. vádlott terhére megállapított cselekményeket minősítse az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés e) pontja szerint minősülő pénzmosás büntettének, valamint 8 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettének és vele szemben halmazati büntetésül, az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdésének alkalmazásával megemelt tartamú végrehajtandó fogházbüntetést, hosszabb időtartamú foglalkozástól eltiltást, továbbá mellékbüntetésként közügyektől eltiltást is szabjon ki, végezetül a vele szemben kiszabott 600.000,- forint pénzbüntetést az 1978. évi IV. törvény 64. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján pénzmellékbüntetésként tekintse kiszabottnak.

- Terhelt20 XX.r. vádlott terhére megállapított cselekményeket minősítse az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő tártettesként elkövetett pénzmosás büntettének és vele szemben az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdésének felhívásával hosszabb tartamú, végrehajtandó fogházbüntetést, felemelt időtartamú foglalkozástól eltiltást, valamint mellékbüntetésként közügyektől eltiltást is szabjon ki. A vele szemben kiszabott 200.000,- forint pénzbüntetést az 1978. évi IV. törvény 64. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján pénzmellékbüntetésként tekintse kiszabottnak, továbbá e vádlottal szemben az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján 46.310.311,- forintba alkalmazzon vagyonekobjást.

- Terhelt21 XXI.r. vádlott cselekményét a Btk. 399. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő tártettesként elkövetett pénzmosás büntettének minősítse és vele szemben a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával felemelt tartamú, fogház fokozatú, végrehajtandó szabadságvesztés, valamint magasabb időtartamú foglalkozástól eltiltás büntetést szabjon ki, továbbá közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélje.

[35] A fellebbviteli főügyészség az eltérő Büntető Törvénykönyv alkalmazása miatt a XVIII.r., XIX.r. és XX.r. vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás törvényhelyeként az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdésének feltüntetését indítványozta, valamint utalt arra, hogy a pénz(mellék)büntetések kiszabásával és azok mértékével egyetért. Jelezte továbbá, hogy két tárgyalási határnap tévesen került feltüntetésre, így kérte ezek mellőzését, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[36] Terhelt1 I.r. vádlott védője a fellebbezés írásban előterjesztett indokolásában fenntartotta az elsőfokú eljárásban és a megismételt elsőfokú eljárásban előadott védőbeszédében foglaltakat. Az eljárás alatt hivatkozott jogi érveinek lényegi pontjaira rámutatva előadta, hogy továbbra is sérelmezi a vádemelés körülményeit, mert az ügyészség elzárta a védelmet a korábban kötelező megismételt szakértői vélemény beszerzésétől. Fenntartotta szakértől szakvéleményének kizárására vonatkozó álláspontját is, mivel véleménye szerint kirendelésére törvénytelenül került sor, mert abban az időpontban még nem volt igazságügyi szakértő, amely törvénysértést az utólagos szakértővé válása sem közömbösítette. Véleménye szerint a vagyoni hátrány ítéleti bizonyossággal és megalapozottan nem állapítható meg, amit az a tény is jól mutat, hogy a szakértői vizsgálat tárgyát a lefoglalt adathordozókon található fájloknak csak körülbelül az 5 %-a képezte. Részben a vizsgálati módszer hiányossága, részben az átalánykár jellegű meghatározás miatt vitatta a vagyoni hátrány összegét. Ugyancsak kifogásolta a bünszervezet megállapítását, mert az álláspontja szerint ellentétes a 2019. évi törvénymódosítással. Megismételte továbbá az eljárás alatt következetesen hangoztatott nézetét, miszerint a védenca lakásán foganatosított

házkutatás során jogellenesen történt a számítógép belépő jelszáva nyilatkoztatás, így a számítástechnikai eszköz törvénytelenül került beszerzésre, ezért az abból kinyert adatok, mint bizonyítékok sem vehetők figyelembe. A védő fellebbezése indokolását azzal zárta, hogy a több, mint tíz éves időmúlásra tekintettel a letöltendő szabadságvesztésre ítéles indokolatlanul súlyos hátrányt jelentene védenre számára.

[37] Terhelt2 II.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését az írásban kifejtett indokolásában fenntartotta és előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mert a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, valamint a törvényszék a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, ezen túlmenően az indokolási kötelezettségének sem tett teljeskörűen eleget. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanságot akként küszöbölje ki, hogy a tényállást az ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján egészítse ki, illetve helyesbítse, majd ennek eredményeként eltérő tényállást állapítson meg.

[38] Utalt az eljárás alatt elmondott perbeszédeiben és a korábban előterjesztett fellebbezése indokolásában kifejtettekre, amelyeket maradéktalanul fenntartott, majd sérelmezte, hogy a törvényszék nem vette figyelembe védenre írásban benyújtott vallomását, ezért ismertette annak releváns tartalmi elemeit. A hivatkozott vallomásban védenre beszámolt a számítástechnikához való kapcsolatáról, önálló, legális tevékenységéről, továbbá, hogy miként ismerkedett meg Terhelt4 IV.r. vádlottal, Terhelt3 III.r. vádlottal, a cégnev5 Kft. - vel, továbbá egyéb név1al. Védenre kijelentette, hogy az indep.eu weboldalt még azelőtt létrehozta, hogy egyéb név1al találkozott, akitől 2008. év elején kapott egy szervergépet, amelyen az I.r. vádlottal létrehozták az egyéb név173.biz, a egyéb név174.hu és a egyéb név175.hu oldalakat. Arra is kitért, hogy a 34. számú szerveren az indep.eu nem üzemelt, azon csak a 2007. december 20-i biztonsági mentés volt fellelhető, míg a 35. számú szerverről előadta, hogy azon csak törölt állapotban lévő állományok voltak. Nyilatkozott továbbá az cégnev23. létrehozásának körülményeire, valamint azt is feltárta, hogy egyéb név1 kérte meg arra, hogy a cégének utalják a pénzt, amely nem volt törvénytelen, a könyvelést is segített elintézni. Védenre szerint, amikor felvette és átadta a pénzt egyéb név1nak, akkor abban a hitben volt, hogy nem követ el törvényteleniséget. A gyermekpornográfia vádját továbbra is tagadta és kérte figyelembe venni a Pécsi Rendőrkapitányságon folyamatban volt ügyben a nyomozást megszüntető ügyészi határozatot.

[39] A védő kifogásolta, hogy az elsőfokú ítéletben számtalan esetben elírás történt a weboldalak megjelölése vonatkozásában, melyre példaként hozta fel az indep.eu és egyéb név173.biz megnevezéseket. Védenre vallomására hivatkozva rámutatott arra, hogy Terhelt3 III.r. vádlott 2007-ben baráti alapon adta át használatra az indep.eu címet, amely a tulajdonában állt, majd ugyanebben az évben vitte át a cégnev5 Kft.-hez a szervergépet, amely után a kedvezményt a III.r. vádlott kapta meg, aki szintén ebben az évben elvette a II.r. vádlottól az independence weboldalt. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság tényállásával szemben védenre 2007. decemberéig egyedül üzemeltette az indep.eu oldalt, ahhoz sem a III.r., sem a IV.r. vádlott nem fért hozzá, majd ezt követően a weboldal üzemeltetésében védenre már nem vett részt, mert azt a III.r. vádlott elvette tőle.

[40] Véleménye szerint a törvényszék által megállapított tényállás egymásnak ellentmondó adatokat tartalmaz a 34. számú szerver átadása és telepítési ideje tekintetében, továbbá a

34. és 35. számú szerverek esetében a vagyoni hátrány összegét megalapozatlannak minősítette.

[41] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a bünszervezet megállapíthatóságát a titkos adatgyűjtés során keletkezett hanganyagokra és egyéb név⁶, egyéb név⁹, valamint egyéb név³⁸ vallomásaira alapította, azonban hiányolta annak részletezését, hogy a felsorolt személyek milyen eljárási pozícióban és milyen körülmények között tették meg másokat terhelő vallomásaikat. egyéb név⁶ vonatkozásában kérte figyelembe venni, hogy korábban gyanúsítottja volt a büntetőügynek és összesen tizenhárom alkalommal hallgatták ki gyanúsítottként és csak a tizenegyedik alkalommal tett a társaira nézve terhelő vallomást, ezt követően megszüntették az előzetes letartóztatását, majd az ügye elkülönítésre került. Felidézte, hogy egyéb név⁶ mit mondott védencére vonatkozólag, majd egyéb név⁹lel kapcsolatban ugyancsak megjegyezte, hogy szintén gyanúsított volt az eljárásban és az ötödik vallomásában tárt fel terhelő részleteket. A törvényszék előtt már mindketten finomították nyilatkozataikat amikor elmondták, hogy észleléseik csak részben voltak közvetlenek.

[42] A részletezett körülményekből a védelem azt a következtetést vonta le, hogy a nyomozó hatóság és az ügyészség is egy koncepció mentén, irányítottan folytatta le az eljárást, valamint egyéb név⁶ és egyéb név⁹ alkut kötött az ügyészséggel és ezért születtek meg a terhelő vallomásaik, amelyek önmagukban nem alapozhatják meg a bünszervezeti elkövetés megállapítását. A védő nem értett egyet a törvényszék e körben leírt álláspontjával, amelyből szerinte kitűnik, hogy az elsőfokú bíróság nem tudott eltekinteni a másodfokú bíróság ítéletében megfogalmazott iránymutatástól. Ezzel szemben megítélése szerint a megismételt eljárás előtt eljárás elsőfokú bíróság álláspontja volt a törvényes, amely helytálló érvek mentén fejtette ki a bünszervezet hiányára vonatkozó jogi nézetét.

[43] A gyermekpornográfia büntetével kapcsolatban felidézte az elsőfokú ítélet tényállását, majd hangsúlyozta, hogy a tárgyaláson meghallgatott szakértő úgy nyilatkozott, hogy a 35. számú szerveren webszolgáltatás nem futott és erotikus képeket sem talált, így érthetetlennek tartotta, hogy az elsőfokú ítélet e tényállási pont kapcsán mire alapozva hivatkozik az említett szerverre. Amennyiben az ítéltábla is arra az álláspontra helyezkedne, hogy védenca tette hozzáférhetővé a tinilányok weboldalt, úgy kiemelte, hogy a háromszáz képből csupán két képen talált az orvossal szembe fordított kiskorúak tekinthető személyeket, így alappal feltételezhető védenca szándékosságának hiánya.

[44] A pénzmosás büntette vonatkozásában hiányolta az elsőfokú ítéletből azokat a bizonyítékokat, amelyek védenca tudattartalmára, a szándékos elkövetésre utalnának és azt támasztanák alá.

[45] Érvelése szerint a II.r. vádlott tagadásával szemben a mérlegeléssel megállapított tényállást csak a bizonyítékok zárt láncolata alapján lehet megállapítani. A hézagokat ki lehet tölteni következtetésekkel, azonban csakis olyanokkal, amelyek a zárt logikai láncba kétséget kizáró módon beleillenek. Meglátása szerint a gyermekpornográfia és a pénzmosás büntette esetében a bizonyítékok zárt logikai láncolatát nem lehet megállapítani.

[46] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy Terhelt² II.r. vádlottat a gyermekpornográfia büntette miatt emelt vád

alól mentse fel, a pénzmosás bűncselekmény gondatlan elkövetési alakzatát állapítsa meg, mellőzze a bünszervezeti elkövetést és a kiszabott elsőfokú ítéletet a túlsúlyban lévő enyhítő körülményekre tekintettel enyhítse. Megítélése szerint kizárólag olyan büntetést lehet arányosan és méltányosan kiszabni, amely már nem jár szabadságelvonással.

[47] Terhelt3 III.r. vádlott fellebbezését rendkívül terjedelmes, az egész büntetőeljárást áttekintő beadványban indokolta meg, amelynek lényegi elemei az alábbiak szerint foglalhatók össze.

[48] A III.r. vádlott mindenekelőtt rámutatott arra, hogy a tizenkét éve folyamatban lévő büntetőeljárás alatt mindvégig ártatlannak tartotta magát. Kifejtette, hogy a letartóztatása előtt gimnáziumba járt, az országnévben kilenc hónapig tartózkodott, majd 2009. áprilisában, tizennyolc évesen letartóztatásba került, amelynek megszüntetését követően leérettségizett, elvégzett egy Internetes Alkalmazásfejlesztő OKJ tanfolyamot, mérnökinformatikusként lediplomázott és jelenleg szoftverfejlesztő mérnökként stabil munkahellyel rendelkezik, továbbá időközben megházasodott és van egy 5 éves gyermeke.

[49] A büntetőüggyel kapcsolatban kijelentette, hogy egyszer sem tagadta, hogy 2009-ben rendelkezett torrent oldallal, azonban 2007. december 20-án egyetlen torrent tracker szerver üzemeltetője, tulajdonosa, adminisztrátora sem volt, így különösen nem a vádban terhére rótt indep.eu torrent oldalé. Érvelése szerint a tényállásban hivatkozott és helyes elnevezéssel indep.eu vonatkozásában különbséget kell tenni „régip.indep.eu” és „új indep.eu” között, ugyanis míg az előbbi a lefoglalt 34. számú szerver archívumában található biztonsági mentés, amit Terhelt2 2007. december 20-án készített, addig az utóbbi annak az új állapotnak a megnevezése, amit már saját maga üzemeltetett 2007. december 23. napja után, azonban ezzel a cselekménnyel nincsen megvádolva.

[50] Fontosnak tartotta kihangsúlyozni, hogy a büntetőügy tárgyát torrentoldalak üzemeltetése képezi, majd fellebbezése indokolásának ezt követő részében felidézte a történeti előzményeket. Ennek során előadta, hogy 2006. szeptembere körül a cégnév5 Kft.-t választotta szerverhoszting szolgáltatójának, továbbá kijelentette, hogy 2007. április 27-én Terhelt2 II.r. vádlott megkérte, hogy regisztrálja be számára az indep.eu-t. Nem vitatta, hogy tagja volt a „régip.indep.eu”-nak, mint egyszerű felhasználó. Előadása szerint baráti kapcsolatba került Terhelt2val, azonban üzleti kapcsolatuk kimerült abban, hogy rajta keresztül volt a cégnév5 Kft. ügyfele. Elmondása szerint időközben összebarátkozott egyéb név1al, akivel még az országnévből is tartotta a kapcsolatot, azonban fel sem merült benne, hogy nevezett személy bünszervezetet működtet. Emlékezete szerint 2007. november-december körül „baráti-üzleti” okból összeveszett Terhelt2val és mivel a domain név, amiről üzemeltette az indep.eu torrentoldalt, a sajátja volt, ezért ezt a domain nevet 2007. december 22-23-án átirányította a saját szervere IP címére. Kiemelte, hogy őt egyéb név1 egyszer sem utasította és nem is dolgozott neki. A szerverekhez sem fért hozzá szoftveresen, csak hardveresen, ugyanez vonatkozott az I.r., II.r. és IV.r. vádlottra. Állítása szerint neki sem volt hozzáférése a szerverekhez, így például a 34. számú géphez sem.

[51] Véleménye szerint a bizonyítékok között fellelhető „régip.indep.eu” oldal megszűnésének dátuma 2007. december 20. napja, ezért kijelentette, hogy fellebbezése indokolásában főleg arra tér ki, hogy e dátum előtt mit csinált.

[52] Előbbi kijelentésével ellentétben a 2009. évvel kapcsolatban lényegesnek tartotta rögzíteni, hogy egyéb névlnak a teljes évi szerverhoszting díjat kifizette, majd azon kifogásának adott hangot, hogy az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokban hallomásként, illetve interneten olvasottként előadottakat tényként kezelte és nem tárta fel a valóságtartalmukat.

[53] Álláspontja szerint a büntetőügyben döntő jelentőséggel bírnak a tárgyi bizonyítékok, amelyeket a Balassagyarmati Törvényszék nem megfelelően értékelt, így például a vagyoni hátrány számításakor is rengeteg hibát vétett. Kérte figyelembe venni, hogy amikor 2009-ben lefoglalták a 34. számú szervergépet, akkor egy archivált, nem működő torrentoldalt elemeztek ki a szakértők, ezért került megállapításra a szakértő részéről, hogy az utolsó belépés az indep.eu oldalra 2007. december 20-án történt, vagyis majdnem két évvel a házkutatás előtt.

[54] A III.r. vádlott szerint semmilyen adat nem támasztja alá azt a megállapítást, hogy a „régí indep.eu” oldalt együtt üzemeltette volna Terhelt2val, továbbá azt is vitatta, hogy ezen a torrent oldalon valóban fellelhetők voltak a szerzői jog által védett művek. Ez utóbbi meggyőződésének alátámasztása érdekében rámutatott arra, hogy például a WindowsXP mappa, ezen belül pedig a windowsexp.iso nevű fájl tartalma nem biztos, hogy ténylegesen megegyezett az elnevezésével, míg önmagában az nem bűncselekmény, hogy egy weboldal a szerzői joggal védett műveknek a címét megjeleníti. Elképzelhetőnek tartotta, hogy esetleg Terhelt2 belenyúlt a torrentoldal statisztikájába annak érdekében, hogy a felhasználók azt gondolják, hogy azon sok minden megtalálható, ami nem fedte le feltétlenül a valóságot. Érvelése szerint százszázalékos pontossággal nem lehet megállapítani, hogy 1-1 adatbázis bejegyzés milyen fájlokat jelent, továbbá sérelmezte, hogy a szakértők helyett kizárólag a sértettek, pontosabban a forgalmazók érdekét védő jogvédőket kérték fel annak véleményezésére, hogy a megadott mező neve alapján mi tekinthető jogsértőnek.

[55] Hangsúlyozta, hogy a „régí indep.eu” oldalra nem töltött fel torrenteket, ezáltal szerzői jogvédett műveket sem oszthatott meg rajta, továbbá sérelmezte, hogy csupán két tanú gondolta azt, hogy Terhelt2val közösen üzemeltették a torrentoldalt, ami tudomása szerint nem bűncselekmény.

[56] Egyetértett a vád és az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a letöltések számát nem lehet figyelembe venni, mert egyrészt ez a szám nem határozható meg pontosan, másrészt nagyon sok megtévesztő érték látható az adatbázisokban. Fellebbezése indokolásának későbbi részében rámutatott arra is, hogy véleménye szerint a tényállás ezzel ellentétes adatokat tartalmaz.

[57] Megítélése szerint a szoftverek „lényegében” szabadon terjeszthetők annak érdekében, hogy a felhasználók kipróbálhassák, majd utána eldöntsék, hogy megvásárolják-e, így eszmefuttatása szerint végeredményben a cégeknek költséghatékonyabb megoldás a szoftvereket torrentoldalakon terjeszteni, mert így tehermentesítik a szervereiket.

[58] Véleménye szerint, ha eltekintünk attól az általa kifogásolt körülménytől, hogy a torrent címe mögötti tartalom nem nyert bizonyítást, akkor is feltűnő az a tény, hogy a „régí indep.eu” oldalra összesen 5710 darab film, illetve sorozat volt feltöltve, azonban a vádban csak 714 darab film szerepel, ami álláspontja szerint azt mutatja, hogy a torrenteknek

csupán az egytizede lehetett jogsértő, vagyis az oldal nem abból a célból jött létre és a felhasználók nem is annak érdekében használták, hogy jogsértést kövessenek el, hanem azért, hogy fájlokat cseréljenek egymással.

[59] Felhívta a figyelmet arra is, hogy a sértettek között alig van szerzői jog tulajdonos, leginkább forgalmazók szerepelnek sértettként a vádban, azonban véleménye szerint annak bizonyítása már elmaradt, hogy az adott filmet forgalmazták-e Magyarországon, mivel ennek hiányában vagyoni hátrány sem keletkezhetett a forgalmazónál.

[60] A szoftverek, a zeneművek és a pornófilmek esetében is számszerűen meghatározta, hogy az általa „régi indep.eu”-nak elnevezett oldal esetében hány darab torrent volt az adatbázisban és ahhoz képest hány darabot tettek vád tárgyává. A két szám közötti jelentős különbség szerinte azt támasztja alá, hogy a szerzői jogot sértő anyagok száma elenyésző volt az oldal forgalmához képest, amivel ismételten azt kívánta érzékeltetni, hogy a felhasználók fájlcserélés érdekében használták az oldalt.

[61] Fellebbezése indokolásában a vagyoni hátrány számítására részletesen, torrent oldalanként tért ki, melynek keretében elsőként a „régi indep.eu” oldallal foglalkozott. Kiemelte, hogy egyetért a vád és az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, miszerint a letöltések számát nem lehet figyelembe venni, azonban ez a fajta értelmezés nem minden esetben történt meg. Ez utóbbi állításának alátámasztása végett hivatkozott az képviselő8 által közölt vagyoni hátrányok összegére és azok kiszámításának módjára, mert azok a letöltések számán alapultak, ellentétben a képviselő5 által közölt összeggel, ugyanis „a képviselő5-nál nem vették figyelembe a letöltés számot”. Sételmezte továbbá, hogy az képviselő8 a nem azonosított előadóhoz köthető műveket is elszámolta a vagyoni hátrány meghatározásakor, továbbá a képviselő5 és az képviselő8 által csatolt adatok átfedést mutatnak egymással, ezért a törvényszék a tényállás megállapításakor a duplázás hibáját követte el. Az képviselő8 és a képviselő5 táblázatára utalva megjegyezte, hogy a két lista nem fedí le egymást, ezért érthetetlen számára, hogy melyik az irányadó.

[62] A „régi indep.eu” oldalhoz kapcsolódóan külön foglalkozott a egyéb név66 és az egyéb név64 – mint sértettek – tekintetében felszámolt vagyoni hátrányokkal. E tárgykörben is hiányolta az elnevezés mögött meghúzódó tényleges tartalom bizonyítottságát, kifogásolta a duplikátumokat, továbbá a nyomozati szakban megjelölt árakat túlzónak találta.

[63] A III.r. vádlott fellebbezésének indokolása a „régi indep.eu” oldal vonatkozásában ugyancsak kimerítően elemezte az elsőfokú ítélet tényállásában az képviselő12 (képviseelő12) által képviselt sértetti kör vonatkozásában meghatározott vagyoni hátrányt, melynek során a rendelkezésére álló, képviselő12 által összeállított „képviseelő12 0222 1 w97.xls” megnevezésű fájl adatait vette alapul. Példákon bemutatva mutatott rá az általa jelen esetben is kifogásolt duplikálásra, vagyis arra a körülményre, hogy egyetlen film többször került elszámolásra, ezzel összefüggésben ugyanannak a filmalkotásnak a magyar és az angol címéből eredő többszörözésre, valamint a sorozatok és az őket alkotó egyes részek értékének meghatározására, amely széleskörű problémakör véleménye szerint kizárólag a vagyoni hátrány tisztázása céljából elrendelt szakértői vizsgálattal lehetne orvosolható. Külön felhívta a figyelmet azokra a filmekre, amelyek mellett mind a letöltések, mind a seederek száma nulla, mert ezekben az esetekben bármilyen adatbázisban szerepel a film címe, azt lehetetlen

letölteni. Összességében hangsúlyozta, hogy mindezek alapján a vagyoni hátrány mértéke vélhetőleg meg sem közelíti az elsőfokú ítéletben rögzített összeget.

[64] Ismételten kijelentette, hogy egyetért a törvényszék arra vonatkozó megállapításával, miszerint az adatbázisban található letöltések értékét 1-nek kell venni, azonban a egyéb név¹⁴² nyilatkozatában foglaltakra tekintettel sérelmezte, hogy ezt a számítási módot az elsőfokú bíróság nem alkalmazta az egyéb név⁶⁸ vagyoni hátrányának meghatározásakor. A megfelelő táblázatok fellebbezésbe emelésével kifejtette, hogy a vád a teljes értéket vette figyelembe, ami magában foglalja a letöltések számát is, így az elsőfokú bíróság nemcsak önmagának, hanem az ügyészségi indítványnak is ellentmondva állapította meg a vagyoni hátrány mértékét.

[65] Meggyőződése szerint a egyéb név⁷⁶ és az egyéb név⁶⁸ nagykereskedések nem is lehetnek sértettek, mert nem jogtulajdonosok, illetve jogkezelők, amely érvelésének alátámasztása végett csatolta az elsőfokú ítéletben egyéb név⁷⁶-ként rövidített cégnév¹⁰⁵ jogutódjának, a cégnév¹⁰⁶ szoftver üzletágvezetőjének a 2015. április 22. napján kelt nyilatkozatát.

[66] A játékszoftverek esetében is utalt a duplikálásból származó elszámolási problémára, valamint olyan szoftverre, amelynek úgy vették egynek a letöltési értékét, hogy sem letöltés, sem seederek nem voltak az adott torrentnél, így gyakorlatilag csak a neve szerepelt az adatbázisban. Utalt arra is, hogy a legtöbb szoftver a gyártó oldalán ingyenesen letölthető volt, így megítélése szerint vagyoni hátrány kizárólag abban az esetben érte volna a szerzőt, jogtulajdonost, amennyiben a korlátozott vagy ingyenes használatot a felhasználó megszegi vagy kikerüli, azonban ennek bizonyítása elmaradt.

[67] Végezetül a „régi indep.eu” oldalra vonatkozólag sérelmezte, hogy a törvényszék a képviselő⁹ esetében is a letöltések számához igazodó összegben határozta meg a vagyoni hátrányt, amely még az ügyészség indítványával is szembehelyezkedik.

[68] A III.r. vádlott az általa „régi indep.eu”-ként emlegetett oldal tekintetében összefoglalásként rámutatott arra, hogy a számítási módszereit alkalmazva a vagyoni hátrány mértéke jóval kevesebb lesz, mint ötvenmillió forint, azonban továbbra is hangsúlyozta, hogy ezen archívum tekintetében nem ismeri el bűnösségét, annak üzemeltetésében nem vett részt és torrenteket sem töltött fel.

[69] Ezt követően rátért az egyéb név¹⁷³.biz torrent oldallal kapcsolatos vagyoni hátrány elemzésére, azonban jelezte, hogy a hivatkozott oldalt fellebbezésében nem teszi ki olyan mélységű vizsgálatnak, mint a „régi indep.eu” esetében, mivel az előbbi oldal is Terhelt² II.r. vádlotthoz tartozott és hozzá bizonyítottan nem volt köthető. Ennek ellenére azért tartotta szükségesnek, hogy mégis kitérjen ezen oldalra is, mert a bűnszervezet megállapítása miatt a személyével összefüggésbe hozták.

[70] Az képviselő⁸ és a képviselő⁵ tekintetében visszautalt a korábban kifejtett érveire, míg a egyéb név⁶⁶ szoftvereivel kapcsolatban értetlenségének adott hangot arra vonatkozólag, hogy a vádhatóság miként számolhatta ki a hivatkozott vagyoni hátrány összegeket. Jelen helyen is hangsúlyozta a duplikátum problémakörét, valamint kifejtette,

hogy több olyan torrentnél is elszámoltak vagyoni hátrányt, amely ingyenesen elérhető volt a egyéb név66 honlapjáról. Álláspontja szerint „alapvetően” a szoftverek megosztása legális, mert szabadon letölthetők a gyártó oldaláról is.

[71] Az képviselő¹² által összeállított „képviselő¹² 0222 1 w97.xls” elnevezésű fájlban található táblázatokban rögzített filmeket és az képviselő¹² által meghatározott sértetti kört egyenként elemezve kifogásolta, hogy a vádhatóság, majd a törvényszék is valamennyi alkotás, illetve a sorozatok minden egyes része után 800,- amerikai dollárban határozta meg a vagyoni hátrány mértékét, amely számítási mód véleménye szerint megalapozatlan. Egyes filmek ismétlődésén túlmenően rámutatott arra is, hogy például egy tíz részből álló filmsorozat esetében a vagyoni hátrány összege 8.000,- amerikai dollárra emelkedik, ami a számolás helytelenségét jól tükrözi. Ezzel szemben, ha az ítéltábla csak egyszer számolná fel a filmeket és a sorozatokat, vagy az általa hivatkozott másik büntetőügyben megállapított 200,- amerikai dollárt fogadná el, abban az esetben a vagyoni hátrány összege közel a felére csökkenne. A egyéb név¹⁴²hez köthető Excel táblázattal kapcsolatban kiemelte, hogy a „régí indep.eu”-val ellentétben az egyéb név¹⁷³.biz vonatkozásában nem számolták el a letöltési számot, míg a képviselő⁹ esetében fenntartotta a „régí indep.eu”-ra vonatkozó megállapítását.

[72] A egyéb név¹⁷⁵.hu tekintetében csak visszautalt a „régí indep.eu”-val kapcsolatban kifejtett érveire, továbbá szükségesnek tartotta nyomatékosítani, hogy az képviselő⁸ esetében a vagyoni hátrány a letöltések számából szorzódott fel.

[73] A vagyoni hátránnyal kapcsolatos álláspontjának összegzésként a duplikált torrentek figyelmen kívül hagyását, valamint a filmenként 800,- amerikai dollárral történt számolás alaptalanságát hangsúlyozta. Arra is felhívta a figyelmet, hogy a „régí indep.eu” oldal 2007. december 20-án leállt, így az akkori árfolyam szerint kellett volna a dollárt forintra átváltani, ami nem 200,-, hanem csak 176,- forint volt.

[74] Sérelmezte, hogy a vád szó szerint átvette a sértettek által közölt értékeket, azokat sem az ügyészség, sem az elsőfokú bíróság nem vizsgálta meg, amely mulasztás „nagyszabású” szakértői vizsgálattal lenne kiküszöbölhető. A témakör zárásaként fellebbezése indokolásába beillesztette az említett torrentoldalak általa kiszámolt vagyoni hátrányát táblázatokba foglalva azzal a megjegyzéssel, hogy azokból nem vette ki a duplikátumokat és 200,- amerikai dollárral számolt. Az így meghatározott vagyoni hátrány összege jóval alacsonyabb lenne az elsőfokú ítéletben meghatározottakhoz képest.

[75] A egyéb név¹⁷⁴.hu oldal vonatkozásában megjegyzete, hogy az ott feltüntetett vagyoni hátrány oly mértékben elenyésző a teljes összeghez képest, hogy e torrentoldallal külön nem is foglalkozik.

[76] A III.r. vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában külön részt szánt annak bizonyítására, hogy az indep.eu oldallal kizárólag 2007. decembertől rendelkezett, melynek során elsőként a 34. számú szerverre hivatkozott, mert azon nem szerepel a neve, mint tulajdonos, vagy rendszergazda, illetve olyan személy, akinek adminisztrátori joga lett volna. Hangsúlyozta, hogy még szerződése se volt erre a szerverre, így érthetetlennek tartja az ezzel kapcsolatos ellene felhozott vádat. Kitért a szerveren található portálok szakértől szakértő által történt összeállítására, mert a szakértő megállapítása szerint sem volt a személyéhez

köthető tulajdonosi rang. Abban az időszakban „Feree” volt a beceneve, azonban az indep.eu oldalhoz tartozó tulajdonos rangú felhasználók bejelentkezési neve a „Netware” és a „Bessenyeib” volt. Ismételten hivatkozott arra, hogy a torrentportál a szakértő megállapítása értelmében 2007. december 20. napján állt le, amit megítélése szerint az a közvetett bizonyíték is megerősít, hogy 2007. december 23. napján történt meg az indephq.eu domainnév regisztrációja, amit feltehetőleg Terhelt2 tett meg, pontosan azon a napon, amikor saját maga viszont az „új indep.eu” oldalt elindította.

[77] A III.r. vádlott Terhelt2 II.r. vádlott, Terhelt1 I.r. vádlott, egyéb név⁹ és egyéb név³⁸ vallomásaiból, továbbá Terhelt2 II.r. vádlott MSN beszélgetéseiből idézve kívánta azt a visszatérően ismételt védekezését alátámasztani, hogy az általa „régí indep.eu”-nak nevezett oldalt nem üzemeltette, míg az ezzel ellentétes bizonyítékok kizárólag a 2007. december 20. napja utáni időszakra vonatkoznak, amely a saját elhatárolása szerint már az „új indep.eu” korszakot jelenti. Véleménye szerint a félreértés abból adódhat, hogy egy weboldal esetében a tulajdonosváltás nem tényszerűen megállapítható, ezért sokak fejében az maradt meg, hogy az oldal Terhelt2 II.r. vádlotté, de azt Terhelt3 III.r. vádlott üzemeltette, „illetve fordítva, esetleg közösen, tehát zavaros az állapot”, azonban rámutatott arra, hogy fellebbezésének indokolását ennek tisztázására szánta. Ezzel kapcsolatban zárásként megjegyezte, hogy az „új indep.eu” nem került lefoglalásra, ezáltal a rajta szereplő adatok nem is képezték a bizonyítás tárgyát.

[78] A III.r. vádlott szerint a vád tárgyává tett weboldalak közül kizárólag az indep.eu esetében történt próbaletöltés szakértő³ szaktanácsadó részéről, azonban álláspontja szerint az ügy érdemi megítélése szempontjából ez irreleváns, mert arra 2009. április 6-án került sor, vagyis az már az „új indep.eu” oldalról történt. A fellebbezés indokolása több oldalon keresztül mutatta be a „régí indep.eu” és az „új indep.eu” oldalak közti különbségeket, amelyek a megjelenésben, a bejelentkezés után látható logóban, a menüpontokban, valamint a torrentek listájában érhetők tetten. Hangsúlyozta, hogy azért volt különbség a két oldal között, mert a kettő nem ugyanaz, a „régí indep.eu”-t Terhelt2 II.r. vádlott (Netware), míg az „új indep.eu”-t saját maga (Feree) üzemeltette. A „régí indep.eu” oldal vonatkozásában kitért az oldal alján található „Nyilatkozat” megnevezésű szövegre, amely többek között azt tartalmazta, hogy „A felhasználók által elhelyezett linkekért és anyagokért kizárólag a felhasználók vállalnak felelősséget.”, továbbá, hogy „Az oldal tulajdonosai elhatárolódnak minden feltöltött illegális tartalomtól.”. Állítása szerint minden felhasználó találkozott ezzel a felhívó üzenettel, miután belépett az oldalra, így a szerzői jogok megsértésével kapcsolatban a felhasználókat kellene megkérdezni a megosztott tartalmakról, akik az adatcserét végezték, és nem a weboldal üzemeltetőjét. Utalt arra is, hogy az említett szaktanácsadó egy olyan amerikai rajzfilmet töltött le, amely nem is található meg a „régí indep.eu” oldalon, így nem is szerepel abban az adatbázisban, amely alapján vádat emeltek ellene. Összeségében kijelentette, hogy téves az a megállapítás, miszerint az eljárás tárgyát képező oldalakról próbaletöltéseket végeztek volna, ezért kérte, hogy a másodfokú bíróság e tárgykörben korrigálja az elsőfokú ítéletet.

[79] A bünszervezet megállapíthatóságával kapcsolatban kiemelte, hogy a cégnév⁵ Kft. ügyfeleként egyéb név¹ nem volt a főnöke, továbbá nem állt hierarchikus kapcsolatban a többi vádlottal. Állítása szerint egyéb név¹ csak jelezte számára a felmerült szabálytalanságokat a szerverekkel összefüggésben, amit példaként a 2008. augusztus 11. napján közte és egyéb név¹ között elhangzott, a nyomozati iratokban leírva megtalálható telefonos beszélgetés tartalmával igazolt. Álláspontja szerint azért sem követhette el a terhére rótt bűncselekményt, mert a szervereit egyedül üzemeltette, továbbá a bünszervezet jogi fogalmát értelmezve kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet nem több bűncselekményt, hanem

kizárólag egyetlen büntettet állapított meg a terhére, amely ellentétes a bűnszervezet több bűncselekmény elkövetésére vonatkozó alapfeltételével. Megítélése szerint legfeljebb a bűnszövetség fennállása lehetne felróható számára, azonban az abban való részvételt is határozottan tagadta. Ezzel kapcsolatban utalt még egyéb név6 jogerős felelősségrevonására, akit bűnszervezeti elkövetőként ítélték el, azonban érvelése szerint nevezett személy közelebbi és régebbi kapcsolatot ápolt egyéb név1al, sosem blogolt és a nyilvánosságot is kerülte, ezzel szemben – a többiekhez hasonlóan – róla minden megtalálható volt az interneten, blogolt, kiírta magából a történeteket, azaz nem működtek konspiratíván.

[80] A bűnszervezet fennállására vonatkozólag az elsőfokú bíróságéval ellentétes meggyőződésének további alátámasztása végett idézte a 2015. szeptember 15. napján utolsó szó jogán előadott nyilatkozatát, valamint arra is rámutatott, hogy csak 2008. augusztus hónapban töltötte be a tizennyolcadik életévét, így az általa felvázolt „régí indep.eu” és „új indep.eu” szerinti különbségtétel alapján kizárólag olyan időszakért lehetne felelősségre vonni, amikor még fiatakorú volt, azonban a fiatakorúakra vonatkozó enyhébb szabályozást nem alkalmazták esetében. Megjegyezte még, hogy egyetért a Balassagyarmati Törvényszék 9.B.210/2014/127. számú ítéletének a bűnszervezet hiányára levont következtetésével és az erre irányuló indokolásával.

[81] Terhelt3 III.r. vádlott a fellebbezés indokolásában a torrent trackerek üzemeltetése kapcsán az általa előadottak illusztrálására „idővonalat” is készített, majd megjegyezte, hogy az „új indep.eu” oldal még az előzetes letartóztatása alatt is üzemelt és 2009. április végén vagy május elején állt le.

[82] egyéb név9 egyik vallomásából és a törvényszéknek Terhelt1 I.r. vádlott MSN beszélgetéseit elemző bekezdéséből idézve nem zárta ki annak lehetőségét, hogy egyikük sem mondott igazat, majd az elsőfokú ítélet [267], [268], [269] és [270] bekezdésében írtakat a fellebbezésébe másolva rámutatott arra a véleményére, hogy az említett ítéleti részekben taglalt két darab email hamis, a cégnév5 Kft.lejáratására szolgáltak, amit az is alátámaszt, hogy még az index.hu internetes hírportálon is megjelent egy cikk „Álspammal lőttek a warezháborúban” címmel. Az interneten 2008. február 15. napján megjelent írást szintén bemásolta a fellebbezése indokolásába.

[83] A bűnszervezet fennállásával szemben megállapítható tényezőket összegezve kérte figyelembe venni, hogy nem azzal a céllal vált tizenhat évesen a cégnév5 Kft., azaz egyéb név1 ügyfelévé, hogy bűnszervezetben tevékenykedjen, egyedül üzemeltette a szervereit, egyéb név1 sosem büntette meg, Terhelt2 II.r. vádlottal 2007. év végétől nem volt jóban, lényegében Terhelt1 I.r. vádlott megrendelője volt, Terhelt4 IV.r. vádlottal sosem állt szorosabb kapcsolatban és számára csak hobbi volt a saját szerverei üzemeltetése, nem rendelkezett társsal.

[84] Az egyéb név173.biz, egyéb név174.hu és egyéb név175.hu torrentoldalakkal összefüggésben előadta, hogy tudomása szerint azokat kizárólag Terhelt2 II.r. vádlott üzemeltette, akinek hosszan idézett a 2015. március 16-án tett vallomásából annak megerősítése érdekében, hogy elismerte, hogy a nevezett oldalakat egyedül hozta létre. Megítélése szerint az ügyiratokban szereplő MSN beszélgetésekből is az szűrhető le, hogy a három oldallal csak annyi kapcsolata volt, hogy Terhelt1 I.r. vádlott készítette az oldalak

motorját, ahogy az „új indep.eu” esetében is, így lényegében egy szoftvert vásárolt tőle, pontosan úgy, mint Terhelt2 II.r. vádlott. Utalt arra, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott szintén megerősítette vallomásában, hogy a 34. számú szerver Terhelt2 II.r. vádlotthoz tartozott.

[85] Kérte figyelembe venni, hogy időközben általa precedens értékűnek minősített jogerős bírósági döntések születtek más büntetőügyekben, így hivatkozott a „torrentoldal1” és a „torrentoldal2” nevezetű torrentoldalakkal kapcsolatban meghozott ítéletekre, amelyek véleménye szerint azért bírnak kiemelt jelentőséggel, mert ezekben az ügyekben a nyomozó hatóság kizárólag azokat a torrenteket vizsgálta, amiket az adott ügy vádlottjai töltek fel, ami azt jelenti, hogy a felhasználók, tulajdonosok, illetve üzemeltetők csak azokért a torrentekért felelnek, amelyeket saját maguk töltenek fel.

[86] A „torrentoldal2” torrentoldal vonatkozásában meghozott ítélettel összefüggésben azt is kiemelte, hogy az eljáró bíróságok filmalkotásonként egységesen 200,- amerikai dollárral számoltak, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla jelen ügyben is a 800,- amerikai dollár helyett 200,- amerikai dollárral állapítsa meg az okozott vagyoni hátrányt, amennyiben a felelősségét megállapítaná. Hangsúlyozta, hogy továbbra is vitatja a büntetőjogi felelősségét, azonban táblázatba foglalva kiszámolta, hogy a saját érvelése alapján mekkora összegű vagyoni hátrány lenne megállapítható.

[87] Kiemelte dr. Ibolya Tibor „A „torrentazziák” büntetőjogi megítélése” című cikkében írtakat, majd azon álláspontjának adott hangot, hogy az üzemeltetők felelősségét megállapító szakvélemények, beszámolók az inkriminált cselekménye után keletkeztek, így alappal feltételezhette az „új indep.eu” oldal esetében, hogy az üzemeltetése legális. Meglátása szerint ez a helyzet hasonló a dizájnérdekhez, amelyek szintén csak később váltak büntethetővé. Lényegesnek találta továbbá, hogy jelen esetben a nyomozó hatóság eljárása a cégnév5 Kft. ellen irányult azzal a céllal, hogy sms és warez szervereket keressenek, azonban, ha a razzia a torrentoldalakat vette volna célba, abban az esetben az eljárás a felmentésével már régen befejeződött volna.

[88] A 46. számú szerverrel kapcsolatban rámutatott arra, hogy szakértő1 a szerver vizsgálatokkor nem talált emelt díjas sms szolgáltatás kiszolgáltatására használt, azokkal kapcsolatos szoftverek naplóállományait, valamint spam küldésére alkalmas szoftverek és email címet gyűjtő szoftvereket, adatbázisokat sem. A III.r. vádlott nem vitatta, hogy 1 darab szerzői joggal védett alkotás található volt a szerveren, egy egyéb név64 nevezetű program, továbbá azt sem tagadta, hogy a szerveren működött FTP, illetve webszerver, azonban elmondása szerint ez bevett szokás szerverek esetében és legális. Kérte figyelembe venni, hogy ezt a szoftvert csak saját felhasználásra tárolta, azzal haszonra nem tett szert és nem az volt a célja, hogy a nagy nyilvánosság számára hozzáférhető legyen.

[89] A 48. számú szerver vonatkozásában kifejtette, hogy azon általános weboldalak voltak, amelyekről a szakértő is megállapította, hogy sem emelt díjas sms fizetési lehetőség nem volt rajta, sem jogvédett anyagokat nem lehetett letölteni róla. Állítása szerint a szerveren saját maga részére tárolt filmeket és zenét, azokat másokkal nem osztotta meg, ráadásul ezt a szerveret többen is használták, mindenkinek volt jogosultsága a D (content) meghajtót elérni. Ugyanakkor nem vitatta, hogy a szerveren valóban voltak szerzői jogvédett

anyagok. Véleménye szerint a 46. számú szerverrel együtt mindezért a Btk. 385. § (3) bekezdése és nem a Btk. 385. § (4) bekezdés b) pontja alapján lehetne felelősségre vonni.

[90] A tiltott szerencsejáték szervezésével kapcsolatban előadta, hogy egyéb névtől valóban kapott 300.000,- forintot, azonban ez az összeg a vételára volt a rendszám4 forgalmi rendszámú, személygépkocsi típusú személyautónak, amit eladott a részére. Állítása szerint a nyereményoldal létezéséről nem is tudott, és annak a lehetőségét nem zárta ki, hogy egyéb név9 a topnyeremenyek.eu oldalból származó bevételből egyenlítette ki a gépkocsi árát, azonban kijelentette, hogy az összeget nem azért kapta, mert részt vett a szerencsejáték szervezésében, hanem a gépkocsi eladása miatt. Hangsúlyozta, hogy szakértől szakértő szerint a topnyeremenyek.eu weboldal a 34. számú szerveren nem üzemelt. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság bűncselekmény, illetve bizonyítottság hiányában mentse fel a tiltott szerencsejáték szervezésének büntette miatt emelt vád alól.

[91] A gyermekpornográf képek vonatkozásában azon meggyőződésének adott hangot, hogy az inkriminált felvételek nem minősülnek pornográfnek, mivel többségüket szülők készítették nyaralás alkalmával. Érvelése szerint az elsőfokú ítéletben hivatkozott MSN beszélgetések és a képek nem hozhatók összefüggésbe egymással, mert két különböző számítógépről lettek lefoglalva. Amennyiben a másodfokú bíróság is úgy ítélné meg, hogy a képek pornográf tartalmúak, abban az esetben is a cselekménye a Btk. 204. § (1) bekezdés a) pontjának minősülne. E bűncselekménnyel összefüggésben utalt arra, hogy az ügyészi fellebbezés szerint a Btk. 52. § (3) bekezdése alapján foglalkozástól eltiltásra is kell ítélni, azonban sérelmezte, hogy ez a törvényi előírás a cselekmény elkövetésekor még nem volt hatályban, továbbá megjegyezte, hogy informatikus, így egyszer sem merült fel benne, hogy gyermekekkel foglalkozzon. Végezetül kifogásolta, hogy az ügyészség a perbeszédében ezt a fajta bűncselekmény előkészületet összemosta a szerzői jogok megsértésének büntettével.

[92] Fellebbezése írásbeli indokolásának összegzéseként rögzítette, hogy a vádhatóság nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani szerepét „a vélt bűncselekményeknél, illetve azt sem, hogy történt-e volna bűncselekmény elkövetése”. Az esetében főleg vallomások állnak rendelkezésre, azonban tárgyi bizonyítékok nem igazolják bűnösségét. Utalt arra is, hogy a torrent oldal üzemeltetése 2007-ben még nem volt bűncselekmény, de egyébiránt akkor más üzemeltette az oldalt.

[93] Végzőként kijelentette, hogy ha elkövetett torrentezéssel kapcsolatos bűncselekményt, akkor azt mélységesen megbánta, azonban nem tartaná igazságosnak, hogy ennyi idő elteltével börtönbe kelljen vonulnia, amikor már családdal rendelkezik és azon gondolkodik, hogyan tudná tanulással, fejlődéssel építeni a karrierjét. A további szabadságvesztés nem csak számára, hanem felségének és 5 éves kisfiának is szenvedést okozna, továbbá a második gyermekvállalási szándékukat is romba döntené. Álláspontja szerint a további börtönbüntetés visszatartó erőt sem jelentene a torrentezés terén. Indítványozta, hogy amennyiben az ítéltábla a bűnössége mellett foglalna állást, úgy mind a szabadságvesztés tartamát, mind a pénzbüntetés mértékét enyhítse. Hangsúlyozta, hogy az időközben eltelt idő nem elhanyagolható tényező, ráadásul az eljárás nem miatta húzódott el.

[94] A III.r. vádlott fellebbezése írásbeli indokolásának mellékleteként az alábbi dokumentumokat csatolta:

- egy 20 oldalas iratot a torrent fájl létrehozásának, feltöltésének, letöltésének, a valós adatállománynak, a 'times-_completed' mezőnek és manipulálásának, valamint a egyéb név179 kiszűrésének bemutatására,
- a cégnév106 2015. április 22. napján kelt nyilatkozatát,
- egy szintén 20 oldalas dokumentumot a „Szoftver licenc megkötések Virtuális telepítő lemezek terjesztése” címszóval,
- egyéb név38 torrentoldal üzemeltetésével kapcsolatos kerületi bírósági ítéletét,
- a nyugat.hu internetes hírportál „Bíróságon a torrentoldal2 torrentoldalt üzemeltető társaság” című cikkét,
- a Sárvári Járásbíróság 7.B.58/2016/68. számú és a Szombathelyi Törvényszék mint másodfokú bíróság 8.Bf.11/2019/9. számú ítéletét,
- a Belügyi Szemle 2011. évi 2. számából dr. Ibolya Tibor „A „torrentrazziák” büntetőjogi megítélése” című írását és
- a rendszám4 forgalmi rendszámú gépkocsinak a Jármű Szolgáltatási Platformból kinyomtatott adatait.

[95] Terhelt3 III.r. vádlott védője a Be. 584. § (6) bekezdésében foglalt kötelező rendelkezés ellenére a bejelentett fellebbezését nem indokolta írásban.

[96] Terhelt4 IV.r. vádlott az érdekében bejelentett fellebbezés indokait írásban is kifejtette, melyben pontokba szedve mutatott rá az elsőfokú ítéletnek szám szerint megjelölt bekezdéseiben leírtakkal szembeni ellenérveire. A törvényszéki ítélet több bekezdésével kapcsolatban is sérelmezte, hogy egyik esetben csoportvezetőként van megemlítve, míg más alkalommal Terhelt2 II.r. vádlott csoportjához tartozóként, azonban kijelentette, hogy sem csoportvezető, sem csoport tagja nem volt és senki nem végezte a feladatát az alárendeltjeként. Felhívta a figyelmet továbbá arra, hogy egyéb név173.eu elnevezésű weboldal soha nem üzemeltettek, csak indep.eu nevű oldalt, azonban azt sem közösen. Az elírások esetében a törvényszék feltételezhetően az indep.eu oldalra gondolhatott, azonban ennek a weboldalnak a bevételeiből nem részesült.

[97] Hangsúlyozta, hogy a reklámlevelek kiküldésében nem vett részt folyamatosan, továbbá állítása szerint egyetlen oldalra sem töltött fel tartalmakat és az oldalak létrehozásában, valamint működtetésében sem vett részt. Hivatkozása szerint úgynevezett supportos volt, ami elmondása szerint annyit jelentett, hogy kitakarította az irodát, és ha valaki újraindítást kért egy szerveren, akkor azt elvégezte. Az indep.eu oldal vonatkozásában előadta, hogy csak felhasználó volt, aki a tagok között moderátori jogokkal rendelkezett, így például a fórumon tudta törölni a nem megfelelő hozzászólásokat.

[98] Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet megállapítása szerint 2009. február hónaptól nem vett részt semmilyen weboldal működtetésében, ezzel szemben a terhére megállapított vagyoni hátrány a teljes elkövetési időre vonatkozik. A vagyoni hátrány összesítésével kapcsolatban kiemelte, hogy a táblázatok esetében hibásak az összeadások, továbbá az indep.eu oldalhoz köthető vagyoni hátrány összegét nem lehet a személyével összefüggésbe hozni, mert annak üzemeltetésében nem vett részt.

[99] Kérte, hogy az ítéltábla a 3.B.54/2018/15. számú tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldalán található vallomását vegye figyelembe és az elsőfokú ítéletben hivatkozott bank1-s számlaszámára vonatkozólag megjegyezte, hogy az csak a forráskódban szerepelt, vizuálisan nem volt látható, inaktív volt. Azt is hangsúlyozta, hogy az esetükben nem volt proxy szerver és rejtett szerver sem.

[100] Utalt arra is, hogy a lefoglalt indep.eu egy nem működő archív mentés volt, továbbá az indep.eu és az egyéb név173.biz oldalon is rengeteg duplikáció található, amelyre példákat is felsorolt. Kifogásolta, hogy a torrentoldalok esetében sem próbaletöltés, sem szűrőpróbaszerű ellenőrzés nem volt a szervereken elérhető tartalmakról.

[101] Összegzésként megismételte, hogy az indep.eu weboldal létrehozásában és üzemeltetésében nem vett részt, nem volt csoportvezető és más csoport tagja sem, továbbá kizárólag reklámleveleket küldött ki időszakosan.

[102] Személyi körülményei vonatkozásában kérte figyelembe venni, hogy a több, mint tíz éve folyamatban lévő eljárásba a számítástechnika iránti érdeklődése miatt keveredett bele és még mindig ennek az eljárásnak a végkimenetelére vár. Stabil munkahellyel és rendezett családi környezettel rendelkezik. Beadványát azzal zárta, hogy van egy kiskorú fia, a szüleinek sokat segít és igyekszik folyamatosan tanulni és fejlődni, próbál a társadalom hasznos tagja lenni.

[103] Terhelt4 IV.r. vádlott védője a fellebbezés írásban előterjesztett indokolásában kijelentette, hogy figyelemmel védencének a nyomozati szakban tett beismerő vallomására, a bírói mérlegelés útján tett megállapításokkal nem foglalkozik. Emlékeztetett arra, hogy a megismételt eljárás előtt lefolytatott elsőfokú eljárás eredményeként meghozott ítéletet elfogadták, viszont a megismételt eljárást lezáró ügydöntő határozatában a törvényszék megállapította a bünszervezeti elkövetést és védencével szemben letöltendő szabadságvesztést szabott ki, álláspontja szerint megalapozatlanul.

[104] A védelem a fellebbviteli főügyészség fellebbezése kapcsán leszögezte, hogy amennyiben a bünszervezet megállapíthatóságának már egyetlen törvényi feltétele is hiányzik, abban az esetben a többi törvényi előfeltételt biztosító számtalan adat sem pótolhatja e hiányt. Vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy jelen esetben a törvényi egységet alkotó részcelemekények az általuk okozott vagyoni hátrány folytán önmagukban is 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel lennének büntetendők, mert ez a következtetés nem ellenőrzött, pontatlan számítási adatokon alapul. Ez utóbbi állításának alátámasztása érdekében megjegyezte, hogy az elsőfokú ítélet tényállásában a sértettek mellé rendelt vagyoni hátrányok összeadása nagyságrendekkel tér el a táblázat alján lévő összesítéstől. Álláspontja szerint olyan mértékű az eltérés, hogy kijelenthető, hogy a törvényszék ítélete valótlan adatokkal számolt. Megítélése szerint az egyéb név68, a cégnév101. és az képviselő11 esetében szükséges a vagyoni hátrány mértékének tisztázása, mivel e három cég vonatkozásában merülhet fel olyan összegű vagyoni hátrány, amely megalapozza a törvényszéknek a részcelemekényekkel kapcsolatos megállapítását.

[105] Meggyőződése szerint mind a vádhatóság, mind az elsőfokú bíróság mechanikusan, ellenőrzés nélkül vette át a korábbi eljárás táblázatát és számadatait. Véleménye szerint az

ügyészség hamis számokkal vádolta meg védencét, majd az elsőfokú bíróság hibás adatok alapján tett megállapítást, ezért ítélete megalapozatlan. Rámutatott arra a nézetére is, hogy nem a bíróság feladata a pontos, művekre és sértettekre lebontott munka elvégzése, ezt a nyomozó hatóság, illetve az ügyészség mulasztotta el.

[106] Meglátása szerint az ügyészség által módosított vád alapján, miszerint egy mű esetében csak egyetlen letöltéssel kell számolni, és a duplikációk kiszűrése esetén nincs olyan részcsелеkmény, amelynek esetében a vagyoni hátrány mértéke elérné vagy akárcsak megközelítené az 5 évi vagy azt meghaladó büntetési tételt megalapozó összeget, ami felvethetné a bünszervezet megállapíthatóságának gondolatát. Érvelése szerint nem lehet jelen büntetőüggyel összehasonlítani egyéb név⁶ és egyéb név⁹ elítélését, mert védence vonatkozásában sok tárgyalási nap, bizonyítékok beszerzése és jelentős ügyészi vádmódosítás történt.

[107] Kérte figyelembe venni a III.r. vádlott által is hivatkozott Sárvári Járásbíróság 7.B.58/2016/68. számú és a Szombathelyi Törvényszék 8.Bf.11/2019/9. számú ítéletében foglaltakat, mert meggyőződése szerint jelen ügyben nem történt meg a sértetti oldal kétséget kizáró módon történt kimunkálása és kijelenthető, hogy a Balassagyarmati Törvényszék a vagyoni hátrány számításánál nem a vádlottakra nézve legkedvezőbbet alkalmazta.

[108] Mindezekre figyelemmel kérte, hogy a másodfokú bíróság adjon helyt a fellebbezésében foglaltaknak, majd végezetül utalt arra, hogy a IV.r. vádlott családi helyzetében változás állt be, mert kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

[109] Terhelt¹⁶ XVI.r. és Terhelt¹⁷ XVII.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezés írásbeli indokolásában az ügytörténet rövid összefoglalását követően rámutatott arra a tényre, hogy a büntetőeljárás az Országos Bírósági Hivatal Elnökének kijelölő határozata következtében került a Balassagyarmati Törvényszékre, majd a védő jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasa következtében az Alkotmánybíróság a 36/2013. (XII. 5.) AB határozatában visszaható hatállyal megállapította a kijelölés alapjául szolgált törvényhelyek alaptörvény-ellenességét és az alkotmányosság helyreállítását az eljáró bíróságok feladatául tűzte ki. Sérelmezte, hogy mindezek ellenére az Alkotmánybíróság határozata semmiféle jogkövetkezményt nem eredményezett jelen ügyben.

[110] Az eljárásjogi kérdések körében a védelem azt is kifogásolta, hogy a 2016-os fellebbezésében részletesen megindokolta, hogy álláspontja szerint a törvényszék miért nem volt törvényesen megalakított bíróságnak tekinthető, azonban érveit a 2017. évben meghozott másodfokú határozat elvetette, amelynek indokaival továbbra sem ért egyet, mert álláspontja szerint az érvei nagy részét az ítéltáblai határozat nem cáfolja meg.

[111] A Be. 450. § (1) és (5) bekezdésében foglaltakat idézve kiemelte, hogy a 98. sorszámu jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a tanács elnöke 9 óra 33 perckor szünetet rendelt el „az ítélet meghozatala tárgyában tartandó tanácsülés céljából”, majd 10 óra 25 perckor már folytatódott a tárgyalás, tehát az eljáró tanács „alig több mint háromnegyed óra alatt megállapította a tényállást”, döntött a vádlottak bűnösségéről, megállapítva a terhükre rótt bűncselekményeket is, meghatározta a büntetéseket és az intézkedéseket, valamint rendelkezett az egyéb kérdésekről és 9 oldalon írásba foglalta az ítélet rendelkező részét. A

védő azért tartotta szükségesnek ezt hangsúlyozni, mert „nehezen tartja elképzelhetőnek, hogy az előzőek szerinti döntések alapos megtanácskozására, majd a rendelkező rész írásba foglalására háromnegyed óra elegendő lenne”. Megítélése szerint mindebből két következtetés vonható le, az egyik, hogy az eljárás tanács már a „tanácsülés előtt” megállapította a tényállást és döntött a felsorolt kérdésekről, a másik lehetőség, hogy érdemi tanácskozás nem történt, kizárólag az egyik tanácsstag határozati javaslatáról döntöttek. Az első esetben a törvényszék már korábban, a perbeszédeket és az utolsó szó jogán elhangzottakat megelőzően hozta meg ítéletét, míg a második esetben az elsőfokú bíróság mellőzte a társasbíráskodás elvéből fakadó, a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos garanciákat. A társasbíráskodással összefüggésben több alkotmánybíróági határozatra is utalt, majd megállapította, hogy jelen ügyben ez az együttes tevékenység nem történt meg, ezért súlyosan sérült védenői vonatkozásában a tisztességes eljáráshoz fűződő jog, amely a másodfokú eljárásban már nem orvosolható, így a Be. 609. § (1) bekezdése alapján felveti az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra utasításának indokoltságát.

[112] Véleménye szerint a megismételt eljárásban kihirdetett elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjában meghatározott okból részben megalapozatlan, mert a megállapított tényállás számos hiányosságot mutat, a tényállás nincs maradéktalanul felderítve, védenői vonatkozásában jelentős mértékben iratellenes és a törvényszék a megállapított tényekből helytelen ténybeli következtetéseket vont le.

[113] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azért tartotta hiányosnak, mert a törvényszék nem rögzítette a tényállás [177] bekezdésében, hogy védenői mikor és miként szereztek tudomást arról, hogy az emelt díjas sms-ekért cserébe más által szolgáltatott tartalom illegális, így az abból származó bevétel bűncselekményből ered. Megítélése szerint ez a hiányosság különösen azért kirívó, mert a törvényszék a bizonyítékok értékelésének eredményeként és nem ténybeli következtetésből jutott erre a megállapításra. Az elsőfokú ítélet [173] bekezdésében írtakat felidézve sérelmezte, hogy a megjelölt gazdasági társaságok képviselői vonatkozásában az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy nem volt tudomásuk arról, hogy az általuk aláírt fiktív számlák a bűncselekményből származó bevétel eredetének leplezését szolgálják, ezzel szemben a törvényszék szerint védenői tisztában voltak e ténnyel, azonban az ügydöntő határozatból nem tűnnek ki azok a körülmények, amelyekből mindez következik.

[114] A 2017. évben meghozott ítéltáblai határozatnak megfelelően a törvényszék az ítéletében határozottan megjelölte, hogy a bűncselekmény tárgya az elsőfokú ítéletben megjelölt cégek részére átutalt számlapénz, azonban véleménye szerint a tényállásból hiányzik, hogy a bűncselekmény tárgyát érintő elkövetési magatartást a XVI.r. és XVII.r. vádlott elkövette volna. A tényállást hiányosnak és egyben homályosnak minősítette, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által használt „közreműködtek” szóhasználat értelmetlen, mert vagy a védenői utalták tovább a pénzt, vagy abban működtek közre, hogy más utalja tovább. Meglátása szerint a „közreműködtek” ige alatt sokféle magatartási formát lehet érteni, azonban abból nem olvasható ki a törvényi tényállást megvalósító tényleges elkövetési magatartás.

[115] A védő ezt követően meghatározta a felderítetlen tényállás esetét, majd az elsőfokú ítélet [171] bekezdésére vonatkozólag a következőkre mutatott rá. A „fiktív számla”

fogalmának meghatározásához a 7003/2002. PM irányelvben foglaltakat kell figyelembe venni, amely a fiktív számla két fő típusát különbözteti meg és ezek között a fiktív gazdasági eseményt tartalmazó számlák további három altípusa határozható meg. Hivatkozása szerint jelen esetben az adóhatóság a fiktív számlázás egyik altípusának esetét állapította meg a cégnév5 Kft. vonatkozásában, nevezetesen, hogy a valós gazdasági esemény nem azonos a számlában feltüntetett értékesítéssel, illetve szolgáltatással. A védő e körben felhívta a figyelmet, hogy ezen fiktív számla esetében ténylegesen történik szolgáltatás, az a felek közötti szerződés szerint valósul meg, azonban a számla már tévesen tartalmazza. Álláspontja szerint az adóhatóság a cégnév5 Kft. esetében a fiktív számlázás ez utóbbi esetét állapította meg, amely körülményt az ítéleti tényállásnak minimális, de inkább részletesebb terjedőben név182emben tartalmaznia kellene, ennek hiányában a törvényszéknek a számlák fiktív jellegével kapcsolatos megállapításai felderítetlenek.

[116] Kitért arra is, hogy az adóigazgatási eljárás a cégnév10 Kft., a cégnév7.hu Kft. és az cégnév11 Kft. számláit vizsgálta, míg a cégnév9-nek a cégnév5 Kft. könyvelésébe beállított számlái tekintetében nem folytatott vizsgálatot, ezért az elsőfokú bíróságnak a cégnév9 számlái vonatkozásában bizonyítást kellett volna lefolytatnia ahhoz, hogy alappal hivatkozhatson azok fiktív voltára, ez azonban nem történt meg és a könyvvizsgálói szakvélemény sem tartalmaz erre utaló megállapítást, így a tényállás e tárgykörben is felderítetlen. Ezzel kapcsolatban még azt is megjegyezte, hogy a törvényszék megállapításával ellentétben a cégnév9 ügyvezetőjének tudnia kellett a számlák fiktivitásáról.

[117] A felderítetlenség témakörében rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt16 XVI.r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet rendelkező részében megjelölt forint, euró és amerikai dollár összegekre vagyonek Kobzást rendelt el a Btk. 74/A. § (2) bekezdés p) pontja alapján. Megjegyezte, hogy míg az ügydöntő határozat rendelkező része a vagyonek Kobzást Terhelt16 XVI.r. vádlottal szemben rendelte el, addig az indokolás már Terhelt16 XVI.r. és Terhelt17 XVII.r. vádlott elleni vagyonek Kobzásról szól, továbbá azt is hangsúlyozta, hogy a korábban meghozott elsőfokú ítélethez hasonlóan az amerikai dollár összege ismételtlen elírásra került, mert az helyesen csak 4.600,- dollár.

[118] A vagyonek Kobzás alapjául megjelölt törvényhely szövegének ismertetését követően kifogásolta, hogy az elsőfokú ítéletből nem derül ki, hogy a törvényszék vizsgálta volna védencei igazolható jövegyéb név182mi viszonyait és életvitelüket, továbbá, hogy ezek összevetését is elvégezte. Nyomatékosította, hogy az eljárás során becsatolásra kerültek azok a banki bizonylatok, amelyek a lefoglalt és az elkobozni rendelt pénzek legális eredetét igazolják.

[119] Ugyancsak felderítetlennek és egyben hiányosnak is minősítette az elsőfokú ítélet tényállását a védencei terhére megállapított haszonszerzési célzat vonatkozásában, mivel egyéb név1 szülei nem voltak a bünszervezet tagjai és a tényállás nem tartalmaz arra vonatkozó részt, hogy bármilyen haszonhoz jutottak volna a terhükre megállapított büncselekményből.

[120] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság érdemi vizsgálata körébe vonta a valótlan tartalmú kölcsönszerződést, mivel arra vonatkozólag bizonyítás nem történt, nem lehet tudni,

hogy az miként került felhasználására és a szerződésre még a tényállás sem tért ki, amely véleménye szerint szintén megalapozatlanságot eredményez.

[121] Végezetül a felderítetlenség eseteként említette meg, hogy a törvényszék orvosszakértő kirendelése nélkül döntött abban a kérdésben, hogy Terhelt17 ambuláns lapon írt betegsége és az alkalmazott gyógyszer befolyásolhatták-e korábbi vallomásának megtételében, illetve annak tartalmában, ezért az erre irányuló vádlotti védekezés elvetése alaptalan.

[122] Az iratellenesség körében a védelem elsőként a törvényszéki ítélet [590] bekezdésében írtakat idézve kiemelte, hogy az adóhatóság a fiktitivásra vonatkozó megállapítását kizárólag arra alapította, hogy a befogadott számlákon szereplő gazdasági események nem azonosak a tényleges gazdasági eseményekkel, míg azt a körülményt, hogy egyes alvállalkozók nem voltak elérhetők, illetve évek óta nem nyújtottak be adóbevallást, kizárólag tényként rögzítette, azonban ezzel kapcsolatban a cégnév5 Kft. terhére semmiféle megállapítást nem tett.

[123] Álláspontja szerint ellentmond az iratanyagnak a tényállás azon része is, hogy Terhelt16 XVI.r. vádlott a cégnév5 Kft. ügyvezetőjeként a már hivatkozott négy gazdasági társasággal szoftvertanácsadás szolgáltatás igénybevételéről szóló szerződéseket írt alá, mert valójában a megkötött szerződésekben szoftvertanácsadás egyáltalán nem szerepelt, hanem az került feltüntetésre, hogy az elvégzett tartalomszolgáltatáshoz a cégnév5 Kft. biztosítja az sms szolgáltatást. Véleménye szerint a szerződések az elsőfokú bíróság által hivatkozott látszat keltésére nem voltak alkalmasak és nem is ez volt a céljuk, továbbá utalt arra is, hogy a teljesítésigazolások a szolgáltatás tárgyaként kivétel nélkül sms jutalékot rögzítettek. A védő szerint „teljesen nyilvánvaló”, hogy a szolgáltatást a cégnév5 Kft. biztosította az emelt díjas telefonszámok rendelkezésre bocsátásával, aminek felhasználásával a négy „alvállalkozó” cég tartalomszolgáltatást nyújtott az emelt díjas sms-t küldőknek. Az elküldött sms díja a cégnév12 Zrt.-hez, később cégnév13 Kft.-hez került, amely cégek a saját szolgáltatási díjuk levonása után tovább utalták azt a cégnév5 Kft.-nek, majd ez utóbbi kft. ugyanezt tette a tartalomszolgáltatóként megjelent cégnév10 Kft., cégnév7.hu Kft., cégnév11 Kft. és cégnév9 felé.

[124] A védő szerint nemcsak a bizonyítékok téves értékeléséből levont helytelen következtetés az a megállapítás, hogy védenecsei tudtak arról, hogy a cégnév5 Kft.-hez érkező sms díjak bűnös tevékenységből származnak, hanem iratellenes is. Ez utóbbi megállapítását arra alapította, hogy a vádlott-társak és az elsőfokú bíróság által meghatározónak tekintett tanúk sem említették a egyéb név178 házaspárt bármely elkövetési formát illetően. A vádlott-társak vallomásai nem közvetlen észleléseken alapulnak és az általuk közölt tények nem alkalmasak védenecsei tudattartalmára vonatkozó következtetés levonására, míg egyéb név6, egyéb név9, egyéb név37, egyéb név38 és tanú1 tanúk vallomásait a XVI.r. és XVII.r. vádlott bűnössége kapcsán a törvényszék egyáltalán nem értékelte, így megítélése szerint a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség alaptalanul állította átiratában, hogy nincs olyan perdöntő bizonyíték, amit az elsőfokú bíróság nem vont az értékelési körébe.

[125] Meggyőződése szerint az indokolási kötelezettség megsértését is érinti, hogy a törvényszék egyetlen olyan részletet sem említett a felsorolt tanúk vallomásaiból, amely védenecseit érintené, amit különösen azért tartott sérelmesnek, mert egyéb név6 és egyéb név9

kifejezetten azt állították, hogy védenceit nem ismerik. A hivatkozott öt tanú még csak utalást sem tett arra vonatkozólag, hogy a XVI.r. és XVII.r. vádlottnak bármilyen köze lett volna a bűncselekményekhez, továbbá a bűncselekményekben való érintettségükről bizonyítékul szolgáló tényről sem nyilatkoztak. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes eredményre jutott a ténymegállapítása során, ezért a védő szerint az iratellenes.

[126] A 2011. évi 12. számú ítéltáblai határozatra utalva kijelentette, hogy védencei bűnösségének megállapítására az ártatlanságukat alátámasztó, fentebb hivatkozott tanúvallomások ellenére került sor, így ezek és a törvényszék által terhelőnek tekintett bizonyítékok között ellentét feszül, amelynek feloldása elmaradt.

[127] Egyetértett a Balassagyarmati Törvényszékkel abban, hogy a hanganyagok és nem az azokról készült leiratok tekintendők bizonyítéknak, azonban arra is rámutatott, hogy több telefonbeszélgetés megerősíti, hogy védencei nem rendelkeztek információval az sms díjakból származó bevételek mögötti tevékenységekről, így kiemelte a 2008. december 10. napján rögzített felvételt, amelyben egyéb név1 az édesapjának tagadta az illegális tevékenységet. Jelen esetben is kifogásolta, hogy a mentő bizonyítékok ellenére az elsőfokú bíróság nem adott számot arról, hogy miként jutott a védenceit elmarasztaló döntés meghozatalára, „mely ekképpen iratellenes”.

[128] A védelem szerint iratellenesnek kell tekinteni az elsőfokú ítélet azon megállapítását is, hogy a cégnév5 Kft. által utalt pénzeket fogadó cégek ügyvezetői azt felvették, majd egyéb név1nak eljuttatták, mivel az ítéltábla a 2017. évben meghozott ítéletében e ténymegállapítást arra hivatkozással mellőzte, hogy erre nincs bizonyíték. Álláspontja szerint a megismételt eljárásban ezen tárgykörben nem folyt bizonyítás, valamint új bizonyíték sem merült fel, így a törvényszék a már felülbírált ténymegállapítást nem ismételhette volna meg, mert az nem bizonyított, illetve ellentétes az iratokkal.

[129] A védő a 2007. évi 149. számú ítéltáblai határozatban foglaltak felidézésével azért is megalapozatlannak minősítette a törvényszéki ítéletet, mert a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetéseket vont le, amivel kapcsolatban felhívta a figyelmet a hatályon kívül helyező másodfokú határozatban előírtakra, miszerint az elsőfokú bíróságnak az általa megállapítottokról mind ténybeli, mind jogi szempontból kimerítő és a logika szabályainak megfelelő indokolást kell adnia. A törvényszék egyes tényekből történt következtetés útján helyezkedett arra az álláspontra, hogy védencei tisztában voltak a pénzmosás alapjául szolgáló bűncselekmények elkövetésével. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során e körülmény bizonyítására helyezte a hangsúlyt, míg a pénzmosás tényállásszerű magatartásának megállapítására, illetve az azokat alátámasztó bizonyítékok felkutatására már az elítéléshez szükséges mértéket alulmúlóan fektetett energiát.

[130] Ismételten megemlítette, hogy az elsőfokú bíróság egyéb név6 és egyéb név9 tanúknak a védenceire vonatkozó vallomásait nem értékelte, amely körülmény következtében az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége megalapozatlan.

[131] A XVI.r. és XVII.r. vádlott tudattartalmára levont téves következtetések sorában első helyen a törvényszéki ítélet [162] bekezdésében leírtakra hivatkozott, mert véleménye szerint

az elsőfokú bíróságnak az ítélete ezen részében kifejtett következtetése okszerűtlen. Állításának alátámasztásaként meghatározta a szerverhoszting tevékenység lényegét, majd kiemelte, hogy annak nem tárgya a tartalomszolgáltatás. Hangsúlyozta, hogy a szerzői jogokat az illegális tartalomszolgáltatás sértheti, azonban a szerverhoszting nem. Ugyancsak részletezte a webhoszting fogalom jelentését és előadta, hogy e tevékenység keretében a szolgáltató egy szervert biztosít, ezért felmerülhet a szerzői jogsértés lehetősége a weblap tartalma alapján, azonban jelen ügyben a Balassagyarmati Törvényszék nem állapította meg, hogy a jogsértő tartalmakat a cégnév5 Kft. tulajdonában vagy egyéb rendelkezése alatt álló gépen tárolták. Kérte figyelembe venni, hogy nevezett kft. a partnereivel kötött szerződéseiben kikötötte, hogy a tartalomszolgáltató kizárólagosan vállalja a felelősséget az általa működtetett tartalomszolgáltatásért. A védő szerint mindezekre tekintettel a XVI.r. és XVII.r. vádlott tudattartalma vonatkozásában a törvényszéknek az ítélete [162] bekezdésében levont következtetése részben téves, részben pedig irreleváns.

[132] A védelem szerint az elsőfokú bíróság az ítéletében jelentőséget tulajdonított a cégnév5 Kft. számítógépes gépparkja hiányának, azonban a szerverhoszting tevékenység nem igényel számítógépes gépparkot, ráadásul a valóságban rendelkezésre álltak a szükséges eszközök.

[133] Ezt követően a védő részletesen kitért a lehallgatott telefonbeszélgetésekről készült hanganyagokra, mivel a törvényszék túlnyomórészt ezekre alapította védencai bűnösségét. Érvelése szerint ellenkező bizonyíték hiányában megállapítható, hogy mind Terhelt16 XVI.r. vádlott, mind Terhelt17 XVII.r. vádlott a 2008. május 13. napján kezdődött adóhatósági vizsgálat folytán szerzett tudomást azokról a körülményekről, amelyek ismeretére hivatkozva az elsőfokú bíróság a bűnös tudattartalmukra következtetett. Meglátása szerint a törvényszéki következtetések általánosnak tekinthető problémája, hogy azokat a szöveggörnyezetből kiragadott mondatokra, félmondatokra alapította és nem a telefonbeszélgetések egészét vette figyelembe.

[134] A fellebbezés indokolása a közleményszám1 számú beszélgetéssel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy Terhelt16 XVI.r. vádlott egy addig nem ismert problémával szembesült, melynek kereste a legális megoldását, míg a fia felvetésére negálta bármilyen bűncselekmény elkövetését. A közleményszám2 számú beszélgetésre vonatkozólag rámutatott, hogy abban szintén nem esett szó a bevétel illegális eredetéről és Terhelt16 nem elismerte, hanem felismerte, hogy a szerződő partnerek a megadott elérhetőségeiken nem voltak megtalálhatók. Álláspontja szerint a beszélgetésekből nem állapítható meg, hogy védencai az adóhatósági vizsgálat előtt tisztában lettek volna azzal, hogy egyéb név1 milyen célból kötötte az alapul szolgáló szerződéseket. A közleményszám3 számú beszélgetésből szerinte csak egyéb név1 „széfpolitikára” vonatkozó fejtegetését lehet megismerni, a szövegből sem Terhelt16 üzleti mentalitására, sem bűnösségére nem lehet következtetni, továbbá az elsőfokú bíróság által hivatkozott „látszatmegfelelés” teljesen értelmetlen következtetés. Végül a közleményszám4 számú beszélgetéssel összefüggésben nyomatékosan kiemelte, hogy iratellenes és téves az a következtetés, miszerint védencai felhasználták az elsőfokú ítélet [611] bekezdésében említett szerződést, mert az ítéltábla a 2017. évben kihirdetett határozatában megállapította, hogy a szerződéssel kapcsolatos hangfelvételekből a bűnösségre levont konklúzió megalapozatlan, ezért, utóbb felmerült egyéb bizonyíték hiányában e hangfelvételek nem szolgálhatnak ismételen alapul a bűnösséget alátámasztó tudattartalom megállapításához.

[135] A védő meglátása szerint a törvényszék az ítéletében több olyan megállapítást tett, amelyeket a hangfelvételekkel összevetve a XVI.r. és XVII.r. vádlott bűnösségének alátámasztásaként értékelt. Első, hogy a cégnév5 Kft. által befogadott számlák fiktívek voltak, illetve azok ellenértékét az utalást követően felvették és egyéb név1nak átadták, azonban ez iratellenes megállapítás. Második, hogy a fiktív számlát kiállító cégek egymás után következtek, ami szintén irat- és tényállásellenes megállapítás. Harmadikként szó szerint idézte az elsőfokú ítélet [593] bekezdésében írtakat, majd megállapította, hogy az abban foglalt, a cégekkel kapcsolatos körülményekről védenői legkorábban akkor szerezhettek tudomást, amikor a megindult adóhatósági eljárásban erről értesítette őket az adóhivatal, ami azonban már az elkövetési időn kívül esik, így bűnös tudattartalmat sem alapozhat meg. Kijelentette továbbá, hogy a törvényszék hivatkozott bekezdésében vázolt pénzfelvételekről és családi kapcsolatról mindkét védenő kizárólag a nyomozás során értesült. Negyedik törvényszéki megállapításként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság szerint a cégek az átutalt pénzeket nem vallották be és azok után adót sem fizettek, azonban ez védenői számára csak az adóhivatal által folytatott vizsgálat során derült ki, előtte erről nem tudtak.

[136] Az elsőfokú bíróság által a fentebb hivatkozott megállapításokkal összevetett hangfelvételek közül elsőként a közleményszám5 számú hanganyaggal foglalkozott. Véleménye szerint az elsőfokú ítélet ismertetése a hanganyag 38 perces terjedelmében név182me miatt nem is lehet objektív, amit jól mutat az a tény, hogy kimaradt belőle azon lényeges rész, miszerint annak ötlete, hogy egyéb név1 pénzét Terhelt6nál helyezték el, ekkor merült fel először. A védő szerint a 10 millió forint a 2007. évi lakáseladásból származik, így a pénz eredete dokumentálható, ezért alaptalan és okszerűtlen az elsőfokú bíróság következtetése, hogy védenői számoltak azzal a reális lehetőséggel, hogy a pénz bűncselekmény elkövetéséből származik.

[137] A törvényszéki ítélet [605] bekezdésében írtakat követhetetlen okfejtésnek minősítette, majd megjegyezte, hogy egyéb név1nak az apjára, vagyis Terhelt16 XVI.r. vádlottra vonatkozólag elhangzott mondata – „Semmibe nem megy bele, ami akárcsak szürke, érted.” – egyértelműen arra enged következtetni, hogy védenő távol akarta magát tartani minden olyan cselekménytől, eseménytől, amely a legkisebb mértékben is jogsértő, tehát nem kizárólag annak látszatától.

[138] Megítélése szerint a törvényszék következtetése mind a logikát, mind az észszerűséget mellőzi, amely a teljes szöveggörnyezet vizsgálatakor válik még nyilvánvalóbbá, ezért fellebbezése indokolásában rögzítette a hanganyag általa relevánsnak vélt beszélgetésrészletét. A védő szerint az idézett szöveggörnyezetből megállapítható, hogy a beszélgetőpartnerek, azaz egyéb név1 és Terhelt6 egyetértettek abban, hogy a XVI.r. és XVII.r. vádlott is törvénytisztelő, távol tartják magukat a törvénytelen, vagy kétes megítélésű tevékenységektől, ezért nem lehetett volna alappal arra következtetni, hogy védenői azért hátrították el a pénz további őrzését, mert tudtak annak bűnös eredetéről.

[139] A védelem egyenként értékelte azt a négy felvételt, amelyekre a törvényszék a egyéb név20-féle kölcsönszerződéssel kapcsolatban utalt. Értelmezése szerint ezen hanganyagokból nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a XVI.r. és a XVII.r. vádlott tisztában volt a egyéb név20 és egyéb név1 közötti ügylet részleteivel, illetve az utólagos közjegyzői nyilatkozat elkészültének körülményeivel. Kiemelte továbbá, hogy Terhelt17 tényként

hivatkozott a kölcsönadásra és egyéb név1 még 2008. október 30-án sem fedte fel a valóságot a szülei előtt a vizsgált számlákat érintően.

[140] A közleményszám6 számú hanganyag és az elsőfokú ítélet [618], [619] és [620] bekezdése kapcsán megjegyezte, hogy az elhangzottak nem a XVII.r. vádlott mentalitásáról, legfeljebb az aktuális mentális állapotáról adtak képet, mivel az iratok ellopására vonatkozó „beteges gondolat” egyetlen egyszer merült fel benne, amikor már öt adóhatósági vizsgálat volt folyamatban családtagjai és a családi cégek ellen.

[141] Az elsőfokú ítélet [621]-[623] bekezdéseiben elemzett hanganyagokról kijelentette, hogy az ügydöntő határozatban e beszélgetésekből a védeneci tudattartalmára közvetlenül irányuló következtetés nem található, így nem érthető, hogy mit és miként bizonyítottak a törvényszék számára és ugyanerre a megállapításra jutott az elsőfokú ítélet [624]-[627] bekezdéseiben taglalt beszélgetésekkel kapcsolatban is. Hangsúlyozta, hogy az adóhivatal ellenőrzésének napjáig nemcsak a fiktív számla, hanem olyan téma sem képezte a lehallgatott telefonbeszélgetések tárgyát, amelyből arra lehetne következtetni, hogy a befogadott számlák a bűnös tevékenység leplezését szolgálnák. Sérelmezte, hogy a törvényszék értelmezése szerint azzal, hogy védeneci fiktív számláról beszéltek, elismerték a bűncselekményt leplező jellegét, ezzel szemben az adóhivatal által fiktívnek tekintett számlákat a XVI.r. és XVII.r. vádlott is egyszerűen csak így említette, azonban ebből sem következik bűnösségük.

[142] A törvényszéki ítélet [630] bekezdésében hivatkozott telefonbeszélgetések vonatkozásában rámutatott arra, hogy mindkét esetben elhangzott a 12%-ra hivatkozás, azonban az már nem hangzott el konkrétan, hogy Terhelt20 ilyen mértékű részesedésért könyvelt volna. Kérte figyelembe venni, hogy Terhelt20 fix összegű havi díjazásban részesült a könyvelésért, így csak ennek elutalásáról tudhatott Terhelt16 XVI.r. vádlott, de hozzátette azt is, hogy még ha Terhelt20 kapott is volna a havi könyvelési díjat meghaladó juttatást, a telefonbeszélgetések alapján védenec erről nem tudott.

[143] A védelem ezek után áttért az elsőfokú ítélet [632] és [633] bekezdésében értékelt hanganyagra, amelynek kapcsán értetlenségének adott hangot az elsőfokú bíróság által használt „látszatmegfelelés” kifejezés miatt, mert ha egy cég működése megfelel a jogszabályoknak, akkor az nem látszat, hanem jogszerű működés. Kiemelte, hogy a diskurzusból kizárólag egyéb név1 értelmezése ismerhető meg a „Béla-féle széfpolitika” mibenlétéről, majd nyomatékosította, hogy a cégnév5 Kft. a könyvszakértő által is igazoltan nyereséges volt. Terhelt16 XVI.r. vádlott úgy gondolta és ekként is cselekedett, hogy a cégből nem lehet minden vagyont kivenni, mert tartalékolni kell a költségekre, így például adóra, nem várt kiadásokra, ez volt a szóban forgó safe policy, vagyis széfpolitika, aminek érdekében még a házi pénztárat is megszüntette, hogy nyomon követhető legyen a pénzek eredete.

[144] A törvényszéki ítélet [634] és [635] bekezdésében foglaltak tekintetében előadta, hogy Terhelt16 XVI.r. vádlott tudattartalmára levont törvényszéki következtetés az ÁFA jogellenes visszaigénylésére vonatkozólag azzal a pontosítással igaz, hogy az adóhatósági vizsgálat megállapításai alapján vált számára nyilvánvalóvá, hogy a visszaigénylés nem gyakorolható jogszerűen, azonban az adólevonási jog gyakorolhatóságának hiánya, illetve utóbb jogszerűtlennek bizonyult gyakorlása önmagában nem bűncselekmény. A védő nézete szerint

a beszélgetés egészéből megállapítható, hogy védenca az adóhivatal álláspontját magyarázta a fiának és a párbeszéd jól tükrözi a fiába vetett bizalom megrendülését.

[145] A védelem rámutatott arra, hogy a törvényszék a közleményszám8 számú híváshoz kapcsolódóan semmilyen megállapítást nem tett ítéletében, míg a közleményszám7 számú hanganyag alapján a Balassagyarmati Törvényszék ismételtén téves következtetésre jutott. Véleménye szerint az a körülmény, hogy Terhelt17 XVII.r. vádlott rákérdezett Terhelt24 létezésére kizárólag azt mutatta meg, hogy nevezett személyt nem ismerte, azonban mint a cég tagjának, de még az ügyvezetőjének sem kellett ismernie a szerződő partner törvényes képviselőjét ahhoz, hogy érvényes szerződés jöjjön létre a partnercéggel, és hogy ez alapján valós gazdasági esemény menjen végbe.

[146] Az elsőfokú ítélet [638] bekezdésében írtakra tekintettel előadta, hogy az adóhatóság ugyan leírta, hogy a cégek nem voltak elérhetők, ennek ellenére védencai mégiscsak elérték őket és ezért is nyilatkoztatták meg az ügyvezetőket. Álláspontja szerint nem a nyilatkozatok tartalmának, hanem annak a ténynek van jelentősége, hogy a cégnév5 Kft.-vel szerződött cégek léteztek és elérhetők voltak.

[147] A közleményszám9 számú hanganyag vonatkozásában kifejtette, hogy kétségtelenül még a büntetőeljárás lehetősége is szóba került a beszélgető felek között, azonban utalás szintjén sem hangzik el a számlákhoz kapcsolódó bevételek törvénytelen tevékenységből, bűncselekményből származása, ami a védő szerint a probléma taglalásakor „elvárható” lett volna, amennyiben Terhelt17 XVII.r. vádlott is tudott volna róla.

[148] Az elsőfokú ítélet [641] bekezdésében taglalt hanganyaggal kapcsolatban is a fentebb említett megállapításra hivatkozott, míg a [643] bekezdésben elemzett közleményszám2 számú hanganyaghoz már nem fűzött részletes indokolást, kizárólag visszautalt a fellebbezése korábbi pontjában kifejtett védői álláspontjára.

[149] A hanganyagokra vonatkozó törvényszéki indokoláshoz még hozzáfűzte, hogy nincs jelentősége annak, hogy Terhelt16 ismerte-e a számlát kiállító partnercégek ügyvezetőit. Kiemelte, hogy sem az adóhivatal, sem a törvényszék nem állapította meg, hogy nem létezett valós gazdasági kapcsolat az cégnév13 Kft. és a cégnév5 Kft. között, továbbá azt sem, hogy e két cég között bármilyen együttműködés állt volna fenn valótlan tartalmú számlák és bűncselekményből származó pénzek utalása tekintetében. Felhívta a figyelmet arra is, hogy amikor a XVI.r. vádlott szemrehányást tett a fiának, hogy az általa választott partnerek tevékenységeből fakadóan a cégük nagy bajba került, nem bizonyítja azt, hogy tudomással rendelkezett volna a fia korábbi szerződéskötési szándékáról. Végezetül azt is megjegyezte, hogy egyéb névlnak a lakáseladásból származó pénzen túl jóval több, a védencai által nem ismert legális eredetű készpénze volt.

[150] A védő hangsúlyozta, hogy a XVI.r. vádlott a törvényszék indokolásával ellentétben nem azzal védekezett, hogy a cége pénzforgalmát, az sms üzletágból származó bevételt nem ismerte, hanem azt állította, hogy nem volt tudomása arról, hogy az alvállalkozó cégek milyen szolgáltatást nyújtottak az sms díjakért cserébe, vagyis nem tudta, hogy azok bűncselekményből származtak. Védencai tisztában voltak azzal, hogy a cégnév5 Kft. bankszámlájára érkező összegek teljesítésigazolásokon alapulnak és sms díjakkól

származnak, ebből azonban okszerűtlen és téves arra következtetni, hogy tudtak volna az sms díjakért cserébe elérhető tartalomszolgáltatás mibenlétéről vagy annak törvénytelen mivoltáról. A bevétel eredetének ismerete nem hordozza szükségszerűen magában a warezolásról való tudomást, így a bűnösségre levonható következtetést sem alapozhat meg, ezért mindezek alapján tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a konklúzióra, hogy védencei annak tudatában tevékenykedtek a cégnév5 Kft. működésében, hogy a négy érintett gazdasági társaság által kiállított számlák mögött a szerzői jogot sértő tartalomszolgáltatás, azaz bűncselekmény valósult meg.

[151] A védelem szerint a korábbi másodfokú eljárás lezárásaként meghozott ítéltáblai határozat kifejtette, hogy a megalapozatlanság miatt hatályon kívül helyezett elsőfokú ítélet bizonyítékértékelő tevékenysége miért volt kifogásolható, miért nem felelt meg az észszerű gondolkodás szabályainak, így a megismételt elsőfokú eljárásban a törvényszék a bizonyítékok szabad értékelésének elvére hivatkozva azt nem hagyhatta volna figyelmen kívül és nem állapíthatta volna meg ugyanazt az iratellenes tényállást, valamint nem vonhatta volna le ugyanazokat a tévesnek minősített következtetéseket, azonban a Balassagyarmati Törvényszék így tett, vagyis a fellebbezés indokolása szerint ignorálta az ítéltábla megállapításait. Álláspontja szerint sajátos helyzet ugyanakkor, hogy a bünszervezet megállapításakor ugyanazon bizonyítékok újraértékelésével a hatályon kívül helyező végzésben leírt megfontolások szerint döntött.

[152] A Be. 164. § (4) bekezdésére hivatkozással hangsúlyozta, hogy a mérlegelési jogkör nem korlátlan és a bíró működése sem lehet önkényes, hanem a törvények által szabályozott, vagyis a bíró az ítélezése során köteles a törvényeket betartani, így például a Be. 632. § (2) bekezdését is, amely szerint a bíróság a megismételt eljárásban az ügyet a hatályon kívül helyező határozat okainak és indokainak figyelembevételével bírálja el, azonban meggyőződése szerint védencei tekintetében ez nem valósult meg.

[153] Kiemelte továbbá, hogy az eljáró bíróságnak valamennyi bizonyítékot értékelnie kell, a bizonyítékokat indokolatlanul nem mellőzheti és csak olyan bizonyíték fogadható el a tényállás megállapításának alapjául, amelyeket más bizonyíték, vagy objektív adat is alátámaszt. A Be. 7. § (4) bekezdése – amely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére – abszolút korlátját jelenti a bizonyítékok szabad értékelésének, amely korlát áthágása lényeges eljárási szabályszegést és megalapozatlanságot eredményez. A védő szerint a törvényszék bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége a hivatkozott törvényi követelményeknek nem felel meg.

[154] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság kizárólag azokat a bizonyítékokat sorakoztatta fel ügydöntő határozatában, amelyek a törvényszék szerint védencei védekezését cáfolják, továbbá arra is utalt, hogy a XVI.r. és XVII.r. vádlott bűnösségének megállapítása a védekezésük cáfolatán alapul. Véleménye szerint ez az ártatlanság vélelmét megtagadó szemlélet önmagában is megkérdőjelezi a törvényszék bizonyítékértékelő tevékenységének törvényességét.

[155] Sételmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet szerint a bűnösséget alátámasztó telefonbeszélgetéseket nem vetette össze más bizonyítékokkal, így különösen a „bennfentes” tanúk vallomásával és a könyvszakértő véleményével. Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú

bíróság egyes hangfelvételeket nem értékelt, így a bizonyítékok összességében történő értékelése nem valósult meg. A védelem az általa hiányolt hangfelvételek ismertetése előtt rámutatott arra, hogy egyetlen olyan hanganyag sem áll rendelkezésre, amely egyértelműen bizonyítaná, hogy védencei egyéb név1 tevékenységének illegális voltáról tudomással bírtak volna.

[156] Három hangfelvételt emelt ki a törvényszékkal ellentétes következtetése levonásának alátámasztására, melyek közül elsőként a egyéb név1 és Terhelt8 között 2009. január 16-án lezajlott beszélgetésből idézett, amelyből a védő számára teljes mértékben világos, hogy egyéb név1 szerint az apja előtt ismeretlen a kisserződött emelt díjas sms-ért cserébe nyújtott tartalomszolgáltatás mibenléte. Másodikként a 2009. február 19-én Terhelt3 III.r. vádlott és egyéb név1 között lezajlott beszélgetés általa relevánsnak tartott mondatait idézte, amelyekből ugyancsak azt olvasta ki, hogy a XVI.r. vádlott nem tudott az sms díjbevételek törvénysértő voltáról. Végezetül harmadikként a közleményszám10 számú beszélgetésből idézett, ami Terhelt16 XVI.r. vádlott és a fia, egyéb név1 között zajlott le és amelyben egyéb név1 – a védő szerint – az apjával szemben „egy esetben magyarázkodással vegyes hárításba fordul, majd a beszélgetés végére, magát meggyőzve, teljes magabiztossággal tagadja a gyanút”.

[157] A védő súlyosan törvénysértőnek értékelte, hogy az elsőfokú bíróság e hangfelvételeket, mint bizonyítékokat nem értékelte. Az ítéltábla előírása szerint a törvényszéknek a megismételt eljárás lezárásaként hozott ügydöntő határozatában támadhatatlan indokolást kellett volna adnia, azonban e követelménynek az elsőfokú ítélet nem felel meg, mivel az összes bizonyíték egybevetése nem nyújt alapot a védencei bűnösségére levont következtetésre. Véleménye szerint a törvényszék által koronatanúnak tekintett személyek vallomásait a telefonbeszélgetésekkel egybevetve nemhogy erősen kétséges védencei bűnössége, hanem az ártatlanságuk nyert bizonyítást. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a logika szabályaival ellentétesen, okszerűtlenül, egyoldalúan, számos bizonyítékot, illetve számos bizonyíték lényegét mellőzve értékelte.

[158] Hangsúlyozta, hogy jogállami büntetőeljárásban nem az ártatlanságot, hanem a bűnösséget kell bizonyítani, méghozzá kétséget kizáró módon, amelyről akkor beszélhetünk, ha a bizonyítékok olyan zárt logikai láncolatot alkotnak, amelyből okszerűen csakis egyfajta következtetés vonható le. Amennyiben több is levonható, azt a vádlott javára kell értékelni. Meggyőződése szerint jelen ügyben az elítéléshez szükséges ítéleti bizonyosság nem állapítható meg, mert a néhány hangfelvételtől levont okszerűtlen következtetést a többi bizonyíték nem támasztja alá, ellenkezőleg, azokat cáfolja, így a bizonyítékok zárt logikai láncolata nem valósult meg.

[159] A fellebbezés további indokolása szerint az eddig kifejtetteken túl a törvényszéki ítélet a büntető anyagi jogot is sérti. Álláspontja szerint a törvényszék nem adott számot arról, hogy az sms díjakból származó bevétel „mely momentummal vált illegálissá”, amikor a jogsértő tartalomért cserébe az sms díját a felhasználó megfizette, vagy amikor azt az alvállalkozó cégek bankszámláiról valaki készpénzben felvette. Sérelmezte, hogy ha védenceinek felelnie kell a cégnév5 Kft.-hez beérkezett összegek bűnös eredete, illetve azok tovább utalása miatt, akkor ez a felelősség miért nem áll fenn az cégnév13 Kft. és a cégnév17 Zrt. vezetői és alkalmazottai tekintetében.

[160] A védő szerint védenői esetében sérült a tisztességes eljáráshoz való jog, mert a törvényszék a védelem által előterjesztett érveket és hivatkozott bizonyítékokat nem, vagy csak részben értékelte, így az indokolási kötelezettségének nem tett eleget, amelynek következtében megsértette a XVI.r. és XVII.r. vádlott alapvető jogait.

[161] Megítélése szerint az elsőfokú ítéletben védenői terhére rótt magatartás nem meríti ki a pénzmosás bűntettének törvényi tényállási elemeit, e körben visszautalt a 2016. évi fellebbezésében írtakra, amelynek lényege szerint a bankszámlapénz nem képezheti a pénzmosás elkövetési tárgyát, mert az csak „dolog” lehet, azonban a bankszámlapénz nem meríti ki a dolog fogalmához tartozó ismérveket. Kérte figyelembe venni, hogy a törvényszéki ítéletben hivatkozott joggyakorlatot orientáló dokumentum nem áll rendelkezésére, így annak tartalmát sem ismeri, azonban meglátása szerint az említett dokumentumnak az elsőfokú ítéletben feltüntetett 5.6. pontja a védelem álláspontját támasztja alá.

[162] A védő az elsőfokú ítélet [814] bekezdésében írt megállapítást idézve kifejtette, hogy a törvényszék nem tett eleget indokolási kötelezettségének azzal, hogy pusztán rögzítette, hogy a pénzmosás bűncselekmény számlapénzre is elkövethető, mivel a védelem által felvetett érvekre egyáltalán nem adott választ. Előadta, hogy korábban már számos ítéletben megállapították e bűncselekményt olyan esetekben, ahol bankszámla-mozgás történt, azonban egyik határozat sem fejtette ki, hogy a bankszámlapénz miért tekinthető dolognak, illetve miként lehet a pénzmosás elkövetési tárgya. Hiányolta, hogy a bankszámlapénz dologi jellegét illetően még egyetlen bíróság sem vezetett le jogi érvelést. Álláspontja szerint az 1/2005. Büntető-Polgári Jogegységi Határozat is megerősítette, hogy a bankszámlapénz nem tekinthető dolognak, ezért feltette a kérdést, hogy mindezekre tekintettel az ítélkezési gyakorlat miként oldhatta meg ezt a problémát.

[163] Az előző gondolatmentét folytatva a védő kijelentette, hogy a problémát nem az ítélkezési gyakorlat, hanem a jogalkotó oldotta meg azzal, hogy a 2020. évi XLIII. törvény 53. §-a a pénzmosás elkövetési tárgyát kibővítette, így az már nem korlátozódik a bűncselekményből származó dologra, hanem kiterjed az abból eredő minden vagyoni, majd a fellebbezés szó szerint idézte a törvényjavaslathoz fűzött indokolást.

[164] Kiemelte, hogy az 1994. és 2021. közötti időszakban hatályos törvényi tényállások a pénzmosás elkövetési tárgyát a vagyoni tartozó elemek köréhez képest jóval szűkebben határozták meg, így meggyőződése szerint „jelen ügyben nem kerülgethető tovább a forró kása”, a másodfokú bíróságnak állást kell foglalnia abban a kérdésben, hogy a 2021. előtti törvényi tényállások értelmében a bankszámlapénz dolognak minősült-e, és ha igen, akkor arra elkövethető volt-e a pénzmosás bűntette. Előadása szerint a hatályos törvényi szabályozás szerint a bankszámlapénz, mint a vagyoni fogalmába tartozó kötelmi igény, a pénzmosásnak kétségtelenül lehet az elkövetési tárgya, azonban a korábbi szabályozás szerint bizonyosan nem.

[165] Megítélése szerint, amennyiben az ítéltábla elfogadja az érvelését, abban az esetben védenői vonatkozásában a hatályos büntetőtörvény nem alkalmazható, mivel az a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütközne, következésképpen a XVI.r. és XVII.r. vádlott vonatkozásában az 1978. évi IV. törvénynek az elkövetéskor hatályban volt rendelkezéseit

kellene alkalmazni. Az 1978. évi IV. törvény 303. §-a szerint a pénzmosás kizárólag dologra követhető el, azonban védenői a törvényszék megállapítása szerint a pénzmosást számlapénzekre követték el, amely nem tényállásszerű magatartás. Ettől függetlenül arra is felhívta a figyelmet, hogy az sms díjakból származó bevétel eredete világos és leplezetlen volt, ezért az elleplezés tekintetében semmiféle tevékenység nem valósulhatott meg, illet az elsőfokú ítélet sem tartalmaz. A pénz a cégnév5 Kft. számlájáról a fentebb már hivatkozott négy másik cég bankszámlájára került átutalásra, amely banki művelet alkalmatlan az eredet leplezésére. Érvelése szerint a pénznek bankszámláról bankszámlára való utalása az előzményekre, valamint azok megismerhetőségére nem volt kihatással, ezért az eredet leplezésére is alkalmatlan volt.

[166] A teljesség végett a védő azt is megjegyezte, hogy védenői még a pénzmosásnak az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 303/A. §-ában szabályozott gondatlan elkövetési törvényi tényállását sem valósíthatták meg, mert a tőlük elvárható gondossággal jártak el. E tárgykörben rámutatott arra, hogy nem vitathatóan valós gazdasági események történtek, mivel az sms-eket ténylegesen elküldték, azért cserébe kódokat szolgáltatottak az alvállalkozók és abból bevétel is származott. A szerverhoszting keretében tárolt szerverek tartalmát a XVI.r. és XVII.r. vádlott nem ellenőrizhette és a cégnév5-nek sem volt hozzáférése a szerverek tartalmához, így lehetősége és joga sem volt a tartalmuk vizsgálatára.

[167] Meggyőződése szerint a pénzmosást legfeljebb az alvállalkozó cégek bankszámláiról felvett készpénzre lehetett elkövetni, azonban az elsőfokú ítélet nem ezt állapította meg. Amennyiben mégis ez képezné a pénzmosás tárgyát, úgy utalt arra, hogy azokat nem védenői vették fel és azok nem is kerültek hozzájuk.

[168] Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg a törvényszék ítéletét és a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölését követően Terhelt16 XVI.r. és Terhelt17 XVII.r. vádlottat az ellenük emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés a), illetve c) pontja alapján mentse fel és ennek következtében a velük szemben alkalmazott vagyonek kobzást mellőzze.

[169] Amennyiben a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedne, hogy a Balassagyarmati Törvényszék helytállóan állapította meg védenői bűnösségét, abban az esetben kérte, hogy az ítélőtábla ne adjon helyt a vádhatóság súlyosítást célzó indítványainak, vagyis a felemelt tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és a szintén hosszabb tartamú foglalkozástól eltiltás, valamint a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásának. Hangsúlyozta, hogy a fellebbezésének indokolásából kitűnik, hogy sok mindenben nem értett egyet az elsőfokú bírósággal, azonban abban igen, hogy a bűnösség megállapítása esetén nem indokolt a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélet a törvényszék által felsorolt enyhítő körülményekre, így különösen az elkövetés óta eltelt tizenhárom évre tekintettel. Mindkét védenő vonatkozásában indítványozta a foglalkozástól eltiltásra ítélet mellőzését. Terhelt16 XVI.r. vádlott esetében kérte figyelembe venni, hogy a peradatok szerint a feleségével együtt a megélhetésüket évtizedek óta a saját tulajdonú gazdasági társaság keretében végzett tevékenységgel biztosítja, így az ügyvezetői tisztségtől való eltiltás túllépné az arányos joghátrányt. Terhelt17 XVII.r. vádlott tekintetében ezzel a büntetéssel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a cégnév5 Kft.-nek nem volt az ügyvezetője, továbbá könyvelői végzettséggel sem rendelkezik, ezért a terhére rótt bűncselekményt nem a foglalkozása szabályainak megsértésével követte el. Végezetül indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a

XVI.r. és XVII.r. vádlottat mentesítse a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

[170] Terhelt¹⁹ XIX.r. vádlott a bejelentett fellebbezés írásban előterjesztett indokolásában a peradatok összefoglalását követően kijelentette, hogy egyetlen közokirat-hamisítás büntetében elismeri a bűnösségét, azonban a terhére rótt további hét esetben és a pénzmosás büntetében nem. Tagadta, hogy az alapított, vagy módosított cégek fiktívek lettek volna, mert elérhetőek voltak és az ügyvezetők is érvényes lakcímmel rendelkeztek. Kérte figyelembe venni, hogy a cégek által végzett gazdasági tevékenység ellenőrzése az adóhatóság hatáskörébe tartozik és nem a cégeljárással foglalkozó ügyvéd feladata. Az ügyvédi kamarai szabályzatra hivatkozással rámutatott arra, hogy az ügyfél-átvilágítást az ügyvéd a megbízás felvételekor köteles elvégezni, ennek során ellenőrzi a személyazonosságot, illetve az ügyfél-átvilágítás során keletkező dokumentumokat megőrzi, azonban ezen felül nincs hatásköre egyéb körülményt megvizsgálni. Állítása szerint a felekkel való kapcsolata az ügyfél-ügyvéd viszonyon nem terjedt túl, így semmi sem indokolta, hogy egyéb név¹ személyével kapcsolatban vizsgálódnia kellett volna.

[171] Terhelt²val és az cégnév²³-vel kapcsolatban előadta, hogy a cégalapítás körülményeiből nem lehetett arra következtetni, hogy a céget ténylegesen nem kívánja működtetni, továbbá megjegyezte, hogy önmagában nem ütközik törvénybe, ha a gazdasági társaság tulajdonosa nem működteti a céget. Hivatkozása szerint a társaság működéséről az alapításkor és az értékesítés után sem volt semmilyen információja és a cég számlaforgalmát sem ismerte. Kiemelte, hogy banki ügyintézésben nem vett részt, az ügyféllel nem járt a bankban, kizárólag megküldte az e-aktát az ügyfél által választott pénzügyi intézmény cím⁷¹li fiókjában dolgozott ügyintézőjének.

[172] Általánosságban kifejtette, hogy a bankok felé nem kellett eljárnia, kizárólag az e-aktát kellett megküldenie, a bankszámlák forgalmáról nem volt ismerete, nem volt hozzáférési jogosultsága és a számlák számát sem tudta. A cégek további működése nem érintette személyét és a gazdasági működésükkel kapcsolatban sem kellett okiratot szerkesztenie.

[173] Véleménye szerint a 2008. augusztus 27-i üzletrész-átruházás nem nyilvánítható fiktívnek, mert a felek az irodájában megjelentek és előtte írták alá a szükséges iratokat. A többi eset kapcsán is kijelentette, hogy nem minősíthette a megjelent személyeket strómanoknak, mert magukat érvényes útlevéllel igazolták és nyilatkozataik szerint cégeket vásárolni és működtetni akaró személyek voltak.

[174] Sérelmezte, hogy a nyomozás nem terjedt ki a egyéb név²⁷ nevű személy felkutatására, továbbá megjegyezte, hogy egyéb név¹ más ügyvédekkel is állt kapcsolatban, azonban kizárólag vele szemben emeltek vádat.

[175] Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság akként változtassa meg a törvényszék ítéletét, hogy a bűnösségét egyetlen közokirat-hamisítás büntetétére szűkítse, míg a többi büntett vonatkozásában bűncselekmény hiányában mentse fel az ellene emelt vád alól, és ebből adódóan a büntetését is enyhítse, melynek keretében az ítéltábla mellőzze az ügyvédi foglalkozástól eltiltását és a pénzbüntetésre ítéletét. Ez utóbbi indítványának indokaként előadta, hogy a büntetőügy következtében a kamara az ügyvédi tevékenység

folytatása alól négy évi időtartamra felfüggesztette, továbbá az ezt közvetlenül megelőző időszakban metróbalesete miatt hét hónapig betegállományban volt, így összesen közel öt évig nem folytathatta ügyvédi tevékenységét, amely időtartam felemésztette anyagi tartalékait. Állítása szerint az ügyfélköre minimálisra csökkent és egyedüli családfenntartó, mivel a felesége a szolgálati idő hiánya miatt nyugdíjra nem jogosult. Végezetül utalt arra is, hogy életkorára tekintettel már nincs lehetősége más szakmában elhelyezkedni.

[176] Terhelt19 XIX.r. vádlott védője az elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett bejelentett fellebbezés írásban előterjesztett indokolásában az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja alapján megalapozatlannak minősítette, mert a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalmával és a törvényszék helytelenül következtetett védenca bűnösségére.

[177] A védő felidézte a Balassagyarmati Törvényszék 9.B.210/2014/127. számú ítélete indokolásának egy részét, amely arra szolgált magyarázatul, hogy miért mentette fel Terhelt19 XIX.r. vádlottat az ellene pénzmosás büntette miatt emelt vád alól, majd megjegyezte, hogy a hatályon kívül helyezést követően a megismételt elsőfokú eljárás nem hozott újdonságot védenca vonatkozásában, ennek ellenére a törvényszék pénzmosás büntetében is megállapította bűnösségét. Véleménye szerint erre azért kerülhetett sor, mert a tényállás ellentétben áll az ügyiratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

[178] Nem vitatta, hogy védenca az érintett cégek bejegyzési és változásbejegyzési eljárásában közreműködött, a cégek kézbesítési megbízottja volt, így a hatósági levelezéseket is megkaphatta, továbbá megállapítható, hogy egy esetben bizonyítottan át is vett küldeményt. Álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítékként értékelt hanganyagokból úgy vont le következtetést, mintha a XIX.r. vádlott valamennyi beszélgetést hallotta volna. Megítélése szerint azokból a felvételekből, amelyeken a beszélgetés védencével zajlott, azt támasztják alá, hogy a cégalapítások, cégmódosítások háttéréről nem volt tudomása, ezért az elsőfokú bíróság iratellenesen következtetett arra, hogy védenca tudatában volt annak, hogy a cégeljárásokra azért volt szükség, hogy egyéb név1 a pénzek eredetét eltitkolja.

[179] Hivatkozott védenca azon nyilatkozatára, miszerint az nemzetiségű állampolgárok által tett nyilatkozatok és kijelentések arra utaltak, hogy a megvásárolt vagy alapított gazdasági társaságokat ténylegesen működtetni kívánták, továbbá védencéhez hasonlóan kiemelte, hogy a XIX.r. vádlott a Budapesti Ügyvédi Kamara szabályzatának megfelelően a személyazonosítást elvégezte, a megjelent ügyfelet nyilatkoztatta szándékáról, azonban ezen túlmenően ellenőrzési kötelezettség nem terhelte.

[180] Meggyőződése szerint az elsőfokú ítéletben is idézett, egyéb név1 és védenca között lezajlott telefonbeszélgetésből nem vonható le az a konklúzió, hogy a XIX.r. vádlott fiktív cégalapításban működött közre a cégnév0 Kft. megalapításakor. Kérte figyelembe venni, hogy egyéb név1 több esetben másik ügyvéddel egyeztetett, illetve kért jogi tanácsot, azonban az ezeket alátámasztó felvételeket a törvényszék nem vette figyelembe védenca tudattartalmának értékelésekor, így a bűnösség kérdésében téves következtetésre jutott.

[181] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem kellően értékelt minden rendelkezésre álló bizonyítékot, azok közül válogatott, továbbá a bizonyítéknak csak azt a részét fogadta el, amely alátámasztotta a XIX.r. vádlott bűnösségét. A pénzmosás büntettével kapcsolatban utalt arra, hogy e bűncselekmény megvalósulásához a leplezési vagy titkolási célzat tényállási elemként nélkülözhetetlen, továbbá a Kúria 2006. évi 143. számú eseti döntése alapján azt is rögzítette, hogy a védenca terhére rótt pénzmosás megállapíthatóságának feltétele a bűncselekményből származó pénz eredetének leplezésére irányuló célzat, amelynek védecénél kellett volna jelentkeznie.

[182] Hangsúlyozta, hogy a védenca terhére megállapított pénzmosás büntette kizárólag eshetőlegesen szándékkal követhető el, azonban védecének még eshetőlegesen sem állt szándékában semmilyen pénz eredetének leplezése, nem volt tudomása arról, hogy a cégek konkrétan mivel foglalkoztak, abból milyen bevételük származott, a bankszámlájukon milyen összeg volt, azokhoz nem volt hozzáférése, valamint a pénzek mozgatására sem volt lehetősége. Kijelentette, hogy Terhelt19 XIX.r. vádlott érdekkörén kívül esett a gazdasági társaságok bevétele, védenca kizárólag okiratszerkesztő ügyvédként került velük kapcsolatba.

[183] Összességében megállapította, hogy a bizonyítékok teljeskörű, a logika szabályainak megfelelő értékelése alapján a XIX.r. vádlott nem követte el a terhére rótt bűncselekményeket, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla állapítson meg az elsőfokú ítélet tényállásától eltérő tényállást és a törvényszék ítéletét megváltoztatva védecét mentse fel az ellene emelt vádak alól. Amennyiben a másodfokú bíróság nem értene egyet a felmentésre irányuló indítványával, arra az esetre indítványozta a szabadságvesztés és a felfüggesztés próbaidejének csökkentését, a pénzbüntetés összegének mérséklését, valamint az ügyvédi foglalkozástól eltiltás mellőzését az enyhítő körülmények túlsúlyára, így különösen a rendkívüli mértékű időmúlásra tekintettel.

[184] Terhelt20 XX.r. vádlott védője az írásban előterjesztett indokolásában fenntartotta a bűncselekmény hiányában való felmentés iránti fellebbezését, mert álláspontja szerint védenca semmiféle pénz eredetének az eltitkolásában nem vett részt.

[185] Érvelése szerint a XX.r. vádlott bűnösségének megállapításához a vádhatóságnak azt kellett volna kétséget kizáró bizonyossággal bizonyítani, hogy tudomással bírt arról, hogy az általa könyvelt cégekbe befolyó pénzek bűncselekményből származtak, amely előzetes ismeret, illetőleg tudás hiányában a bűncselekmény nem valósulhatott meg. Meggyőződése szerint az ügyészség védenca egyenes szándékát sem tudta bizonyítani, továbbá sérelmezte, hogy a vádhatóság még csak kísérletet sem tett arra, hogy pontosan meghatározza a pénzmosással érintett összeget, valamint, hogy az miként érintette az egyes cégeket.

[186] Kifogásolta, hogy az ügyészség konzekvensen keverte az adózási és számviteli jogszabályokat, továbbá a vád képviselte során figyelmen kívül hagyta, hogy védenca folyamatosan tájékoztatta az általa könyvelt cégek képviseleti joggal, meghatalmazással rendelkező képviselőit mind az adó, mind a számviteli szabályokból eredő kötelezettségeire, rendszeresen kérte őket a cégeknél észlelt hiányok pótlására, a jogszabályokban előírt kötelezettségek betartására. Értelmezhetetlennek nevezte az ügyészség azon álláspontját, miszerint a könyvelő feladata lenne a tulajdonosok pontos felmérése. Ezzel kapcsolatban felvetette azt a kérdést, hogy a bizonylatokból honnan kellett volna észlelnie, hogy egy

harmadik fél által kiállított számla fiktív és megállapította, hogy egy könyvelőnek az általa könyvelt cég partnerei tevékenységére nincs rálátása. Előadása szerint annak megítélése, hogy egy számla mögött volt-e valós gazdasági esemény, hatósági jogkörbe tartozik, erre vonatkozólag a könyvelő nem rendelkezik jogosítvánnyal.

[187] Kérte figyelembe venni, hogy egyéb név 1 több mint negyven cégéből Terhelt20 XX.r. vádlott kizárólag négyet könyvelt, amelyből kettőt nem sokkal az alapítás után vett át, így érdemi munkát nem is végezhetett, mert az alapításokat követő néhány hónapon belül megindult büntetőeljárásban a cégek iratanyagát lefoglalták.

[188] Nem tartotta helytálló megállapításnak, hogy a XX.r. vádlottnak látnia kellett volna, hogy az általa könyvelt cégek fiktív tevékenységet végeztek és véleménye szerint még arra sem lehetett rálátása, hogy az ügyvezetői feladatokat fiktív ügyvezetők látták el, mert önmagában abból a körülményből, hogy az ügyvezetők feladataik egy részét másik személyre, a cégük egyik munkavállalójára delegálják, még nem következik az ügyvezetők valótlansága. A védő szerint az ügyészség megállapításából nem derül ki, hogy az ügyvezetőket azért tekintette fiktívnek, mert nem létező személyek voltak, vagy azért, mert közvetlenül nem vettek részt a napi munkában. Az első felvetés kapcsán kiemelte, hogy védence kizárólag a közhiteles nyilvántartást ellenőrizhette, aminek valóságtartalmát kétségbevonó körülmény nem merült fel, míg egyéb többletkötelezettség nem terhelte. A második eshetőségesség vonatkozásában rámutatott arra, hogy mind a cégjog, mind a polgári jog lehetővé teszi az ügyvezető számára, hogy a kötelezettségei egy részének, vagy egészének az ellátásával más személyt megbízzon, így ebből sem kellett védencének arra következtetnie, hogy az általa könyvelt cégekben az ügyvezetők fiktív tevékenységet folytattak.

[189] Hangsúlyozta, hogy a könyvelő a számviteli bizonylatok alapján rendelkezik ismeretekkel egy adott cég eszköz- és személyállományáról, de csakis bizonylati szinten, mivel sem a tárgyi eszközökkel, sem az alkalmazottakkal nem találkozik, ezért annak megítélésére nem is volt lehetősége, hogy az adott cég eszköz- és személyállománya alkalmas volt-e arra, hogy a tevékenységét ellássa.

[190] Utolsó hivatkozásként teljesen megalapozatlannak tartotta azt az állítást, miszerint védence 12 %-ért dolgozott. Meglátása szerint a telefonbeszélgetésekből nem lehet olyan konkrét információt kiszűrni, amely alátámasztaná ezt a hivatkozást. Hivatkozása szerint a szavahihetetlen egyéb név 1 ugyan említette a 12 %-ot, azonban azt nem lehet tudni, hogy pontosan minek a 12 %-ára utalt, mert ezzel kapcsolatban egyszer sem hangzott el konkrét összeg. A védő kijelentette, hogy a XX.r. vádlott a havi könyvelési díjon felül más összegben nem részesült.

[191] Mindezen érvekre tekintettel elsődlegesen azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság változtassa meg az elsőfokú ítéletet és Terhelt20 XX.r. vádlottat az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában mentse fel. Amennyiben az ítéltábla nem osztaná a felmentésre irányuló indokait, úgy másodlagosan kérte, hogy védencét mentesítse a büntetőjogi következmények alól és mellőzze a foglalkozástól eltiltásra ítéletét. Ez utóbbi indítványa indokaként megjegyezte, hogy a XX.r. vádlott háromgyerekes családanya, így a foglalkozástól eltiltása veszélyeztetné a család megélhetését.

[192] Terhelt21 XXI.r. vádlott védője az elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést az írásban benyújtott indokolásában fenntartotta. A védő összegezte a XXI.r. vádlott büntetését, a vonatkozásában megállapított tényállást, valamint tételesen felsorolta a törvényszék azon indokait, amelyek alapján védence bűnösségét bizonyítottanak találta.

[193] A védelem álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan, azonban ezek a megalapozatlansági okok a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja szerint kiküszöbölhetők akként, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az elsőfokú ítéletben rögzített tényállástól eltérő tényállást állapít meg, majd az alapján a XXI.r. vádlottat felmenti az ellene emelt vád alól.

[194] A védő szerint minden alapot nélkülöz, egyben iratellenes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, miszerint az átutalt összegeket készpénzben általában azonnal, vagy aznap, illetve rövid időn belül felvették és visszajuttatták egyéb név1 részére, mert ezt egyetlen bizonyíték sem támasztja alá, az elsőfokú bíróság nem is hivatkozik ilyen tartalmú bizonyítéokra, kizárólag arra vonatkozólag állnak rendelkezésre adatok, hogy a számlákról a készpénzfelvétel megtörtént.

[195] Tévesnek minősítette azt a törvényszéki következtetést is, hogy védence tisztában volt azzal, hogy az általa számlabefogadó társaságok által kiállított számlák fiktívek. Kiemelte, hogy a bizonyítékként értékelt egyéb név1 és Terhelt20 XX.r. vádlott között lezajlott beszélgetésben Terhelt21 XXI.r. vádlottra még közvetett módon sem utaltak. Véleménye szerint az sem támasztja alá védence büntetőjogi felelősségét, hogy közreműködött a beszámlázó cégek ügyvezetőinek a közjegyzői nyilatkozatai elkészítésében. Ugyancsak vitatta, hogy az igazságügyi könyvszakértői vélemény védence cselekvőségére vonatkozó aggálytalan megállapításokat tartalmaz, mert meggyőződése szerint téves az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a büntetőügy könyvelőinek a tevékenysége nem formális volt, nemcsak okiratokkal dolgoztak, hanem aktív részesei voltak a gazdasági eseményeknek és erre tekintettel a könyvelői tevékenységük során bűncselekményből származó pénzek tisztára mosásában működtek közre.

[196] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet Terhelt21 XXI.r. vádlott vonatkozásában akként változtassa meg, hogy elsődlegesen őt az ellene emelt vád alól mentse fel, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés mértékét, valamint a felfüggesztés próbaidejének tartamát enyhítse, továbbá részesítse előzetes mentesítésben a személyi körülményeire is tekintettel. Kérte figyelembe venni védence javára a rendkívül hosszú, a XXI.r. vádlottnak fel nem róható időmúlást, a büntetlen előéletét, továbbá, hogy három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

[197] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárása során a Be. 632-634. §-ában szabályozott perrendi szabályokat megtartotta.

[198] A XVI.r. és XVII.r. vádlott védője a megismételt elsőfokú eljárást lezáró ügydöntő határozat elleni fellebbezésében továbbra is sérelmezte, hogy az Alkotmánybíróság jelen ügyre vonatkozólag meghozott határozata ellenére a Balassagyarmati Törvényszék járt el, ezért az ítéltábla rögzíti, hogy e tárgykörben teljes mértékben egyetért a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 13.Bf.171/2016/24. számú ítéletének 16. és 17. oldalán kifejtett érvekkel, a korábban meghozott másodfokú ítéletben leírtak megismétlése szükségtelen.

[199] A Kúria a 2022. évi 91. számú eseti döntésében kifejtette, hogy a bírónak nemcsak joga, hanem kötelezettsége is, hogy annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről döntsön, aki ellen vádat emeltek, köteles a vádat kimeríteni arra figyelemmel, hogy a büntetőeljárásban a vád, a védelem és az ítélezés egymástól elkülönül. A bírók függetlenek és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatók.

[200] Az ítéltábla megállapította, hogy jelen büntetőügyben nem állnak fenn olyan tények, amelyek alapján az eljáró elsőfokú bírói tanács pártatlansága, függetlensége megkérdőjeleződött volna, ezért a Balassagyarmati Törvényszéknek a Fővárosi Ítéltábla 2014. július hó 23. napján kelt 3.Bkk.10772/2014/2. számú végzésében meghatározott kijelölésen alapuló eljárása alappal nem kifogásolható, egyébiránt az elsőfokú ítélet 10. és 11. oldalán hibamentesen felsorolt előzményi adatokból kitűnik, hogy a Balassagyarmati Törvényszék nem is tehetett mást, minthogy az eljárást lefolytassa és annak lezárásaként ügydöntő határozat hozzon.

[201] A XVI.r. és XVII.r. vádlott védője részletesen taglalta, hogy álláspontja szerint mi történhetett az elsőfokú ítélet kihirdetése előtt, amely okfejtéssel kapcsolatban a másodfokú bíróság egyrészt rögzíti, hogy a hivatkozott eljárási cselekménynek a Be. 450. § (1) bekezdésén alapuló helyes megnevezése tanácskozás és nem tanácsülés, másrészt rámutat arra, hogy a terheltek érdekében eljáró védők álláspontjának megismerése a másodfokú bíróság számára kiemelt jelentőségű, azonban feltételezések nem képezhetik felülbírálata tárgyát. A védőnek az elsőfokú tanács Be. 450. § (4) bekezdése szerinti titkos tanácskozásán történetekkel kapcsolatos okfejtése kizárólag hipotézis, így annak részletesebb vizsgálatára nincs törvényes lehetőség. Az egyetlen tényadat a titkos tanácskozás védelem által pontosan megjelölt időtartama, amelyből azonban teljes mértékben alaptalanul vezette le a tisztességes eljárás sérelmét, az ezzel kapcsolatos gondolatmenete az eljárás komolyságát is megkérdőjelezi.

[202] Az eljárás alatt az I.r. vádlott védője több alkalommal is elfogultságra hivatkozott, ezért a másodfokú bíróság külön is kiemeli, hogy a büntetőeljárásnak sem a nyomozati, sem a bírósági szakaszában nem észlelt az elfogultság jelét magában hordozó eljárási cselekményt, vagy részrehajlásra utaló eljárást.

[203] A XVI.r. és XVII.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában írtak miatt, valamint a másodfokú eljárásban felvett bizonyításra is tekintettel az ítéltábla szükségesnek tartja több eljárásjogi fogalom tisztázását.

[204] A Kúria Büntető Kollégiumának Joggyakorlat-elemző csoportja által a bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatának elemzéséről elkészített 2012.EI.II.E.1/6. számú Összefoglaló vélemény szerint a megalapozottság ismérve, hogy a tényállás az elbírálás szempontjából lényeges tény vonatkozásában valósághű legyen, valamennyi lényeges tényre

kiterjedő bizonyításfelvétel eredményeként minden olyan lényeges tényt tartalmazzon, aminek következménye a bíróság rendelkezése, ennél fogva felderített, iratszerű, hiánytalan és okszerű. Az indokolási kötelezettség elmulasztásaként értékelendő ezért, ha a ténybeli következtetésről nem ad számot a bíróság, mert nem tartalmazza az indokolás, hogy miért is kell helyesnek elfogadni a következtetés eredményét, ilyenkor ugyanis a ténymegállapító és döntési tevékenység ellenőrizhetetlen, tehát az ítélet felülbírálhatatlan.

[205] Az összefoglaló vélemény hangsúlyozta, hogy nem megalapozatlanság, vagyis nem a bíróság ténymegállapító tevékenységének hibája, ha a lényeges tényre vonatkozó ténymegállapítás hiánya a bíróság bizonyíték mérlegelésének eredménye, azonban az már a ténymegállapító tevékenység hibája, ha lényeges tényre nincs ténymegállapítás, pedig a bizonyítás felvétele megtörtént, illetve a rá vonatkozó bizonyításfelvétel meg sem történt, ezek a megalapozatlanság esetei.

[206] A megalapozatlanság körében a Kúria elsőként a felderítetlenségre mutatott rá, amely büntetőjogi fogalom alatt a tényállást megalapozó bizonyítási folyamat fogyatékoságát kell érteni, amikor valamely jogilag releváns tényre nem folyt le bizonyítás, vagy nem teljeskörűen folyt le, így például egy tanút sem hallgattak ki, vagy nem az összes, az adott tény tisztázásához szükséges tanút hallgatták ki. A felderítetlenség fogalmába tartozik az az eset is, amikor formálisan történik bizonyításfelvétel, azonban releváns kérdések tisztázatlanok maradnak, például elmarad a szembesítés az ellentétes vallomást tevő tanúk közt. Végezetül felderítetlenségnek minősül az is, ha egy releváns bizonyítékforrás hitelt érdemlőségének megállapításakor követ el logikai hibát a bíróság, például olyan szakvéleményt tekint hitelt érdemlőnek, amely nyilvánvaló számítási hibát tartalmaz.

[207] A Kúria összefoglaló véleménye azt is megállapította, hogy a hiányos vagy hiányzó tényállás lehet a felderítetlenség következménye, de lehet attól független is. Ebben az esetben a büntető anyagi jog szempontjából releváns tények hiányoznak a megállapított tényállásból, vagy nincs tényállás megállapítva.

[208] Az iratellenesség akkor áll fenn, ha az iratok olyan egyértelmű, valamely tény fennállását vagy fenn nem állását perdöntő módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak, amelyet a bíróság nem vett figyelembe a tényállás megállapításakor. Az összefoglaló vélemény kiemelte, hogy nem erről az esetről van szó, amikor mérlegelés kérdése egy adott tény megállapítása és a bíróság mérlegelése következtében nem alapozott ténymegállapítást az iratokban található bizonyítéokra. Amennyiben a mérlegelés okszerű volt, nem iratellenes a tényállás. Amennyiben nem volt az, vagy elmaradt, úgy az indokolási kötelezettség hiányossága állapítható meg.

[209] A megalapozatlanság utolsó eseteként a Kúria kifejtette, hogy a tényből-tényre következtetés hibája akkor valósul meg, ha a közvetett bizonyítás nem megfelelő, ezért nem ide tartozik a hitelt érdemlőség megítélése során elkövetett nyilvánvaló logikai hiba, továbbá az okszerű mérlegelés szabályainak megsértése, vagyis a jogalkotó ebben az esetben a közvetett bizonyítástól megkövetelt „zárt logikai láncolat” hiányát szankcionálja. A tényből-tényre következtetés hibája leggyakrabban a tényállás indokolásából derül ki, azonban a Kúria azt is hangsúlyozta, hogy megkülönböztetendő az indokolás hiányosságától, ugyanis előbbi esetben nem arról van szó, hogy nem ad számot a bíróság a tények megállapításának

folyamatáról, hanem arról, hogy az általa megállapított tényekből nem következik kizárólag az a tényállás, amely az ítéletben szerepel.

[210] Az összefoglaló vélemény szerint mindezekre tekintettel az indokolási kötelezettség megsértése kizárólag a hivatkozott eseteken kívüli problémákat jelentheti, így egyrészt abban az esetben állapítható meg, ha a bíróság nem ad meggyőzően számot arról, hogy miért fogadott el egyes bizonyítékokat hitelérdemlőnek, másokat pedig miért nem, másrészt akkor, ha az indokolásból nem ellenőrizhető az összességében történő mérlegelés okszerűsége és teljessége.

[211] A Kúria EBH 2019. B.9. számú elvi bírósági határozata szerint a hatályos büntetőeljárás törvény csak a teljes – a másodfokú eljárásban helyre nem hozható – megalapozatlanság okából engedi meg a hatályon kívül helyezést, míg az ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölését a másodfokú bíróság kategorikus – mérlegelést nem tűró – kötelezettségévé teszi. A részleges megalapozatlanság ezért hatályon kívül helyezés alapjául nem szolgálhat.

[212] Az egységes ítélezési gyakorlatnak megfelelően az ítéltáblák a megalapozatlanság és részben megalapozatlanság kérdéskörét a Kúria előzőekben hivatkozott elvi döntéseiben előírtak szerint vizsgálják (IH 2019. 109. és IH 2019. 111.).

[213] Az ítéltábla az IH 2019. 111. számú döntésében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete akkor tekinthető teljes egészében felderítetlennek, ha az elsőfokon eljáró bíróság a vádban rögzített cselekményre, illetve az előterjesztett bizonyítási indítványokra is figyelemmel egyáltalán nem tisztázza a tényállást, vagyis azt a magatartást vagy mulasztást, illetve azokat az adatokat, tényeket, körülményeket, amelyek alapján állást lehet foglalni a terhelt(ek) büntetőjogi felelősségének kérdésében. Abban az esetben azonban, ha a hiányosságok a tényállásnak csak egy részét érintik, így a tényállás nem rögzíti valamennyi, a büntetőjogi felelősség eldöntésének szempontjából releváns körülményt, vagy a megállapított tényállás hiányossága részbeni felderítetlenségre vezethető vissza amiatt, mert a megalapozott tényállás szempontjából hiányzó elemekhez a szükséges bizonyítást nem vette fel az elsőfokú bíróság, vagy nem végezte el teljeskörűen a tényállás tisztázásához szükséges valamennyi bizonyítást, illetve – az ügyiratok tartalma ellenére – a szükséges adatokat nem rögzítette, az ítélete csak részben megalapozatlan. Ekkor azonban a Be. 593. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjában rögzítettek szerint a másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanságot köteles kiküszöbölni.

[214] A tényállás hiányossága esetén a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételének van helye, az iratellenesség pedig – értelemszerűen, mibenlétéből fakadóan – az iratok tartalma alapján orvosolható. A részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének nincs mennyiségi korlátja, bármilyen nagy terjegyű név182mű is a megalapozatlanság, az iratok tartalma alapján, helyes ténybeli következtetés útján vagy bizonyítás felvételével kiküszöbölhető (EBH 2018. B.8.).

[215] A megismételt elsőfokú eljárásban a Balassagyarmati Törvényszék – a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatást is szem előtt tartva – a vád tárgyát képező lényeges tények túlnyomó többségére az elbíráláshoz szükséges körben és

mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének eleget tett, melynek keretében a vádat is kimerítette.

[216] A vádlottak nyomozati és bírósági szakban tett, valamint írásban benyújtott vallomásait és észrevételeit, az eljárás korábbi szakaszában jogerősen elítélt vádlottak és tanúk vallomásait, a releváns okirati bizonyítékokat, szakvéleményeket, kiegészítő szakvéleményt felolvasással, illetve ismertetéssel, továbbá a meghallgatás során rögzített hanganyagokat a tárgyaláson történt lejátszással a bizonyítás anyagává tette, ezen felül tanúkat hallgatott ki, valamint szakértőket is meghallgatott, azonban mindezek ellenére a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 592. § (2) bekezdés b) és c) pontja alapján részben megalapozatlannak találta, mert a megállapított tényállás valamennyi sértettek pontos megjelölése, valamint a sértettekhez köthető vagyoni hátrány meghatározásának módszere és mértéke vonatkozásában jelentős mértékben felderítetlen maradt, továbbá észlelte, hogy a tényállás egyes elemei ellentétesek a törvényszék által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával.

[217] Terhelt4 IV.r. vádlott helytállóan utalt arra fellebbezése indokolásában, hogy a vagyoni hátrány vonatkozásában az elsőfokú ítélet tényállásában feltüntetett összesített számadatok nem állnak összhangban a részadatokkal, amelynek legkirívóbb példája az indep.eu weboldal vonatkozásában rögzített 152.979.981,- forint, ugyanis a táblázatban felsorolt részösszegek összeadása valójában 216.989.101,- forintnak felel meg. A tényállás hibás végösszeget tartalmaz az 1.P. szerver, valamint az egyéb név173.biz és a egyéb név175.hu weboldal esetében is, amely számítási hiba a helyes összegek rögzítésével korrigálható lett volna, azonban a másodfokú bíróság egyetértett azon vádlotti és védői érveléssel, miszerint a vagyoni hátrány összegének meghatározása mind a számítási metódus, mind a végösszeg vonatkozásában részben felderítetlen.

[218] A megismételt elsőfokú eljárás ügyadataiból és a törvényszéki ítélet indokolásából, így különösen az elsőfokú ítélet [509] bekezdéséből is kitűnik, hogy a Balassagyarmati Törvényszék a vagyoni hátrány mértékének meghatározását a beszerzett bizonyítékok alapján megalapozottnak találta, amely meggyőződését erősíthette az a tény, hogy a korábban meghozott, részbeni hatályon kívül helyezést eredményező ítéltáblai határozat a vagyoni hátrány meghatározásának ésösszegezésének vizsgálatára nem tért ki, a megismételt eljárásra vonatkozó útmutatás sem említette meg e kulcsfontosságú kérdést. Az elsőfokú bíróság jogosan feltételezhette, hogy a vagyoni hátránynak a nyomozás során beszerzett sértetti nyilatkozatok szerinti összegei és az eljárás korábbi szakaszában felhasznált, sértetti tájékoztatásokon alapuló tényadatok helytállóak, mivel a 2017. évben teljeskörű felülbírálatot elvégzett másodfokú bíróság – a tényállás egyéb részeivel ellentétben – a vagyoni hátrányra vonatkozóösszegezés megállapítások vonatkozásában nem fogalmazott meg kritikát, azt érintetlenül hagyta.

[219] Terhelt3 III.r. vádlott helyesen állapította meg fellebbezése indokolásában, hogy az elsőfokú bíróságot abban már mulasztás terheli, hogy az ítélete [536] bekezdésében elfogadott számítási elvet – melynek értelmében csak egyszeri letöltés vehető figyelembe – nem minden sértett esetében alkalmazta, amely témakörrel az ítéltábla a későbbiekben még részletesen foglalkozik.

[220] A vagyoni hátrány összegének meghatározásával kapcsolatban Terhelt3 III.r. vádlott, valamint Terhelt4 IV.r. vádlott védője is alappal kifogásolta, hogy a Sárvári Járásbíróság, illetve a Szombathelyi Törvényszék az azonos tárgyú büntetőügyben a torrentezéssel érintett filmek esetében nem 800,-, hanem csak 200,- amerikai dollárral számolt, amely összeg nem sértetti bemondáson, hanem szakértői megállapításon alapult, így megalapozottabbnak tekinthető. Az ítéltábla a hivatkozott bíróságok határozatainak áttanulmányozását követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy mind a jogbiztonság, mind az egységes ítélkezés követelményét sértené, amennyiben a filmalkotások nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételével elkövetett cselekmények között a vagyoni hátrány számítására vonatkozólag négyszeres eltérés mutatkozna, ezért egyetértett a III.r. vádlott érvelésével, miszerint a tényállás teljeskörű felderítése érdekében a filmforgalmazó sértettek vagyoni hátrányának meghatározása céljából mellőzhetetlen igazságügyi szakértő igénybevétele.

[221] A másodfokú bíróság ugyanerre az álláspontra helyezkedett a vádban felsorolt zeneművek tekintetében is, azonban ez utóbbi alkotásoknál a vagyoni hátrányösszegezésének megalapozottá tételén túl a bizonyítási eljárást kiterjesztette a sértettek, sértetti képviselők és a vagyoni hátrány összegére nyilatkozni jogosultak meghatározására, elkülönítésére, illetve pontosítására, mivel az elsőfokú ítéletben több alkalommal is összemosódva, a zenei alkotásokhoz köthető eltérő kapcsolatukból eredő, egymástól különböző jogi helyzetük egzakttá kijelölése nélkül, vagy hibásan kerültek feltüntetésre. A sértettek számának tisztázása kiemelt jelentőséggel bírt azon vádlottak tekintetében, akiknek az inkriminált cselekményeit az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény szerint kellett minősíteni, mert esetükben a sértetti szám megegyezett a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése bűncselekmény rendbeliségével.

[222] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalást tartott, mert bizonyítás felvételét tartotta szükségesnek.

[223] A filmekkel összefüggésbe hozható vagyoni hátrány szakértői meghatározása érdekében az ítéltábla célszerűnek találta a fentebb hivatkozott másik büntetőügyben eljáró szakértő9 igazságügyi szakértő kirendelését. A szakértői vizsgálat elvégzéséhez szükséges filmek összegyűjtésekor a másodfokú bíróság észlelte, hogy a filmalkotások listája hiányos, mert az elsőfokú ítélet [153] és [154] bekezdésében rögzített táblázatokban az „képviselő12” által képviselt sértetti körhöz tartozó filmek listája a rendelkezésre álló iratanyagban sem nyomtatott, sem digitális formában nem lelhető fel. A másodfokú bíróság ezért megkereséssel fordult először a vádhatósághoz, majd ennek eredménytelensége miatt a védők felé a hiányzó lista becsatolása végett (27., 32. és 34. sorszámú másodfokú irat), mivel az iratanyagból megállapítható volt, hogy a védők elektronikus formában megkapták a teljes nyomozati iratanyagot, így az említett filmlistát is. Ez utóbbi megállapítást támasztotta alá az a tény, hogy Terhelt3 III.r. vádlott fellebbezésének írásban előterjesztett indokai között részletesen, a lista egyes elemeit bemásolva hivatkozott a listán található filmekre, amelyeket állítása szerint az „képviselő12 0222 1 w97.xls” megnevezésű fájlból használt fel. Írásban megküldött válaszaikban a védők egy része kijelentette, hogy a lista nem áll rendelkezésére (37., 38. és 42. sorszámú másodfokú irat), míg másik része a Be. 7. § (3) bekezdés II. fordulatra hivatkozással megtagadta a megkeresés teljesítését (35., 36., 39., 40. és 41. sorszámú másodfokú irat). A filmlista rendelkezésre bocsátásának elmaradása a III.r. vádlott védője részéről ellentmondásos helyzetet teremtett, mert védence a saját érdekében álló bizonyítási indítványként hivatkozott a filmek szakértői vizsgálatára, ennek ellenére védője a tételes listát az indítványozott vizsgálat elvégzése céljából nem juttatta el az ítéltábla részére. A

másodfokú bíróság ezért a III.r. vádlott által hivatkozott, létező filmlista hiányában rendelt el szakértői vizsgálatot, amely körülmény sem az igazságügyi szakértő kirendelését, sem a szakvélemény elkészítését nem akadályozta.

[224] A másodfokú bíróság a 2022. február 10. napján kelt 44. sorszámú végzésében kirendelte szakértő⁹ igazságügyi szakértőt annak meghatározása érdekében, hogy a kirendelő határozathoz mellékelt CD lemezen található Excel táblázatokban felsorolt és az elsőfokú ítélet [151], [153], [154] és [157] bekezdéseihez kapcsolódó filmek esetében filmalkotásonként milyen összegű vagyoni hátrány érte a filmforgalmazókat. Az ítéltábla előírta, hogy a pornófilmek esetében a szakértő külön határozza meg, hogy a szerzői jogi védelem jogosultját mekkora vagyoni hátrány érte. A másodfokú bíróság tájékoztatta a szakértőt, hogy az elkövetési időben az képviselő¹² (képvisező¹²) által képviselt és az elsőfokú ítélet [153] és [154] bekezdéseiben felsorolt sértetti kör esetében az eljárás jelenlegi szakaszában már csak a filmforgalmazók megnevezése és a beazonosított művek száma áll rendelkezésre, ezért e sértettek vonatkozásában arra hívta fel a szakértőt, hogy a vagyoni hátránynak azt a legalacegyéb név⁷⁵abb összegét határozza meg, amely a filmalkotás típusától függetlenül a forgalmazókat érte. Végezetül az ítéltábla annak tisztázását is szükségesnek tartotta, hogy a letöltések számának hiányában a képviselő⁹ (képvisező⁹) vonatkozásában megállapítható-e vagyoni hátrány, amennyiben igen, a szakértő állapítsa meg annak összegét, ha nem, úgy külön térjen ki annak okára.

[225] szakértő⁹ igazságügyi szakértő a 2022. március 22. napján benyújtott szakvéleményében (55/1. sorszámú másodfokú irat) mindenekelőtt kijelentette, hogy a filmalkotás a hatályos magyar és nemzetközi szerzői jogi szabályozás szerint szerzői műnek minősül, ezért alkotóit szerzői jog illeti meg, továbbá hangsúlyozta, hogy a filmalkotás többszerzős mű, az egyes szerzők alkotásának és alkotói teljesítményének összessége. A filmalkotások tehát olyan szellemi termékek, amelyek minden további lajstromozás nélkül a szerzői jog védelmét élvezik.

[226] Az ítéltábla által feltett kérdésekre válaszolva kifejtette, hogy a kirendelés tárgyát képező filmek szerzői jogvédelem alatt állnak, majd rámutatott a filmalkotások magyarországi forgalmazóit ért vagyoni hátrány megállapításának nehézségeire, így elsőként arra, hogy különbséget kell tenni a magyar és a nemzetközi filmek felhasználásának díjazása között, másodikként kiemelte, hogy a filmek több platformon, időben elcsúsztatva jelennek meg, ezekhez különböző felhasználási díjak csatlakoznak, végül harmadikként a bűncselekmények elkövetése óta eltelt idő és ezen időtartam alatt kiszélesedett internetes felhasználási gyakorlatot említette.

[227] A szakértő szerint az életszerű számítás elvégzése érdekében el kellett távolodnia az képviselő¹² 2009-es gyakorlatán alapuló számítástól, amelynek helyességét a szakértő¹⁰ is megerősítette a szakvéleményeiben. E számítás szerint a filmalkotások egységesen kezelt internetes közvetítési díját – Magyarországon 3 éves kizárólagossággal – 800,- és 3.000,- amerikai dollár (USD) közötti, amely összeg annak felelt meg, amit a felhasználónak kellett volna megfizetni az engedélyért. A szakértő rámutatott arra, hogy számítása során elfogadta a vádlottakra leginkább kedvező 800,- amerikai dollárt, azonban szem előtt tartotta a Párizsi Fellebbviteli Bíróság egyik ítéletében megfogalmazott iránymutatást is, amely szerint a jogosulatlan lehívással okozott kár értékét 50%-kal kell csökkenteni. Álláspontja szerint ezt a kárértéket további 50%-kal szükséges csökkenteni, mert az képviselő¹² által megállapított

licenz-díj egy ideális helyzetre, az exkluzív jogra vonatkozik, míg a torrentoldal – ugyan jogsértő módon – másokkal versenyezve non-exkluzív terjesztést végzett és sokan meg se nézték volna a vizsgálat tárgyát képező filmeket, amennyiben azok nem ingyen lettek volna hozzáférhetők. A hivatkozott számítási módszer alapján a szakértő becslése szerint a büntetőüggyel érintett filmekhez kapcsolódó szerzői jogi védelem jogosultjait filmalkotásonként 200,- amerikai dollár vagyoni hátrány érte. A szakértő ugyanakkora összegben határozta meg a legkisebb értékű filmalkotáshoz kapcsolódó vagyoni hátrány mértékét is függetlenül attól, hogy hol gyártották. A televíziós sorozatok kapcsán rögzítette, hogy egy évad tekintendő egészestés játékfilmnek.

[228] A pornófilmek vonatkozásában hangsúlyozta, hogy más megítélés alá esnek, mert témájuk, kidolgozottságuk és nem utolsósorban hosszuk okán egy más piaci szegmensbe tartoznak. E filmek esetében a vagyoni hátrány összegét 10 filmenként 250,- amerikai dollárban, vagyis filmenként 25,- amerikai dollárban állapította meg.

[229] A képviselő (képviselő) vonatkozásában idézett az egyesült Alapszabályából, amely szerint „(...) közös jogkezeléssel elért és az indokolt kezelési költséggel csökkentett bevételét felosztja és kifizeti az érintett jogosultak között, tevékenységét nem gazdasági-vállalkozási tevékenységként végzi”. A szakértő szerint tehát a képviselő tekintetében nem állapítható meg vagyoni hátrány, az egyesület nem szenvedett vagyoni hátrányt.

[230] A szakvélemény zárásaként a szakértő feltűntette, hogy a 2008. évi bank2 középárfolyamon számolva 1 amerikai dollár 174,11,- forintot ért, ennek megfelelően a játékfilmek esetében a sértettek vagyoni hátránya filmenként 34.822,- forint volt, ezzel szemben a pornófilmek esetében csak 4.353,- forintot tett ki.

[231] Az I.r. vádlott védője, valamint Terhelt3 III.r. vádlott és védője indítványozták a szakértő tárgyaláson történő meghallgatását és a III.r. vádlott írásban becsatolta azokat a kérdéseket, amelyeket a szakértőnek feltenni szándékozott (64. sorszámú másodfokú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal és 64/1. sorszámú másodfokú irat).

[232] szakértő9 igazságügyi szakértő a tárgyaláson a szakvéleményében foglaltakat maradéktalanul fenntartotta, majd a III.r. vádlott által írásban benyújtott kérdésekre válaszolva előadta, hogy ha egy filmet többször töltenek fel, akkor az többszörös jogsértést jelent, ezért például hétszeres hozzáférhetővé tétel esetén hétszeres jogsértés valósul meg. A filmsorozatok vonatkozásában kifejtette, hogy egyetlen rész esetében 50,- amerikai dollárral lehet számolni, míg a teljes évad tekintetében 200,- amerikai dollárban határozta meg az átalányértéket. További kérdésre elmondta, hogy filmek esetében a védelmi idő a törvényben meghatározott időtartam elteltével lejár, valamint arra is rámutatott, hogy az immateriális javak nem romlanak, így az a technikai eszköz sem befolyásolja a vagyoni hátrány értékét, amelyről az adott filmet feltöltötték. Végezetül a III.r. vádlott írásban feltett utolsó kérdésére kijelentette, hogy kizárólag abban az esetben lehet vagyoni hátrányról beszélni, amennyiben ismerjük a filmalkotást, a forgalmazót, illetve a gyártót.

[233] Az I.r. vádlott védőjének kérdésére a szakértő előadta, hogy arról nincs tudomása, hogy a 800-3.000,- amerikai dollár közötti összeg meghatározása milyen számításon alapult, azonban valószínűleg tartotta, hogy az képviselő12 nemzetközi sztenderdet vett át a

hivatkozott összeghatárok meghatározásához, valamint utalt arra, hogy például a francia legfőbb bírói fórum is ezt az összeghatárt vette figyelembe. Elképzelhetőnek tartotta, hogy a jogtulajdonos különböző országokban más-más jogdíjjal értékesít egy filmet, mert ez piaci alapú alku tárgya, ezért is számolt a legalacsonyabb összeggel, mivel Magyarország kis piacnak minősül. Hivatkozása szerint, amennyiben a filmet veszteséggel forgalmazzák, akkor nincs mit elosztani, mert nincs bevétel, így plusz jogdíj sem jár az eladások után. Megerősítette, hogy a vagyoni hátrány összegét nagyban befolyásolja az a tényező, hogy a film sikeres volt-e vagy esetleg megbukott, ezért is számolt átalányértékkel, amelynek összegét 200,- amerikai dollárban határozta meg.

[234] A III.r. vádlott védőjének kérdésére is elmondta, hogy az általa megállapított összeg átalánykár, a vagyoni hátrány pontos mértéke azért nem határozható meg, mert akkor minden egyes film esetében meg kellene vizsgálni, hogy hányan nézték meg, milyen volt a bevétele és milyen reklámértékkel bír.

[235] Terhelt3 III.r. vádlott kérdésére a szakértő elmondta, hogy ha csak a filmalkotás neve tekinthető meg, azonban magát a filmet nem lehet megnézni, akkor nincs kárérték, ugyanígy, ha nincs beazonosítva egy mű, akkor vagyoni hátrány sem keletkezhetett, mivel nincs károsult. Zárásként megjegyezte, hogy az a bíróság kompetenciájába tartozik, hogy a vagyoni hátrány meghatározásakor a filmsorozatot évadként veszi figyelembe, vagy részenként.

[236] A másodfokú bíróság a szakértői bizonyítással párhuzamosan írásban megkereste az képviselő8et, valamint a képviselő13et annak a kérdésnek a tisztázása végett, hogy kizárólag a zenei albumok alapján – a letöltések számától függetlenül – mekkora összegű vagyoni hátrány állapítható meg (45., 46., 56. és 57. sorszámú másodfokú irat).

[237] A képviselő13 válaszaiban kifejtette, hogy a 2000-es évek elején kidolgozta és azóta következetesen alkalmazza a hatósági eljárásokban az 1 darab dal esetében 40.000,-, míg 1 darab album vonatkozásában 400.000,- forintos általános mértékű vagyoni hátrányt, amely összegeket jelen büntetőügyre nézve is irányadónak tart (52. és 59. sorszámú másodfokú irat).

[238] Az képviselő8 első válasza még a nyomozati anyagban fellelhető letöltési adatokon alapult (53. sorszámú másodfokú irat), majd a másodfokú bíróság által kezdeményezett telefonos egyeztetést követően (54. sorszámú másodfokú irat) az egyesület úgy nyilatkozott, hogy amennyiben a havonta felhasznált, elérhetővé tett albumok száma a 100 darabot meghaladta, úgy 1 darab zenei album esetén a meg nem fizetett havi jogdíj összege 128,- forint + Áfa összegben határozható meg (58. sorszámú másodfokú irat).

[239] A fentebb hivatkozott és a másodfokú tárgyaláson ismertetett iratok tartalmára, valamint a büntetőügy jelentős része által érintett speciális jogterületre tekintettel az ítéltábla szükségesnek tartotta a 156/1999. (XI. 3.) Korm. rendelet által szabályozott szakértő10 szakértői véleményének is a beszerzését több kérdés vonatkozásában. A másodfokú bíróság elsőként arra kérdezett rá, hogy a testület fenntartja-e a már többször hivatkozott sárvári, illetve szombathelyi büntetőügyben felhasznált, 2017. október 16. napján kelt SZJSZT-29/17. számú szakértői véleményében foglaltakat. Az ítéltábla annak részletezését is kérte a testülettől, hogy az képviselő8et és a képviselő13et ért jogsérelem miként viszonyul egymáshoz, amely kérdést akként konkretizálta, hogy amennyiben a jogsérelem interneten

hozzáférhetővé tett zenei albumot érint, úgy mindkét egyesület vonatkozásában – párhuzamosan – megvalósul-e a vagyoni hátrány, vagy előfordulhat olyan eset is, hogy a két egyesület közül kizárólag az egyiket éri jogsérelem és ezáltal vagyoni hátrány. A másodfokú bíróság felszólította a testületet, hogy az e tárgykörben adott válaszát általánosságban, majd a felülbírálat tárgyát képező elsőfokú ítélet tényállására szorítkozva is válaszolja meg.

[240] A szakértő¹⁰ a 2022. június 28. napján előterjesztett SZJSZT-22/22. számú szakértői véleményében (74. sorszámú másodfokú irat) fenntartotta az SZJSZT-29/17. számú szakvéleményében leírtakat és azokat jelen büntetőügy vonatkozásában is irányadónak tartotta. A korábbi szakvélemény tartalmi lényegét megismételve a testület eljárás tanácsa kifejtette, hogy a vádiratban foglalt elkövetési magatartás – „torrentezés” – egyértelműen sérti a filmalkotások vagyoni jogosultjainak a szerzői jogait, mivel az adott tevékenység „feltöltéssel” megvalósuló eleme a szerzői jogosultnak a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 26. § (8) bekezdésének második mondatában biztosított nyilvánosságához közvetítésre vonatkozó jogait sérti. A testület hangsúlyozta, hogy a weboldal üzemeltetője nem mentesülhet azon az alapon, hogy csak közvetítő szolgáltatói tevékenységet végez, amint arra több jogeset is rámutat a nemzetközi joggyakorlatban, továbbá kiemelte, hogy a nyilvánosságához közvetítés nem csak a „feltöltéssel”, hanem magának az oldalnak az üzemeltetésével, a „feltöltés” lehetőségének megteremtésével és támogatásával is megvalósul.

[241] A korábban elkészült szakvéleményben foglaltakra visszautalva a testület megerősítette azon álláspontját, hogy egy mű nyilvánosságához közvetítése esetében vagyonban okozott kárról nem beszélhetünk, így a vagyoni hátrány megállapítása szempontjából az elmaradt vagyoni előny vizsgálata szükséges. Kifejtette, hogy a következetes bírói gyakorlat és a szakértő¹⁰ is az elmaradt vagyoni előny minimum összegét annak a jogdíjnak az összegében határozza meg, amelyet a jogsértéssel megvalósított felhasználás ellenében a jogsértőnek fizetnie kellett volna. A testület szerint figyelembe vehető emellett az a körülmény is, hogy adott mű jogsértő felhasználása nyilvánvalóan csökkenti a jogszerű felhasználások, és így az azokból származó jogdíjbevételek mértékét, azonban ennek eredménye nehezen összegezerősíthető, ezért a gyakorlat az elmaradt jogdíjnak megfelelő összegben állapítja meg a vagyoni hátrány minimumát.

[242] A szakvélemény rögzítette, hogy ami a jogosultak esetében elmaradt vagyoni előny, az a jogsértést megvalósító felhasználóknál az Szt. 94. § (1) bekezdés e) pontja szerinti gazdagodásként jelentkezik. A gazdagodás minimális összege megegyezik a meg nem fizetett jogdíjnak megfelelő összeggel, hiszen a felhasználó gazdagodott azáltal, hogy nem fizetett jogdíjat a jogosultnak. A testület arra is rámutatott, hogy az elmaradt jogdíj összegét a bírósági gyakorlat és a szakértő¹⁰ a gazdagodás és a vagyoni hátrány vonatkozásában egyaránt a jogosultak nyilatkozatait figyelembe véve vagy becsléssel állapítja meg.

[243] Ugyancsak a korábban elkészített szakvéleményben írtakra utalva a testület azt is kijelentette, hogy a szerzői jogsértés minősítése szempontjából általában irreleváns, hogy milyen technikai, informatikai megoldással történik a jogvédett tartalom nyilvánosságához közvetítése, „feltöltése és letöltése”, valamint arra vonatkozó álláspontját is fenntartotta, miszerint a torrentoldal üzemeltetője egyértelműen felelős a megvalósult jogsértésekért, hiszen tudomása van arról, hogy engedély nélküli, azaz jogsértő nyilvánosságához hozzáférhető tétel valósul meg a weboldalának közreműködésével. Önmagában megvalósítja a jogsértést az a magatartás, hogy a megosztó platform rendelkezésre bocsátásával

megteremtik a lehetőségét annak, hogy a felhasználók a műveket p2p hálózat keretében megosszák egymással.

[244] A szakvélemény tárgyát képező jelen ügy összefoglalásaként a testület rögzítette, hogy az elsőfokú ítéletben megállapítást nyert a vádlottak szándékos elkövetési magatartása, az elsőfokú ítélet részletes tényállásismertetéséből az derül ki, hogy a vádlottak a jogsértésről tudtak, konkrétan a jogsértő tartalmak nyilvánosságához közvetítésére vonatkozó üzleti modellt alakítottak ki, magatartásuk a jogsértő tartalmak közvetítésével összefüggésben a haszonszerzésre irányult, mivel a jogsértő tartalmak közvetítésével összefüggésben jelentős bevételekre tettek szert. A vád tárgyát torrent fájlcsere szolgálat képezi és az üzemeltetők a tartalmak közvetítését nem hiperlinkek, hanem a torrent fájlcsere lehetővé tevő metaadatok közzétételét végezték, ezért a testület megállapítása szerint a szándékos elkövetés tényén túlmenően megállapítható, hogy a jogsértő tartalmakat közvetítő oldalak üzemeltetői technikai értelemben is jórészt saját maguk végezték a szerzői jogsértő tartalmak lehívásra történő hozzáférhetővé tételét.

[245] Az ítéltábla jelen büntetőügyre vonatkozólag feltett kérdésére válaszolva a testület a szakvéleményében kifejtette, hogy a jogosulatlan felhasználás által okozott jogsérelem, és így a vagyoni hátrány párhuzamosan, külön-külön megvalósult minden egyes, a jogsértéssel érintett jogosulti csoport vonatkozásában, amelynek jogi alapját az Szjt.-nek az elsőfokú ítéletben megjelölt 2006-2009-es elkövetési időszakban hatályos és azóta is lényegében változatlan szabályozása adja.

[246] A szakvélemény szerint az érintett jogosultak a szerzők, az előadóművészek és a felhasznált kereskegyéb név182mi hangfelvételek előállítói, az ő teljesítményeik ugyanis egymás mellett megjelennek a felhasznált filmekben, illetve zenei hangfelvételekben. Az Szjt. 26. § (8) bekezdésének második mondata alapján a szerzőket, az Szjt. 73. § (1) bekezdés e) pontja, illetve az Szjt. 74. § (1) és (2) bekezdései alapján az előadóművészeket, az Szjt. 76. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a hangfelvétel előállítókat illeti meg a jogvédelem a lehívásra hozzáférhetővé tétellel megvalósuló nyilvánosságához közvetítéssel kapcsolatban. Az egyes jogosulti csoportokat külön-külön megilleti az internetes fájlmosztó rendszerek útján történő lehívással hozzáférhetővé tétel révén megvalósuló nyilvánosságához közvetítéssel kapcsolatos jogdíj, illetve a jogsértéssel kapcsolatos jogérvényesítésére vonatkozó jog.

[247] A filmek internetes fájlmosztó rendszereken történő felhasználása tekintetében a szakvélemény a következő megállapításokat tette:

- filmek esetén az Szjt. 66. § (1) bekezdése alapján a szerzői vagyoni jogokkal a film előállítója (filmgyártó stúdió) rendelkezik.
- A filmekben szereplő film- és szinkronszínészeknek a filmben megtestesülő előadóművészi teljesítményével kapcsolatos úgynevezett szomszédos jogai az Szjt. 73. § (3) bekezdése értelmében vélelem alapján átszállnak a film előállítójára (a filmgyártó stúdióra), amely tehát ezekkel a jogokkal is – a jogátszállás folytán – saját jogán rendelkezik.

[248] Mindezeket összefoglalva a szakvélemény aláhúzza, hogy filmek internetes fájlmosztó rendszerek útján megvalósuló lehívásra hozzáférhetővé tétellel megvalósuló nyilvános közvetítése esetén a filmzenén kívül a film szerzői vagyoni jogaival a filmelőállító

(filmgyártó stúdió) rendelkezik, amely törvényi jogátszállás folytán megszerzi a film-, illetve szinkronszínészek szerzői jogait, úgynevezett szomszédos jogait is. A jogátszállás kiterjed a jelen ügy tárgyát képező internetes filesharing rendszer útján történő lehívással hozzáférhetővé tétellel megvalósuló nyilvánosságához közvetítésre vonatkozó szerzői vagyoni jogra is, amely alapján a filmelőállító vagy az általa jogosított filmforgalmazók útján gyakorolja az ezen felhasználások után járó szerzői jogdíjra vonatkozó jogot és a jogsértésekkel kapcsolatos jogérvényesítés jogát is.

[249] A szakvélemény a zenei hangfelvételek internetes fájlmegosztó rendszerek útján történő felhasználása körében is több megállapítást rögzített:

- az internetes fájlmegosztó rendszereken közvetített, kereskegyéb név182mi hangfelvételeken rögzített zeneművek esetében az képviselő8 gyakorolja a szerzői vagyoni jogokat.
- A kereskegyéb név182mi hangfelvételekben rögzített előadóművészi teljesítményekkel kapcsolatos szerzői jogot, az úgynevezett szomszédos jogokat internetes fájlmegosztó rendszerek útján történő lehívásra hozzáférhetővé tétellel megvalósuló nyilvános közvetítés esetén az Szjt. 73. § (1) bekezdés e) pontja és az Szjt. 74. § (2) bekezdése alapján az előadóművészek közös jogkezelő szervezete, az képviselő14 (képviseelő14) gyakorolja a saját nevében, így az képviselő14 jogosult a jogdíjközleménye alapján a jogdíjakat érvényesíteni és az képviselő14-nek van joga a jogsértésekkel kapcsolatos jogérvényesítésre is. A hangfelvétel-előállítók kereskegyéb név182mi hangfelvételeik internetes fájlmegosztó rendszereken történő lehívásra hozzáférhetővé tétellel megvalósuló nyilvános közvetítési jogait önállóan, saját maguk érvényesítik.
- A kereskegyéb név182mi hangfelvételeken rögzített zenei albumok lehívásra hozzáférhetővé tétellel megvalósuló nyilvánosságához közvetítése csak a rögzített zenemű szempontjából tartozik közös jogkezelésbe, a tényállás szerinti időszakban a hangfelvétel-előállítók egyedileg engedélyezték – és engedélyezik ma is – a felhasználást, ezért a hangfelvételek ilyen típusú felhasználásait nem a képviselő13e engedélyezi, és nem is tekintendő a szerzői jogosultnak, hanem maguk az érintett hangfelvétel kiadók („label”-ek), viszont a képviselő13, mint szakmai érdekképviselői szervezet jogdíjra vonatkozó információi a zenei albumok felhasználása tekintetében figyelembe vehető.

[250] A szakvélemény szerint mindezekből látszik, az egyes jogosultak, illetve jogutódaik vagy közös jogkezelő szervezeteik (kiterjesztett hatályú, kötelező közös jogkezelés vagy úgynevezett önkéntes jogkezelés keretében) külön-külön jogosultak a jogérvényesítésre és – elmaradt vagyoni előny, illetve gazdagodás elvonása jogcímén – külön-külön igényük áll fenn legalább arra az összegre, amely megfelel a jogsértés miatt elmaradt jogdíjaiknak. Ez igaz a hangfelvétel-előállítókra is, amelyek tekintetében az elsőfokú ítélet megállapításai szerint szakmai érdekképviselői szervezetük, a képviselő13 jelölte meg a képviselt jogosultakat ért vagyoni hátrány, illetve elmaradt jogdíj mértékét.

[251] A szakértő10 a szakvéleményében foglaltakat a könnyebb érthetőség végett összefoglalva rögzítette, hogy az egyes jogosulti csoportokat képviselő jogkezelő szervezetek, esetenként pedig, ahol a jogkezelés nem kiterjesztett közös jogkezelés alá tartozik, ott maguk a jogosultak, az elsőfokú ítélet 21-40. oldalán található mellékletekben részletesen megjelölték az adott, általuk képviselt jogosulti csoportot ért vagyoni hátrány mértékét. A testület álláspontja szerint az egyes jogosultak, illetve jogkezelő szervezetek által megjelölt jogdíjmértékek a vagyoni hátrány számításának megfelelő alapját képezik.

[252] Figyelemmel arra, hogy a szerzői jogosultak (filmelőállítók, zeneszerzők, zeneszövegírók) és szomszédos jogi jogosultak (előadóművészek, hangfelvétel előállítók) külön-külön jogdíjra jogosultak ugyanazon, az elsőfokú ítéletben feltárt tényállás szerinti film vagy kereskegyéb név¹⁸²mi hangfelvétel felhasználása fejében, fogalmilag kizárt a kétszeres vagy többszörös értékelés lehetősége. Az elsőfokú ítélet szerint feltárt jogsértés által okozott vagyoni hátrány magában foglalja valamennyi szerzői jogosult, előadóművész és hangfelvétel-előállító elmaradt jogdíját, ennek megfelelően a testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy kereskegyéb név¹⁸²mi hangfelvételeken rögzített zeneművek elérhetővé tétele esetén a teljes vagyoni hátrányt az egyes jogosulti csoportok által az elsőfokú eljárás során megjelölt jogdíjak kumulált összege adja ki. Végezetül a testület eljárt tanácsa megjegyezte, hogy a konkrét tényállás szerinti fájlmegosztás attól függően minősül szerzői vagy szomszédos jogi értelemben jogsértő magatartásnak, hogy az adott mű vagy hangfelvétel, illetve előadás védelme – a védelmi időre tekintettel – fennállt-e a lehívásra történő hozzáférhetővé tétel időpontjában.

[253] A szakértő¹⁰ szervezetéről és működéséről szóló 156/1999. (XI. 3.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdése értelmében a testület nevében eljáró tanács tagjai nem idézhetők, így a másodfokú tárgyalásra idézésük és meghallgatásuk a kormányrendelet szerint kizárt volt, azonban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az előterjesztett szakvélemény oly mértékben volt teljesszerű, minden részletkérdésre kiterjedő és érthető, hogy annak még a kiegészítése sem vált szükségessé, mert a büntetőügy érdemi megítélését elősegítő valamennyi megállapítást magában foglalta.

[254] A másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás során több gazdasági társaság cégmásolatát hivatalból beszerzete, egyrészt a megnevezésük pontosítása, másrészt a tevékenységi körükbe való betekintés végett annak érdekében, hogy valóban lehettek-e sértettjei az inkriminált cselekményeknek, ugyanis a III.r. vádlott ezt több sértettként feltüntetett cég esetében kétségbe vonta. Az így beszerzett iratok a másodfokú iratanyag 50., 50-1., 50-2. és 50-3. sorszáma alatt találhatók.

[255] A cégmásolatok alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a „egyéb név⁷⁴”-ként, „egyéb név⁷⁰”-ként, „egyéb név⁷⁶”-ként és „egyéb név⁶⁸”-ként megnevezett sértettek valójában a egyéb név⁷⁴ Korlátolt Felelősségű Társaság, a egyéb név⁷⁰ Zártkörűen Működő Részvénytársaság (jelenleg már „felszámolás alatt”), a cégnév¹⁰⁵ Kft. (egyéb név⁷⁶ Kft., azonban jelenlegi elnevezése szerint cégnév¹⁰⁶) és az egyéb név⁶⁸ Kereskegyéb név¹⁸²mi Kft.. A cégszámok értelmében a hivatkozott gazdasági társaságok mindegyike foglalkozik, illetve az elkövetési időben foglalkozott a szerzői joggal összefüggésbe hozható tevékenységekkel, így többek között hang-, kép- és adathordozó gyártással, szoftver nagykereskegyéb név¹⁸²emmel, kiskereskegyéb név¹⁸²emmel, számítógépes játék kiadásával, egyéb szoftverkiadással, valamint szoftverkészítéssel.

[256] A bizonyítási eljárás keretében megtartott tárgyaláson a másodfokú bíróság az elkészült szakvéleményeket és az említett cégmásolatokat a Be. 530. § (1) bekezdése és a Be. 531. § (1) bekezdése alapján – utalva a Be. 589. §-ára is – ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette (64. sorszámú másodfokú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal, 87. sorszámú másodfokú tárgyalási jegyzőkönyv 5. és 6. oldal). Az ügyész, a másodfokú tárgyaláson jelen volt vádlottak, valamint a védők további bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő.

[257] A bizonyítási eljárás befejezetté nyilvánítását követően az ügyész a perbeszédében túlnyomó részében fenntartotta az írásban kifejtett álláspontját, azonban szakértő9 szakvéleménye alapján a törvényszéki ítélet tényállásának módosítását indítványozta az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlotthoz kapcsolódó teljes elkövetési értékeket illetően, amelyet az I.r. vádlott esetében 152.846.886,-, a II.r. vádlott tekintetében 139.440.689,-, a III.r. vádlottra vonatkozólag 139.287.374,- és a IV.r. vádlott vonatkozásában 138.799.886,- forintban kérte meghatározni. Utalt arra, hogy a hivatkozott összegek az írásban részletezett jogi minősítést nem befolyásolják, így a történeti tényállás pontosítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására az átiratban foglaltak szerint tett indítványát továbbra is fenntartotta.

[258] Terhelt I.r. vádlott védője szerint az elsőfokú bíróság csak hiányosan tett eleget a korábban eljáró másodfokú bíróság által meghozott határozatában előírtaknak, ezért az ítélete felülbírálatra alkalmatlan. Álláspontja szerint az ítéltábla által lefolytatott bizonyítási eljárás sem tudott minden kérdésre választ adni, így kiemelte, hogy a szakértő átalányszámítást végzett, mert az egyes műveknél eltérő lehet a számítás, ezért a vagyoni hátrány mértéke még mindig nem határozható meg. Véleménye szerint a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás ellenére az elsőfokú ítélet tényállásának hiányosságait továbbra sem lehet kiküszöbölni, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Fenntartotta azt a meggyőződését, hogy a büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék helyett a Fővárosi Törvényszéknek kellett volna eljárni.

[259] Megismételte a védencénél tartott házkutatás és a nyomozás során kirendelt szakértő törvényességevel kapcsolatos, az eljárás alatt hangoztatott aggályait. Kifejtette, hogy a nyomozó hatóság úgy jutott hozzá a számítástechnikai adatokhoz, hogy az eljáró nyomozó felszólította védencét, „akinek akkor még semmilyen eljárásjogi pozíciója nem volt, hogy mondja meg a jelszót, majd bevitték és csak ezt követően gyanúsították meg”. Megítélése szerint a lehallgatások alapján a nyomozó hatóság tisztában volt azzal, hogy az I.r. vádlottat a későbbiekben gyanúsítottként hallgatja ki, ennek ellenére nem tájékoztatták az önvádra kötelezés tilalmára, ezért az így beszerzett bizonyítékok törvényellenesek. Előadása szerint az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes indokai érdemi indokolásnak nem tekinthetők. szakértő1 kirendelésével összefüggésben szintén elismételte a korábban elmondott kifogásait, miszerint nevezett személy a kirendelésekor csak szaktanácsadó és nem szakértő volt, amely tény az elsőfokú bíróság a sorrendiség megsértésének, egyben relatív eljárási szabálysértésnek tekintett. Ezzel a megállapítással nem értett egyet, mert a nyomozó hatóság szakértői bizonyítást írt elő, ellenben szakértő1 akkor még nem volt igazságügyi szakértő. Véleménye szerint a törvényszék ezzel a kérdéssel kapcsolatban sem tett eleget indokolási kötelezettségének.

[260] Az elkövetéskor hatályban volt és a jelenleg hatályos törvényi szabályozás rövid összehasonlítását követően annak a meglátásának adott hangot, hogy az elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezés alkalmazása nyilvánvalóan kényelmesebb, mint a sértettek száma szerinti bűnhalmazat megállapítása, azonban álláspontja szerint kedvezőbb védelemre nézve az akár többszázrendbeli bűncselekmény megállapítása, mert azok között biztosan nincs olyan, amely az ötvenmilliós értékhatárt meghaladná. Hangsúlyozta, hogy védelem vonatkozásában nem talált két olyan részecselekményt, amelyek esetében megállapítható lenne az ötvenmillió forintot meghaladó vagyoni hátrány. Azt is kiemelte, hogy a törvény értelmében a bünszervezet célja 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő

szándékos bűncselekmények elkövetése, amely meghatározásból következik, hogy az elkövetők tisztában vannak azzal, hogy súlyos bűncselekményeket követnek el, azonban e törvényi tényállási elemet jelen esetben nem lehetett bizonyítani. Kijelentette, hogy a bűnszervezet tagjaiként megvádolt, az elkövetéskor még fiatal vádlottak nem azzal a céllal kezdték el az inkriminált cselekményeiket, hogy legalább 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményeket valósítsanak meg és ötvenmillió forint feletti kárértéket okozzanak.

[261] Az I.r. vádlott védője nem vitatta, hogy a szerzői joggal összefüggésben megvalósultak bűncselekmények, kizárólag védence érintettségének mértékét értékelte a vádhatóságtól eltérően. Bűnösség megállapítása esetén arra kérte az ítéltáblát, hogy az egy évtizede törvénykövető állampolgárként élő védencével szemben olyan szankciót alkalmazzon, amely nem jár további szabadságelvonással, ezért az ügyészség súlyosításra irányuló indítványának az elutasítását indítványozta.

[262] Terhelt2 II.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtetteket fenntartotta, megismételni nem kívánta. Kérte, hogy az időmúlásra tekintettel az ítéltábla olyan döntést hozzon, amelynek következtében védencének már nem kell büntetés-végrehajtási intézetbe visszatérnie.

[263] Terhelt3 III.r. vádlott védője csatlakozott az I.r. vádlott védője által előadottakhoz, majd rámutatott, hogy a torrentszerveren keresztül nem lehetett tartalmat közvetíteni, azt csak a felhasználók tudtak, a szerver átjáróként szolgált. Állítása szerint védence a terhére rótt cselekmények teljes időtartama alatt fiataalkorú volt, ezt figyelmen kívül hagyták, amely súlyos szabálysértésnek minősül. Hivatkozása szerint nem elvárható, hogy egy félénk kamasz gyerek, mint amilyen a védence volt a vádbeli időszakban, tudata átfogja, hogy egy bűnszervezet tagjaként tevékenykedik. Annak a lehetőségét is kizárta, hogy a III.r. vádlott megállapodott volna másokkal bűncselekmény elkövetésében, melynek során 5 évi vagy azt meghaladó büntetés tétellel fenyegetett bűncselekmények elkövetésére törekedett volna. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg és Terhelt3 III.r. vádlottat elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában mentse fel az ellene emelt vádak alól. Előadta, hogy az eljárás időtartama alatt védence lediplomázott, családot alapított és rendezett körülmények között él, ezért bűnösségének megállapítása esetére harmadlagosan az enyhítő körülmények nyomatékos figyelembevételét kérte. Végül megemlítette, hogy a bűnügyi költség viselését nem tartja arányosnak.

[264] Terhelt4 IV.r. vádlott védője az írásban indokolt fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Érvelése szerint a tárgyaláson meghallgatott szakértői álláspont megerősítette a fellebbezésében leírtakat. Kifogásolta, hogy a sértetti oldal és a vagyoni hátrány mértéke nem került kellő pontossággal meghatározásra. Kiemelte, hogy védence terhére nem állapítható meg olyan részcsselekmény, amely önálló bűncselekményként 5 év, vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel lenne fenyegetve, meglátása szerint valamennyi részcsselekmény büntetési tételkerete 3 évig terjedő szabadságvesztés, amely már önmagában akadályát képezi a bűnszervezetben történt elkövetés megállapításának. Meglátása szerint védence vonatkozásában a korábban hatályban volt 1978. évi IV. törvény még a halmazati büntetés kiszabása mellett is kedvezőbb elbírálást jelentene, ezért indítványozta a védence terhére

megállapítandó bűncselekményeknek az elkövetéskor hatályban volt Büntető Törvénykönyv szerinti minősítését.

[265] Terhelt16 XVI.r. és Terhelt17 XVII.r. vádlott védője előadta, hogy a fellebbezése írásban előterjesztett indokolásának terjengősségét az elsőfokú ítélet hosszabb terjegyéből¹⁸² és az általa vélt hiányosságai indokolták. A korábban kifejtett érveit fenntartotta és kérte, hogy a másodfokú bíróság azok alapján hozza meg döntését.

[266] Terhelt18 XVIII.r. vádlott védője rámutatott, hogy védecével együtt az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették. Véleménye szerint a Balassagyarmati Törvényszék helyesen járt el, amikor a XVIII.r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki. Kérte figyelembe venni, hogy védence jelenleg már egy másfél éves korú gyermek édesanyja.

[267] Dr. Terhelt19 Lajos Terhelt19 XIX.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokait kiegészítés nélkül fenntartotta, kérte, hogy az ítéltábla az abban foglaltak szerint járjon el ügydöntő határozata meghozatalakor.

[268] Terhelt20 XX.r. vádlott védője szintén fenntartotta a fellebbezése írásban kifejtett indokait. Hangsúlyozta, hogy a XX.r. vádlottat senki nem tájékoztatta olyan cselekményről, amiből arra kellett volna következnie, hogy bűncselekményt követ el. Egyedül egyéb név¹ tett rá nézve terhelő nyilatkozatot, azonban őt „fantom”-nak nevezte, akinek az állításaival szemben nem lehetett védekezni. Kijelentette, hogy a egyéb név¹ által említett 12 %-os jutalék nem létezett és utalt arra, hogy azt védence az egész eljárás alatt következetesen tagadta. Elsődlegesen továbbra is védence felmentését indítványozta a pénzmosás büntetettének vádja alól, míg bűnösség megállapítása esetén kérte, hogy az ítéltábla ne adjon helyt az ügyészség vagyonekobzásra irányuló indítványának, ellenben fontolja meg az előzetes mentesítés lehetőségét, valamint a foglalkozástól eltiltás mellőzését, mivel védence három kiskorú gyermeket nevel és jelenleg is könyvelőként dolgozik.

[269] Terhelt21 XXI.r. vádlott védője a fellebbezése indokait fenntartotta, kiegészíteni nem kívánta, kérte, hogy az ítéltábla az abban foglaltakat vegye alapul döntése meghozatalakor.

[270] A másodfokú tárgyaláson jelen volt Terhelt3 III.r. vádlott az utolsó szó jogán fenntartotta a fellebbezése írásban kifejtett indokait, amelyek közül megismételte, hogy számításai szerint a vagyoni hátrány összege jóval alacsonyabb az elsőfokú ítéletben rögzítettekénél, valamint továbbra sem tartotta kétséget kizáróan bizonyítottnak, hogy egy film címe alatt valóban az adott film volt feltöltve. Családi körülményei vonatkozásában elmondta, hogy megszületett a második gyermeke, stabil munkahellyel rendelkezik, felesége jelenleg otthon tartózkodik a babával, így egy fizetésből élnek, ezért a szabadságvesztés büntetés a családjára is hátrányos kihatással lenne.

[271] A másodfokú tárgyaláson való jelenléti szándékát Terhelt19 XIX.r. vádlott is bejelentette, aki az utolsó szó jogán ugyancsak fenntartotta a fellebbezése írásban előadott érveit. Hivatkozása szerint 2012. évtől kezdődően 4 évig volt felfüggesztve az ügyvédi tevékenység alól. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az ügyvédi tevékenység folytatásától való

eltiltását mellőzze, mert így a nyugdíjáig még pár hónapot tudna dolgozni. Állítása szerint a büntetőügynek csak egy kis részében volt érintett, amit az a tény is jól mutat, hogy csak kevés telefonbeszélgetésben hallható. Utalt arra is, hogy egyéb névű más ügyvéddel is dolgozott, mégsem emeltek ellene vádat, továbbá tagadta a pénzmosás bűncselekmény elkövetését, amelynek okaként elmondta, hogy a banki ügyintézésekből kimaradt. A közokirat-hamisítás büntetnének elkövetését egyetlen eset tekintetében elismerte, azonban a többire nézve továbbra is vitatta.

[272] Az ellentétes irányú fellebbezések közül a vádlottak és védők fellebbezése a vagyoni hátrányra visszavezethető részbeni megalapozatlanság és az enyhítés vonatkozásában alapos.

[273] Amint arra a Fővárosi Ítéltábla már utalt, az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem vétett, amely kérdéskör vizsgálatára a másodfokú tárgyaláson elhangzott védőbeszéd tartalma miatt jelen helyen visszatér.

[274] Az elsőfokú bíróság ítéletének [208] és [249] bekezdése között kimerítő, rendkívül alapos és minden tekintetben helytálló indokát adta annak, hogy a védők álláspontjával szemben miért nem ütközött akadályba a nyomozati eljárás alatt szerzett bizonyítékok felhasználhatósága, melynek keretében kifogástalan érveléssel mutatta be az I.r. vádlottnál foganatosított házkutatáskor lefoglalt adathordozók, szakértői szakvéleménye, valamint a telefonos lehallgatások és a róluk készült leíratok törvényes bizonyítékként értékelhetőségét. A törvényszék által e tárgykörben leírt indokolás mind az irattal, mind az elsőfokú ítéletben megjelölt törvényhelyekkel összhangban áll. Az I.r. vádlott védőjének véleményével ellentétben az elsőfokú bíróság érvelése teljes, kiegészítésre nem szorul, az általa leírtak megismétlése szükségtelen.

[275] A III.r. vádlott védője iratellenesen hivatkozott arra, hogy védené a cselekmények elkövetésekor mindvégig fiatalos volt, mert a később elkövetett bűncselekmények idején már betöltötte a 18. életévét. A töretlen ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben a terhelt a vád tárgyává tett bűncselekmények egy részét fiatalosként, egy részét felnőttként követte el, vele szemben a büntetőeljárást az általános szabályok szerint kell lefolytatni, az ügyek elkülönítésére nincs törvényes lehetőség (BH 2016. 268.), így a III.r. vádlott védője alaptalanul kifogásolta, hogy védené esetében a Be. XCV. Fejezetében szabályozott külön eljárás, a fiatalos elleni büntetőeljárás szabályai szerint kellett volna eljárni.

[276] A Kúria EBH 2019. B.9. számú elvi bírósági határozata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható, amennyiben ugyanis a tények megállapítása hiányzik, úgy az azokra vonatkozó indokolás sem kérhető számon. Figyelemmel tehát arra, hogy az indokolási kötelezettség teljesítése csak megalapozott, illetve megalapozottá tett tényállás tekintetében értékelhető, a másodfokú bíróságnak a felülbírálatot az eljárási szabályok megtartása után a tényállás megalapozottá tételére kellett kiterjesztenie.

[277] Az elsőfokú bíróság helytállóan ismerte fel, hogy a vagyoni hátrány mértékének meghatározása több szempontból is problémás, majd ítélete 110-112. oldalán hibamentes érveléssel mutatta be azokat az akadályokat, amelyek a vagyoni hátrány pontos megállapítását gátolják. Az elsőfokú ítélet [522] bekezdése annyiban szorul pontosításra, hogy a vagyoni hátrány fogalmát a Btk. 459. § (1) bekezdés 17. pontja tartalmazza, illetve az elkövetés idején

az 1978. évi IV. törvény 137. § 5. pontja szabályozta. Mindkét törvény megfogalmazása szerint a vagyoni hátrány a vagyonban okozott kár és az elmaradt vagyoni előny, amely definíciót az ítéltábla azért rögzíti, mert a törvényszéki ítélet hivatkozott bekezdése pontatlanul idézte.

[278] A Balassagyarmati Törvényszék tehát a vagyoni hátrány összecszerű meghatározásának nehézségét észlelte és elvi szinten meg is vizsgálta, azonban a tényállás e lényeges elemeit nagy részében felderítetlenül hagyta, mert egyrészt elfogadta a nyomozás során beszerzett sértetti nyilatkozatokat, másrészt ítélethozatalhoz elegendőnek találta azt a helyzetet, hogy a vádirat eredeti koncepciójával szemben a vád, a védelem és a bíróság egységesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vagyoni hátrány mértékének meghatározásakor az egyszeri, minimális értéket kell figyelembe venni, függetlenül a letöltések számától. A tényállás megállapításakor ez utóbbi elvet végül nem alkalmazta következetesen, minden sértett esetében a tényállás megállapításakor, azonban a korábban már részletezettek szerint ennél nagyobb aggályokat vetett fel, hogy a vagyoni hátrány mértékének megalapozottá tétele érdekében nem folytatott le bizonyítást.

[279] A másodfokú bíróság az iratanyag és a hasonló tárgyú büntetőügyekben meghozott jogerős ügydöntő határozatok tartalma alapján megállapította, hogy jelen ügyben a vagyoni hátrány meghatározásának módszere és ebből adódóan az összege sem került tisztázásra, ezért az ítélet korábbi részében felvázoltak szerint széleskörű bizonyítást folytatott le, amelynek keretében éles határvonalat húzott a filmalkotásokhoz és a zeneművekhez kapcsolódó vagyoni hátrányok meghatározása között.

[280] A filmalkotások esetében szakértő⁹ igazságügyi szakértő az amerikai dollárban kifejezett nemzetközi irányadó értékhatárokból kiindulva meggyőző és logikus magyarázatát adta annak, hogy miként számolta ki a játékfilmek, a filmsorozatok és a pornófilmek esetében a sértettek vagyoni hátrányának legalacsonyabb, és ezáltal a vádlottakra nézve leginkább kedvező összegét. Az ítéltábla kiemeli, hogy a szakvélemény az egységes ítélkezési gyakorlat kialakítását nagyban előmozdította, mivel megteremtődött annak a lehetősége, hogy az ország különböző bíróságai azonos szakértői módszer alapján kidolgozott összegeket vegyenek alapul a vagyoni hátrány meghatározásakor. A szakvélemény következtében a jelen felülbírálattal érintett elsőfokú ítélet, valamint a III.r. vádlott és a IV.r. vádlott védője által felhívott és be is csatolt másik büntetőügy első- és másodfokú határozata között feszülő ellentmondás feloldása megtörtént.

[281] A zeneművek esetében a vagyoni hátrány összecszerűségének felderítését célzó bizonyítás három irányú volt, mivel az ítéltábla a már leírtak szerint beszerezte a képviselő¹³, valamint az képviselő⁸ nyilatkozatait, továbbá – mások mellett – e kérdéskörben felhívta a szakértő¹⁰et szakvélemény elkészítésére. A többirányú bizonyítási eljárás eredményeként az ítéltábla számára ideálisnak nevezhető mérlegelési helyzet állt elő, ugyanis az említett közös jogkezelő szervezetek tájékoztatása és az elkészült szakvélemény nemcsak összhangban állnak egymással, hanem egymást kiegészítik, megerősítik a vagyoni hátrány meghatározásának tárgyában. A szakvélemény rámutatott, hogy a nyilvántartásba vett közös jogkezelő szervezetek közül a zenei hangfelvételek esetében az képviselő⁸ gyakorolja a szerzői jogokat, míg a kereskegyéb név¹⁸²mi hangfelvételek vonatkozásában megállapította, hogy az érintett hangfelvételek kiadói minősülnek a szerzői jogosultnak, azonban a képviselő¹³nek – mint szakmai érdekképviseleti szervnek – a jogdíjra vonatkozó nyilatkozata

irányadónak tekinthető. A közös jogkezelő szervezetek tehát külön-külön jogosultak a jogérvényesítésre, ezért a szakvélemény alapján a kétszeres értékelés lehetősége kizárt, így a másodfokú bíróság aggálytalanul felhasználhatta a meg nem fizetett havi jogdíj, illetve a vagyoni hátrány általános mértékével kapcsolatos tájékoztatásukat.

[282] A vagyoni hátrány meghatározásának összetett problémájára tekintettel a védelem helytállóan fejtette ki, hogy a vagyoni hátrány összegének pontos megjelölése nem lehetséges, azonban az I.r. vádlott védője azt már alaptalanul kifogásolta, hogy szakértő⁹ szakértő átalánykárt állapított meg, ugyanis kizárólag így lehetett megkerülni a filmek egyesével történő vizsgálatát, amely a bírósági eljárást beláthatatlan hosszúságúvá nyújtotta volna. A vagyoni hátrány mértékének átalányösszegben történt meghatározásakor a szakértő a vádlottakra nézve legkedvezőbb, legalacsonyabb összeget állapította meg, mert ekként kompenzálta az egyes filmekkel összefüggésbe hozható minden egyes jogdíj külön-külön történő vizsgálatának elmaradását. Az ítéltábla ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy a képviselő¹³ is általános mértékű vagyoni hátrányt jelölt meg, azonban a védők egyike sem kifogásolta a zeneművek vonatkozásában megállapított vagyoni hátránynak sem az általános mértékét, sem az összegét.

[283] A védelmi megnyilatkozások alapján a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás célját a védők egy része félreértelmezte, mert az ítéltábla a felvázolt akadályok miatt kizárólag arra törekedett, illetőleg csakis arra törekedhetett, hogy a filmalkotások és zeneművek esetében az egyes sértettek tekintetében megállapítható vagyoni hátrány mértékét a Btk. 459. §

(6) bekezdésében, illetve az 1978. évi IV. törvény 138/A. §-ában meghatározott értékhatárok között kétséget kizáró bizonyossággal megjelölje. A másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás e cél elérésére alkalmas volt, mert a minősítés szempontjából meghatározó jelentőségű értékhatárok keretein belül minden esetben ítéleti bizonyossággal, aggálytalanul meg lehetett állapítani a vagyoni hátrány összegét. Az értékhatárok közötti megállapítás a filmek vonatkozásában oly mértékben kitágította a vagyoni hátrány összegének keretét, hogy a III.r. vádlott által visszatérően sérelmezett duplikáció, megkettőzés dilemmáját egyrészt okafogyottá tette, másrészt szakértő⁹ szakértő a III.r. vádlott érvelését megcáfolva a tárgyaláson határozottan úgy foglalt állást, hogy egy filmnek több alkalommal való feltöltése többszörös jogsértést jelent.

[284] Az alább még kifejtendő egyetlen kivételtől eltekintve az elsőfokú ítélet tényállásának táblázataiban felsorolt, a egyéb név¹⁴² által képviselt sértettek vonatkozásában a vagyoni hátrány mértékének forintra pontos meghatározása nem ütközött akadályba, a nyomozás során beszerzett iratok erre alkalmasak voltak, a feltüntetett összegeket a védelem sem támadta.

[285] Az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát az ítéltábla tehát kiküszöbölte és a törvényszék által megállapított tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, valamint a felvett bizonyítás útján az alábbiak szerint módosította, kiegészítette, illetve pontosította. Az ítéltábla az elsőfokú ítélet valamennyi – az átláthatóság érdekében az indokolás részben is – érintett bekezdéseit zárójelben feltünteti, majd minden egyes módosításnak rövid indokát is adja.

[286] 1.) Terhelt1 I.r. vádlott személyi körülményeit kiegészíti azzal, hogy sem a bűncselekmény elkövetésekor, sem a 2009. augusztus hónapban elvégzett vizsgálat idején nem szenvedett az elméműködés olyan kóros állapotában, elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban vagy személyiségzavarban, amely képtelenné tette vagy korlátozta abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, illetve, hogy felismerésének megfelelően cselekedjen. Előadásmódjára jellemző csapongó figyelem és gondolkodás a gyermekkori hiperaktív-figyelmzavaros kórképnek a következménye, azonban realitás érzékelése stabil, gondolkodásában kóros tartalmak vagy asszociációk nincsenek.

/elsőfokú ítélet [62] bekezdése/

[287] Az ügyadatok alapján még a nyomozati szakban szükségessé vált az I.r. vádlott elmeorvosszakértői vizsgálata, azonban a 2009. augusztus 31. napján kelt, szakértő11 igazságügyi elmeorvosszakértő és szakértő12 igazságügyi orvosszakértő által elkészített igazságügyi elmeorvosszakértői lelet és vélemény megállapításait az elsőfokú ítélet nem tartalmazta, ezért azokat a másodfokú bíróság a nyomozati iratok 5. kötetének 379. oldalán található szakvélemény alapján pótolta.

[288] 2.) Terhelt1 I.r. vádlott korábbi elítélésében az elsőfokú ítélet kelte helyesen 2012. május 17. és a másodfokú ügydöntő határozat száma 32.Bf.11827/2012/3.

/elsőfokú ítélet [62] bekezdése/

[289] A hivatkozott adatok az elsőfokú ítéletben elírás miatt hibásan szerepeltek, ezért azokat a másodfokú bíróság a nyilvántartási adatok alapján helyesbítette (89. sorszámú másodfokú irat).

[290] 3.) Terhelt3 III.r. vádlott két, Terhelt4 IV.r. vádlott egy és Terhelt20 XX.r. vádlott három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik.

/elsőfokú ítélet [64], [65], [70], bekezdése/

[291] A másodfokú eljárás adatai alapján a hivatkozott vádlottak személyi körülményeiben változás történt, ezért azokat módosítani kellett a fentiek szerint.

[292] 4.) Terhelt4 IV.r. vádlott az elkövetéskor volt büntetlen előéletű, mert időközben a Szigetvári Járásbíróság a 2022. május 26. napján jogerős 2.B.55/2022/2. számú ítéletével a 2017. december 25. és 2020. június 11. napja között bűnsegédként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt 1 év 6 hónap börtön fozozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette és 410.000,- forint erejéig vele szemben vagyonelkobzást is elrendelt.

/elsőfokú ítélet [65] bekezdése/

[293] A nyilvántartási adatok – 89. sorszámú másodfokú irat – szerint a IV.r. vádlottat a jelen büntetőeljárás alatt elkövetett bűncselekmény miatt jogerősen elítélték, ezért a másodfokú bíróság e tárgykörben is megváltoztatta az elsőfokú ítéletnek a IV.r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét.

[294] **5.)** Az úgynevezett „warez” csoportvezetők köréből mellőzi Terhelt4 IV.r. vádlottra hivatkozást.

/elsőfokú ítélet [78] és az indokolásban /761] bekezdése/

[295] Terhelt4 IV.r. vádlott alappal sérelmezte fellebbezése indokolásában, hogy az elsőfokú ítélet tényállása szerint az inkriminált cselekményeket csoportvezetőként és a más vádlott által vezetett csoportok tagjaként is elkövette. A történeti tényállás [78] bekezdése csoportvezetőként, ezzel szemben a [105], [108], [126], [127] és [149] bekezdése az ott feltüntetett csoport tagjaként, illetve más vádlottak alá „betagozódott személyként” utal a IV.r. vádlottra, amely ellentmondás a törvényszéki ítéletben elemzett bizonyítékok alapján akként volt feloldható, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet történeti tényállásának és a vele összhangban álló indokolásának megfelelően mellőzte Terhelt4 IV.r. vádlott csoportvezetői megjelölését.

[296] **6.)** A kerület1ben működött szerverterem címében a közterület megnevezése helyesen Cím68.

/elsőfokú ítélet [85], [86], [97], [101], [107], [109], [119], [123], [126], [130], [133], [138], [144], [181] és az indokolásban [727] bekezdése/

[297] Az elsőfokú ítélet számos bekezdésében a hivatkozott közterületnek mind a neve, mind a típusa elírás miatt tévesen került rögzítésre, ezért annak helyesbítése vált szükségessé.

[298] **7.)** Az „egyéb név173.eu”-ként megjelölt weboldal megnevezése helyesen indep.eu.

/elsőfokú ítélet [97], [100], [106], [107], [118], [126], [127], [129], [143], [150], [153], [154] és az indokolásban [271], [291], [335], [341], [363], [365], [372], [373], [375], [376], [390], [393], [399], [402], [404], [408], [410], [413], [435], [437], [444], [453] bekezdése/

[299] A vádlottak és a védők egy része alappal kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet az indep.eu weboldal nevét ismétlődően rosszul jelölte meg, ezért azt az ítéltábla az iratanyagnak, így például a nyomozati iratok 3/A. kötet 257. oldalának megfelelően kijavította.

[300] **8.)** Terhelt1 I.r. vádlott lakóhelyén fogatosított házkutatásra helyesen 2009. április 14. napján került sor.

/elsőfokú ítélet [103] bekezdése/

[301] A nyomozati iratok 5. kötete 153. oldalán elfekvő 29015-250/2007.bű. számú jegyzőkönyv értelmében az I.r. vádlottnál tartott házkutatást az elsőfokú ítéletben írtakhoz képest három nappal később, azaz 2009. április 14-én tartották.

[302] **9.)** A „képviselő5”, az „képviselő8” és az „képviselő12” sértetti képviselőket képviselő13ként, képviselő8ként és képviselő12ként tünteti fel.

/elsőfokú ítélet [151], [152], [153], [154], [155], [156] bekezdése/

[303] A közérthetőség érdekében a másodfokú bíróság a tényállásban hivatkozott rövidített megnevezéseket szükségesnek tartotta a teljes név feltüntetésével helyettesíteni, amelynek alapját a másodfokú eljárásban beszerzett iratok és szakvélemények képezték (52., 53., 55/1., 58., 59. és 74. sorszámú másodfokú irat).

[304] **10.)** A „cégnév107” rövidítés előtt rögzíti a cégnév107 megnevezést, továbbá mellőzi az „jogi képviselő1”, illetve „jogi képviselő1” betűket.

/elsőfokú ítélet [151], [153], [154], [157] bekezdése/

[305] Ugyancsak a közérthetőség végett szükségesnek tartotta feltüntetni a „cégnév107”-ként megjelölt sértetti képviselő teljes nevét, ezzel szemben az elsőfokú ítéletben „jogi képviselő1”, illetve „jogi képviselő1” betűket mellőzte, mivel azok a cégnév107 magyarországi jogi képviseletét ellátó ügyvédi iroda megnevezését takarják, amely egyébiránt helyesen jogi képviselő1 (nyomozati iratok T-3. kötetének 18921. és 18923. oldala).

[306] **11.)** A egyéb név62, képviselő10 Kft., képviselő11, egyéb név68, egyéb név74, egyéb név70, egyéb név76, egyéb név137, egyéb név139, SPI, egyéb név141, egyéb név160, egyéb név149, egyéb név162 és egyéb név163 sértett nevét egyéb név62 Kft.-re, képviselő10-re, képviselő11-re, egyéb név68 Kft.-re, egyéb név74 Kft.-re, egyéb név70 Zrt.-re, egyéb név76 Kft.-re, egyéb név137 Kft.-re, egyéb név180 Zrt.-re, egyéb név181 Kft.-re, egyéb név141 Zrt.-re, egyéb név160 Hungary Kft.-re, egyéb név149 Kft.-re, egyéb név162 Zrt.-re és egyéb név163 Kft.-re, továbbá az „egyéb név143” rövidítést egyéb név143 Inc.-re pontosítja.

/elsőfokú ítélet [151], [153], [157] bekezdése/

[307] A felsorolt sértettek helyes megnevezését a nyomozati iratok T-3. és T-4. kötetének számos irata, továbbá a másodfokú eljárás keretében ismertetett cégmásolatok (50., 50-1., 50-2. és 50-3. sorszámú másodfokú irat) alapján helyesbítette.

[308] **12.)** Az 1P számú szerveren a képviselő13 által képviselt sértettek száma 117.

/elsőfokú ítélet [151] bekezdése/

[309] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az ítélete 35. oldalán a cégnév84 nyilvánvaló elírás miatt kétszer szerepel, ezért a másodfokú bíróság a sértettek számát 1 darabbal csökkentette. A beazonosított művek számát ezzel párhuzamosan nem kellett csökkenteni, mert az elsőfokú ítélet tényállása e számadat tekintetében helytálló volt, ami az elírás tényét erősíti meg.

[310] **13.)** Az 1P számú szerverre vonatkozólag a képviselő13 által képviselt 117 sértett vagyoni hátránya:

1 sértett – egyéb név75 egyéb név75 – tekintetében különösen nagy, mert ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint közötti,

4 sértett – egyéb név78., egyéb név79, cégnév43 és cégnév44 – vonatkozásában jelentős, mert ötmillió-egy és ötvenmillió forint közötti,

37 sértett – cégnév45, cégnév46, cégnév47, egyéb név80, cégnév48, cégnév49., egyéb név82, egyéb név83, egyéb név84, cégnév50, egyéb név86, cégnév51., cégnév52., cégnév54, cégnév57., cégnév63, Varga Terhelt1, egyéb név88, cégnév69., cégnév73., egyéb név110, egyéb név112, cégnév75, cégnév76, cégnév78, cégnév79, cégnév80., egyéb név120, egyéb név123, cégnév87, egyéb név126, cégnév94, egyéb név129, cégnév68, egyéb név108, egyéb név116, cégnév84 – tekintetében nagyobb, mert ötszázezer-egy és ötmillió forint közötti,

75 sértett – egyéb név81, egyéb név85, cégnév53, egyéb név87, egyéb név89, cégnév56, egyéb név90, egyéb név91, egyéb név92, egyéb név93, cégnév58, cégnév59, cégnév60, cégnév61, egyéb név94, cégnév62, egyéb név95, egyéb név96, cégnév64, egyéb név97, cégnév65, egyéb név98, egyéb név182, cégnév55, cégnév70, egyéb név101, egyéb név102, egyéb név104/cégnév45, egyéb név107, egyéb név109, cégnév77., egyéb név118, cégnév81., cégnév83, cégnév85, cégnév89, cégnév91, cégnév92, egyéb név128, cégnév67, egyéb név100, cégnév71, cégnév72, egyéb név183, egyéb név105, egyéb név106, cégnév74, egyéb név111, egyéb név113, egyéb név114, egyéb név115, egyéb név117, egyéb név119, egyéb név52, egyéb név121, cégnév82, egyéb név122, cégnév84, cégnév86, egyéb név124, cégnév88, cégnév90, egyéb név125, egyéb név127, cégnév93., cégnév95, cégnév97, cégnév98., egyéb név131, cégnév99, cégnév100., egyéb név130, egyéb név132, egyéb név133, egyéb név134 – esetében kisebb, mert ötvenezer-egy és ötszázezer forint közötti.

/elsőfokú ítélet [151] és [152] bekezdése/

[311] A vagyoni hátrány mértékét az ítéltábla a képviselő13 által közölt adatok alapján határozta meg (52. és 59. sorszámú másodfokú irat).

[312] **14.)** Az 1P számú szerveren az képviselő8 által képviselt sértettek száma 690.

/elsőfokú ítélet [151] bekezdése/

[313] A szakértő10nek a másodfokú eljárásban beszerzett szakvéleménye alapján a jogvédő egyesület a szerzői vagyoni jogokat gyakorolja, ezért a sértettek száma a beazonosított műveknek felel meg. Az elsőfokú ítéletben a beazonosított műveknek 11951-ben történt megjelölése eleve téves, mivel ez a szám a nyomozati iratok T-3. kötetének 18827. oldala értelmében a beazonosított felvételek letöltésének száma. A törvényszék ítéletében a sértetti szám 1-ként történt megjelölése abból a téves megközelítésből ered, hogy a jogvédő egyesületet nemcsak sértetti képviselőnek, hanem egyidejűleg sértettnek is tekintette.

[314] **15.)** A 34. számú szerveren az képviselő8 által képviselt sértettek száma az egyéb név173.biz, az indep.eu és a egyéb név175.hu weboldal esetében 105, 123 és 649.

/elsőfokú ítélet [153] és [154] bekezdése/

[315] A hivatkozott weboldalak vonatkozásában a számadatok korrekciójának indoka megegyezik a 14.) ponttal kapcsolatban kifejtett érvekkel.

[316] **16.)** Az 1P és a 34. számú szerver összes weboldalára vonatkozólag az képviselő8 által képviselt sértettek vagyoni hátránya nem érte el a kisebb mértéket, mert mindegyikük esetében húszezer, illetve ötvenezer-egy forint alatt maradt.

/elsőfokú ítélet [151], [153] és [154] bekezdése/

[317] A másodfokú bíróság megállapítása a jogvédő egyesület által közölt meg nem fizetett havi jogdíj – 128,- forint + Áfa – összegén alapul (58. sorszámú másodfokú irat).

[318] **17.)** A 34. számú szerverről működtetett egyéb név173.biz weboldalra vonatkozólag a képviselő13 által képviselt 23 sértett vagyoni hátránya:

2 sértett – egyéb név75 egyéb név75, egyéb név79 – esetében jelentős, mert ötmillió-egy és ötvenmillió forint közötti,

9 sértett – egyéb név121, cégnév45, egyéb név78., egyéb név147, cégnév102, egyéb név151, egyéb név153, egyéb név154, cégnév47 – tekintetében nagyobb, mert ötszázezer-egy és ötmillió forint közötti,

12 sértett – egyéb név107, egyéb név145, egyéb név146, egyéb név148, egyéb név149, cégnév103, egyéb név150, cégnév43, egyéb név152, egyéb név155, egyéb név156, egyéb név157 – vonatkozásában kisebb, mert ötvenezer-egy és ötszázezer forint közötti.

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában:

6 sértett – egyéb név75 egyéb név75, egyéb név79, cégnév47, egyéb név154, egyéb név121, egyéb név78. – esetében jelentős, mert kétmillió és ötvenmillió forint közötti,

17 sértett – cégnév45, egyéb név147, cégnév102, egyéb név151, egyéb név153, egyéb név107, egyéb név145, egyéb név146, egyéb név148, egyéb név149, cégnév103, egyéb név150, cégnév43, egyéb név152, egyéb név155, egyéb név156, egyéb név157 – tekintetében nagyobb, mert kétszázezer és kétmillió forint közötti,

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

[319] A vagyoni hátrány mértékének megállapítása a képviselő13nek a másodfokú eljárásban beszerzett tájékoztatásán alapul (52. és 59. sorszámú másodfokú irat).

[320] **18.)** A 34. számú szerver egyéb név173.biz weboldala vonatkozásában az képviselő12 által képviselt 8 sértett vagyoni hátránya:

1 sértett – képviselő11 – esetében jelentős, mert ötmillió-egy és ötvenmillió forint közötti,

7 sértett – egyéb név137 Kft., egyéb név62 Kft., cégnév101., egyéb név180 Zrt., egyéb név181 Kft., egyéb név141 Zrt., egyéb név158 – tekintetében nagyobb, mert ötszázezer-egy és ötmillió forint közötti.

/elsőfokú ítélet [153] bekezdése/

Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában:

2 sértett – képviselő11, cégnév101. – esetében jelentős, mert kétmillió és ötvenmillió forint közötti,

6 sértett – egyéb név137 Kft., egyéb név62 Kft., egyéb név180 Zrt., egyéb név181 Kft., egyéb név141 Zrt., egyéb név158 – tekintetében nagyobb, mert kétszázezer és kétmillió forint közötti.

/elsőfokú ítélet [153] bekezdése/

[321] A vagyoni hátrányok meghatározása a másodfokú eljárásban elkészült igazságügyi szakértői véleményben foglalt számadatokon alapul (55/1. sorszámú másodfokú irat).

[322] **19.)** Az egyéb név173.biz weboldal vonatkozásában a egyéb név142 által képviselt sértetti kör esetében a beazonosított művek száma 310 darab.

/elsőfokú ítélet [153] bekezdése/

[323] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta rögzíteni a hivatkozott sértettekre vonatkozólag a beazonosított művek számát, ezért azt az ítéltábla a nyomozati iratok T-3. kötetének 18937. oldala alapján pótolta.

[324] **20.)** A 34. számú szerver egyéb név173.biz és indep.eu weboldalai tekintetében a sértetti és sértetti képviselői körből mellőzi a képviselő9 (képviselő9ra) hivatkozást és a hozzá kapcsolt vagyoni hátrány összegét.

/elsőfokú ítélet [153] és [154] bekezdése/

[325] szakértő9 igazságügyi szakértő az ítéltábla részére benyújtott szakvéleményében kategorikusan kijelentette, hogy „A képviselő9 vagyoni hátrányt nem szenvedett.” (55/1. sorszámú másodfokú irat 5. oldala), ezért a másodfokú bíróság az egyesületet törölte a sértetti körből. A teljesség igénye végett az ítéltábla megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság ezt az egyesületet is mind sértettként, mind sértetti képviselőként jelölte meg, amely önellentmondás a mellőzés következtében már nem szorult korrekcióra.

21.) A 34. számú szerver egyéb név173.biz, az indep.eu és a egyéb név174.hu weboldalai esetében mellőzi a egyéb érdekelt1.-re, mint sértettre hivatkozást a sértetti képviselőként történt feltüntetésének érintetlenül hagyása mellett. A sértett jogtulajdonosok számát az egyéb név173.biz esetében 14-re és az indep.eu tekintetében 12-re módosítja. A beazonosított művek száma az egyéb név173.biz-nél 105 és az indep.eu-nál 99. A vagyoni hátrány pontos összegének meghatározását mellőzi és helyette azt rögzíti, hogy az egyéb név173.biz és az

indep.eu esetében kisebb, mert húszezer és kétszázezer forint, illetve ötvenezer-egy és ötszázezer forint közötti, míg a egyéb név174.hu tekintetében nem érte el a kisebb mértéket, mert húszezer, illetve ötvenezer-egy forint alatt maradt.

/elsőfokú ítélet [153] és [154] bekezdése/

[326] A másodfokú bíróság a nyomozati iratok T-3. kötetének 18931. oldala alapján megállapította, hogy a hivatkozott weboldalak esetében a nyomozati szakban a egyéb érdekelt1. a pornófilm forgalmazók, mint sértettek képviselőjeként járt el, azonban nem minősült a büntetőügy sértettjének. A egyéb érdekelt1. mindhárom weboldal vonatkozásában pontosan megjelölte a sértettek számát, amely kizárólag a egyéb név174.hu tekintetében nem szorult kijavításra, hasonlóan a beazonosított művek számához, amely szintén csak a egyéb név174.hu esetében felelt meg a nyomozati iratok fentebb hivatkozott oldalán található adatoknak. Az ítéltábla a pornófilm forgalmazók által elszenvedett vagyoni hátrány mértékére vonatkozólag nem fogadta el a egyéb érdekelt1. nyilatkozatát, helyette szakértő9 szakvéleménye alapján (55/1. sorszámú másodfokú irat 5. oldala) azt állapította meg, hogy az két weboldal esetében kisebb, ezzel szemben a harmadik tekintetében még a kisebb mértéket sem érte el.

[327] **22.)** A 34. számú szerver indep.eu weboldalával összefüggésben a képviselő13 által képviselt 4 sértett – egyéb név78., cégnév49, egyéb név75 egyéb név75 és egyéb név79 – vagyoni hátránya jelentős, mert kétmillió, illetve ötmillió-egy és ötvenmillió forint közötti.

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

[328] A vagyoni hátrány mértékének megállapítása jelen esetben is a képviselő13nek a másodfokú eljárásban beszerzett tájékoztatásán alapul (52. és 59. sorszámú másodfokú irat).

[329] **23.)** A 34. számú szerver indep.eu weboldala vonatkozásában az képviselő12 által képviselt 13 sértett vagyoni hátránya:

11 sértett – egyéb név137 Kft., egyéb név62 Kft., egyéb név160 Hungary Kft., cégnév101., képviselő11, egyéb név149 Kft., egyéb név163 Kft., egyéb név181 Kft., egyéb név141 Zrt., egyéb név158, cégnév104. – esetében nagyobb, mert ötszázezer-egy és ötmillió forint közötti,

2 sértett – egyéb név162 Zrt., egyéb név164 – vonatkozásában kisebb, mert ötvenezer-egy és ötszázezer forint közötti.

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában:

1 sértett – egyéb név62 Kft. – esetében jelentős, mert kétmillió és ötvenmillió forint közötti,

12 sértett – egyéb név137 Kft., egyéb név160 Hungary Kft., cégnév101., képviselő11, egyéb név149 Kft., egyéb név162 Zrt., egyéb név163 Kft., egyéb név181 Kft., egyéb név141 Zrt.,

egyéb név158, cégnév104., egyéb név164 – tekintetében nagyobb, mert kétszázezer és kétmillió forint közötti.

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

[330] A vagyoni hátrányok meghatározása ebben az esetben is a másodfokú eljárásban beszerzett igazságügyi szakértői vélemény számadatain alapul (55/1. sorszámú másodfokú irat).

[331] **24.)** Az indep.eu weboldallal összefüggésben a egyéb név142 által képviselt egyéb név68 Kft. sértett esetében a vagyoni hátrány összegét 676.090,- forintra mérsékli.

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

[332] Terhelt3 III.r. vádlott alappal kifogásolta fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában, hogy a egyéb név142 által képviselt többi sértettel ellentétben az elsőfokú bíróság az egyéb név68 Kft. vagyoni hátrányát a nyomozati iratok T-3. kötetének 18935. oldalán bejelentett összeggel egyezően állapította meg, amely azonban magában foglalta a letöltések számát is, így az elsőfokú ítélet tényállásának ezen számadata és a törvényszék ítéletének [536] bekezdésében tett megállapítása – „(...) egyszeri, a minimális érték veendő figyelembe, függetlenül a letöltések számától.” – között ellentmondás feszült. Az ellentét feloldása a vagyoni hátrány mértékének az egyszeri letöltéssel okozott összegre való mérsékléssel volt elérhető, ez okozza a jelentős eltérést az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban rögzített összeghez képest.

[333] **25.)** Az indep.eu weboldal vonatkozásában a egyéb név142 által képviselt sértetti kör esetében a beazonosított művek száma 403 darab.

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

[334] A törvényszék elmulasztotta feltüntetni a hivatkozott sértettekre vonatkozólag a beazonosított művek számát, ezért azt a másodfokú bíróság a nyomozati iratok T-3. kötetének 18935. oldala alapján jelen esetben is pótolta.

[335] **26.)** A 34. számú szerver egyéb név175.hu weboldalára vonatkozólag a képviselő13 által képviselt 10 sértett vagyoni hátránya:

2 sértett – egyéb név78., egyéb név75 egyéb név75 – esetében különösen nagy, mert ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint közötti,

6 sértett – egyéb név151, egyéb név79, cégnév45, cégnév102, cégnév49., cégnév47 – tekintetében jelentős, mert ötmillió-egy és ötvenmillió forint közötti,

2 sértett – cégnév73, egyéb név153 – vonatkozásában nagyobb, mert ötszázezer-egy és ötmillió forint közötti,

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában:

2 sértett – egyéb név78., egyéb név75 egyéb név75 – esetében különösen nagy, mert ötvenmillió és ötszázmillió forint közötti,

7 sértett – egyéb név151, egyéb név79, cégnév45, cégnév73, cégnév102, cégnév49., cégnév47 – tekintetében jelentős, mert kétmillió és ötvenmillió forint közötti,

1 sértett – egyéb név153 –nagyobb, mert kétszázezer és kétmillió forint közötti.

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

[336] A vagyoni hátrány mértékének megállapítása e weboldal esetében is a képviselő13nek a másodfokú eljárásban szerzett tájékoztatásán alapul (52. és 59. sorszámú másodfokú irat).

[337] 27.) A 34. számú szerver egyéb név174.hu weboldala és a 46. szerver esetében mellőzi az összesített adatok feltüntetését.

/elsőfokú ítélet [154] és /[157] bekezdése/

[338] A hivatkozott helyeken kizárólag egyetlen sértett került feltüntetésre, így összesített adat nem is keletkezhetett, ezért a számok összesített adatként való rögzítése értelemzavaró.

[339] 28.) A 35. számú szerverre vonatkozólag a képviselő13 által képviselt 14 sértett vagyoni hátránya:

1 sértett – egyéb név78. – tekintetében különösen nagy, mert ötvenmillió és ötszázmillió forint közötti,

3 sértett – egyéb név79, egyéb név75 egyéb név75, cégnév47 – esetében jelentős, mert kétmillió és ötvenmillió forint közötti,

10 sértett – cégnév45, cégnév57., egyéb név165, egyéb név166/egyéb név158, egyéb név167, cégnév73., egyéb név168, cégnév49., egyéb név102, egyéb név169 – vonatkozásában nagyobb, mert kétszázezer és kétmillió forint közötti.

/elsőfokú ítélet [156] bekezdése/

[340] A vagyoni hátrány mértékének megállapítása ismételten a képviselő13nek a másodfokú eljárásban szerzett tájékoztatásán alapul (52. és 59. sorszámú másodfokú irat).

[341] 29.) A 48. számú szerver indep.eu weboldala vonatkozásában az képviselő12 által képviselt 3 sértett vagyoni hátránya:

1 sértett – egyéb név62 Kft. – tekintetében nagyobb, mert kétszázezer és kétmillió forint közötti,

2 sértett – képviselő11, képviselő10 – esetében kisebb, mert húszezer és kétszázezer forint közötti.

/elsőfokú ítélet [157] bekezdése/

[342] A vagyoni hátrányok meghatározása ebben az esetben is a másodfokú eljárásban beszerzett igazságügyi szakértői vélemény számadatain alapul (55/1. sorszámú másodfokú irat).

[343] **30.)** A beazonosított művek és a sértettek összesített számát az 1P szerver esetében 973-ra és 824-re, a 34. szerver vonatkozásában az egyéb név173.biz-nél 1113-ra és 163-ra, az indep.eu-nál 1390-re és 164-re, továbbá a egyéb név175.hu-nál a sértettek számát 659-re módosítja.

[344] A részadatok korábban kifejtett módosítása magával vonta az összesített számok helyesbítését is.

[345] **31.)** Az alábbiakban felsorolt valamennyi szerver és weboldal vonatkozásában mellőzi a vagyoni hátrányok forintra pontosan meghatározott összesített mértékét és helyettük a következőket rögzíti:

- az 1P számú szerver esetében a vagyoni hátrány összességében különösen nagy, mert ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint közötti,

/elsőfokú ítélet [151] bekezdése/

- a 34. számú szerver egyéb név173.biz weboldala tekintetében különösen nagy, mert ötvenmillió, illetve ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint közötti,

/elsőfokú ítélet [153] bekezdése/

- a 34. számú szerver indep.eu weboldala vonatkozásában különösen nagy, mert ötvenmillió, illetve ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint közötti,

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

- a 34. számú szerver egyéb név175.hu weboldala esetében különösen nagy, mert ötvenmillió, illetve ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint közötti,

/elsőfokú ítélet [154] bekezdése/

- a 35. számú szerverrel összefüggésben különösen nagy, mert ötvenmillió és ötszázmillió forint közötti,

/elsőfokú ítélet [155] bekezdése/

- a 48. számú szerverrel összefüggésben nagyobb, mert kétszázezer és kétmillió forint közötti.

/elsőfokú ítélet [157] bekezdése/

[346] Az összesített számadatok meghatározásakor a másodfokú bíróság a korrigált részadatokat vette figyelembe.

[347] **32.)** Az elsőfokú ítélet tényállásában táblázatba foglalt adatok helyesbítésének eredményeként több vádlott esetében is további módosításra volt szükség az alábbiak szerint:

- Terhelt1 I.r. vádlott esetében a 34. számú szerver weboldalaival összefüggésben a sértettek száma 987 és az okozott vagyoni hátrány különösen nagy, mert az ötvenmillió-egy forintot meghaladta, de az ötszázmillió forintot nem érte el.

/elsőfokú ítélet [100] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

- Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében az 1P számú szerver vonatkozásában a sértettek száma 824 és az okozott vagyoni hátrány különösen nagy, mert az ötvenmillió-egy forintot meghaladta, de az ötszázmillió forintot nem érte el.

/elsőfokú ítélet [102] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

- Összességében az I.r. vádlott által okozott vagyoni hátrány különösen nagy, mert az ötvenmillió-egy forintot meghaladta, de az ötszázmillió forintot nem érte el.

/elsőfokú ítélet [102] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

- Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében a 34. számú szerver valamennyi weboldala vonatkozásában a sértettek száma 987 és az okozott vagyoni hátrány különösen nagy, mert az ötvenmillió forintot meghaladta, de az ötszázmillió forintot nem érte el.

/elsőfokú ítélet [118] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

- Terhelt2 II.r. vádlott esetében a 35. számú szerver tekintetében az okozott vagyoni hátrány különösen nagy, mert az ötvenmillió forintot meghaladta, de az ötszázmillió forintot nem érte el.

/elsőfokú ítélet [120] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

- Összességében a II.r. vádlott által okozott vagyoni hátrány különösen nagy, mert az ötvenmillió forintot meghaladta, de az ötszázmillió forintot nem érte el.

/elsőfokú ítélet [121] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

- Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában a 34. számú szerver indep.eu weboldala esetében a sértettek száma 164 és az okozott vagyoni hátrány különösen nagy, mert az ötvenmillió forintot meghaladta, de az ötszázmillió forintot nem érte el.

/elsőfokú ítélet [129] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

- Terhelt3 III.r. vádlott esetében a 48. számú szerver tekintetében az okozott vagyoni hátrány nagyobb, mert a kétszázezer forintot meghaladta, de a kétmillió forintot nem érte el.
/elsőfokú ítélet [134] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

- Összességében a III.r. vádlott által okozott vagyoni hátrány különösen nagy, mert az ötvenmillió forintot meghaladta, de az ötszázmillió forintot nem érte el.
/elsőfokú ítélet [121] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

- Terhelt4 IV.r. vádlott vonatkozásában a 34. számú szerver valamennyi weboldala tekintetében a sértettek száma 987 és az okozott vagyoni hátrány különösen nagy, mert az ötvenmillió forintot meghaladta, de az ötszázmillió forintot nem érte el.
/elsőfokú ítélet [150] bekezdése és az indokolásban [538] bekezdése/

[348] Az ítéltábla a történeti tényállásnak az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottra vonatkozó összesítő tényadatait a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeként állapította meg.

[349] **33.)** Az elsőfokú ítélet [138] bekezdésének első mondatát akként módosítja, hogy „Ilyen előzmények után 2008. novemberében *egyéb név44 és egyéb név45 létrehozta a topnyeremeny.eu oldalt, amelyet egyéb név9 egy szervergépen elhelyezett*, így a felhasználók részére elérhetővé vált és 2009. február hónapig működött.”. A [138] bekezdés utolsó mondata helyett azt rögzíti, hogy *„Terhelt3 III.r. vádlott az oldal működtetéséből származó bevétel által 300.000,- forintban részesült.”*.
/elsőfokú ítélet [138] bekezdése/

[350] Az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy az említett weboldal a 34. számú szervergépen működött, mert ezt a nyomozati iratok T-3. kötetének 18879-18907. oldalain található, a 34. számú szerverről készült szakértői vélemény nem támasztja alá, továbbá szakértő 1 a 2019. szeptember 18. napján megtartott folytatólagos tárgyaláson is úgy nyilatkozott, hogy a hivatkozott weboldal nem ezen a szerveren üzemelt (65. sorszámú törvényszéki tárgyalási jegyzőkönyv 1. és 42. oldala). Ezzel összhangban egyéb név9 sem nevezte meg beismerő vallomásában azt a szervergépet, amelyen az oldal elhelyezésre került, azonban a III.r. vádlott nyereségére vonatkozólag határozott nyilatkozatot tett (nyomozati iratok 20. kötetének 127. oldala).

[351] **34.)** A „385 millió forint”-ra hivatkozásokat 385.917.638,- forintra pontosítja.
/elsőfokú ítélet [163], [177] bekezdése/

[352] Az elsőfokú ítélet [169], [170], [171] és [172] bekezdésében hibamentesen feltüntetett számadatok alapján a cégnev5 Kft. számlájára utalt összeg pontosan meghatározható volt.

[353] **35.)** Az illegális tevékenységből származó valamennyi bevétel összecszerű megjelölése helyett azt rögzíti, hogy a teljes bevétel mértéke különösen jelentős, mert az ötszázmillió forintot meghaladta.

/elsőfokú ítélet [158] bekezdése/

[354] Az elsőfokú ítélet történeti tényállásnak a pénzmosás bűncselekménnyel kapcsolatos irathű számadatai és a törvényszék által meghatározott 761.000.000,- forint nem álltak egymással összhangban, azonban önmagában a cégnév5 Kft. számlájára átutalt 385.917.638,- forint és a cégnév0 Kft. számlájára befolyt 187.000.000,- forint összeadása alapján kétséget kizáróan megállapíthatóvá vált, hogy ötszázmillió forintnál lényegesen több volt.

[355] **36.)** Végezetül a pénzmosás büntettét elkövetett három vádlott vonatkozásában a bűncselekményből származó pénz összegét, illetve annak meghatározását az alábbiak szerint módosítja:

- Terhelt20 XX.r. vádlott különösen jelentős, az ötszázmillió forintot meghaladó,
- Terhelt18 XVII.r. vádlott különösen nagy, az ötvenmillió-egy forintot meghaladó, de az ötszázmillió forintot el nem érő és
- Terhelt19 XIX.r. vádlott különösen nagy, az ötvenmillió-egy forintot meghaladó, de az ötszázmillió forintot el nem érő összegű

bűncselekményből származott pénz eredetének leplezésében, megváltoztatásában segédkezett.

/elsőfokú ítélet [205] bekezdése/

[356] A megnevezett vádlottak közül kizárólag Terhelt20 XX.r. vádlott vett részt az elsőfokú ítélet V/1.) és V/3.) tényállási pontjában rögzítettek szerint az éveken keresztül elkövetett bűncselekményből származó valamennyi bevétel eredetének leplezésében, ezért a személyét érintően az illegális pénz összegének meghatározása a 32.) ponthoz írt magyarázaton alapul. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy Terhelt18 XVII.r. vádlott és Terhelt19 XIX.r. vádlott cselekvősege az V/1.) tényállási pontban írtakhoz nem kapcsolódik, az említett tényállási pontban – helytállóan – még a nevük sem került feltüntetésre, ezért esetükben a bűncselekményből származó pénz összegének meghatározásakor kizárólag az V/2.) és V/3.) tényállási pont számadataiból kellett kiindulni, amelyek alapján aggálytalanul meg lehetett állapítani, hogy ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint közötti összegű jogtalan pénz eredetének a leplezését hajtották végre.

[357] Az így módosított, illetve kiegészített tényállás már megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását tehát megalapozottá tette, ezért a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta, ugyanis a Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. B.9. és BH 2019. 220.).

[358] A XVI.r. és XVII.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokai között több esetben is felróta az elsőfokú bíróságnak az indokolási kötelezettség megsértését, ezért az ítéltábla általánosságban rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét akkor teljesíti,

ha a bizonyítékokat összeveti, tartalmilag értékeli és az ítélet indokolásából nyomon követhető, hogy melyek voltak azok a körülmények, amelyeket irányadónak tekintett.

[359] A bíróság tehát köteles az indokolásában számot adni döntéshozatali tevékenységéről, a felülbíráló bíróság pedig ezt jogosult és köteles ellenőrizni. A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A mérlegelő tevékenység során nem csak abban kell állást foglalni, hogy az ellentétes bizonyítékok közül melyiket tekintette hitelesnek, hanem nyomon követhető és logikus magyarázatot kell adni arra vonatkozólag is, hogy miért jutott az adott következtetésre, mivel az értékelő tevékenység helyessége csak úgy ellenőrizhető le, ha kiderül az ügydöntő határozatból, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során melyik tényt pontosan melyik bizonyítékra alapította. Ezt a mérlegelő tevékenységet nem helyettesíti csupán a végkövetkeztetés leírása vagy a tényállás megállapítása, hiszen az ahhoz vezető logikai folyamatot kell ismertetni érthetően, átláthatóan, ennek hiányában az összevető és elemző tevékenység semmilyen módon nem követhető.

[360] A Kúria a már hivatkozott összefoglaló véleményében akként foglalt állást, hogy az indokolásnak konkrétan, világosnak, rövidnek, tárgyilagosnak és határozottnak kell lennie, továbbá áttekinthetőnek. Minden lényeges körülményt tartalmaznia kell, de mást nem, mint a lényegest. A ténymegállapítás kapcsán az vizsgálható, hogy a megtámadott határozat indokolásában az eljáró bíróság leellenőrizhető és elégséges módon számot ad-e a tényállás megállapításához vezető mérlegelő tevékenységéről. A jogkérdés, illetve jogi értékeléssel összefüggő indokolási kötelezettség kapcsán pedig az vizsgálható, hogy a kifogásolt határozatban nyomon követhető-e a bíróság értékelő tevékenysége. Ez azt jelenti, hogy a bíróság a jogi álláspontját meggyőző, világosan követhető, leellenőrizhető jogi érveléssel támasztotta alá. Mindebből következően az indokolási kötelezettség megsértése akkor állapítható meg, ha a bíróság nem ad meggyőzően számot arról, hogy miért fogadott el egyes bizonyítékokat hitelérdemlőnek és másokat miért nem, továbbá, ha az indokolásból nem ellenőrizhető az összességében történő mérlegelés okszerűsége és teljessége.

[361] Az indokolással szemben támasztott minimális követelmények az alábbiak szerint foglalkozhatók össze:

- az indokolásból egyértelműen beazonosítható, ezáltal minden tekintetben követhető és ellenőrizhető legyen, hogy a bíróság hogyan jutott el döntéséhez (Kúria 2012.EI.II.E. 1/6. Összefoglaló vélemény, BH 2012. 32., BH+ 2014.11.478, BH+ 2015.3.96, EBH 2018. B.8., BH 2018. 10.),
- a bíróságnak be kell számolnia arról, hogy egyes bizonyítékok közül melyeket fogadott el, és milyen okból, másokat miért vetett el, az egyes bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonított, majd a bizonyítékokat egymással is össze kell vetnie, számot adva, hogy a tényállást milyen bizonyítékokra alapította (BH 2015. 3.),
- a bíróság köteles az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálni, és ennek értékeléséről határozatában számot adni, azonban az indokolási kötelezettségből nem következik a vádlottak és védőik által felhozott minden észrevétel megcáfolásának kötelezettsége, mivel a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre (7/2013. (III. 1.) és 3032/2019. (II. 13.) AB határozat).

[362] Az elsőfokú bíróság a fentebb hivatkozott elvárásoknak messzemenően megfelelően a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontja alapján minden részletre kiterjedően, példaértékű alaposággal megindokolta, hogy melyik bizonyítékot miért fogadta el. A mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének maximálisan eleget tett.

[363] A törvényszék indokolásának érdemi részét a warez-szervezet felépítésével és működésével összefüggésbe hozható ügyadatok, bizonyítékok irathú értékelésével kezdte, ennek során rendkívül részletesen, 20 oldalon keresztül értékelte a releváns bizonyítékokat, amelynek helyállóságára a másodfokú bíróság a bünszervezet megállapítása kapcsán tér ki.

[364] Ezt követően a tényállási pontok sorrendjének, az indokolás átláthatóságának és a vádlottak szerinti egyéniesítésnek a szem előtt tartásával elsőként Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában mutatta be a bűnösségét alátámasztó bizonyítékokat és az azokból levont következtetéseihez vezető gondolatmenetét. A logika szabályainak megfelelően illesztette egymásba azokat az objektív bizonyítékokat – MSN beszélgetéseket, hanganyagokat – és a tanúk, valamint a vádlott-társak vallomásait, amelyekből egyrészt kitűnt a szervezeten belüli jelentős szerepe, másrészt cáfolták azt a védői hivatkozást, miszerint védencét a „nagyotmondás” vezérelte egyes megnyilatkozásai során.

[365] Terhelt2 II.r. vádlott esetében a törvényszék az iratanyagban foglaltakkal egyezően vázolta fel a torrentoldalakkal kapcsolatban saját felelősségét tompító vallomásait, majd kellő mélységben utalt az elsőfokú ítélet 86-87. oldalán megjelölt vallomások tartalmára és az objektív bizonyítékok adataira. Jelen esetben sem mellőzte annak kifejtését, hogy a bizonyítékok miként támasztották alá a II.r. vádlott warez-szervezetben betöltött szerepét. A II.r. vádlott terhére megállapított további bűncselekmények vonatkozásában is racionális érvekkel tárta fel a bemutatott bizonyítékokból a bűnösségre levont következtetését.

[366] Terhelt3 III.r. vádlott esetében szintén az iratok tartalmával egyezően és meggyőző érveléssel írta le azoknak a vallomásoknak, MSN beszélgetéseknek, hanganyagoknak és szakvéleményeknek a tartalmi elemeit, amelyek megcáfolták a III.r. vádlott mind szóban, mind írásban előadott, valamennyi bűncselekmény elkövetését tagadó vallomásait.

[367] Terhelt4 IV.r. vádlottnak indokoltan idézte gyakran szó szerint a nyomozati szakban tett, több tényállási cselekvőség vonatkozásában is beismerő tartalmú vallomását és az észszerűség alapkövetelményének megfelelően állapította meg, hogy a IV.r. vádlott olyan konkrétumokról beszélt, amelyekről kizárólag bennfentes személy bírhatott tudomással, így az egyéb bizonyítékok mellett helyesen alapította a történeti tényállást e beismerő vallomásra és ezzel párhuzamosan jogosan vetette el nevezett vádlottnak az eljárás későbbi szakaszában benyújtott, a nyomozati vallomásában foglaltakat hátrítani szándékozó írásbeli vallomását. Az elsőfokú bíróság alaposágát mutatja, hogy ítélete 101. oldalán a IV.r. vádlott beismerő vallomásának kontrollját is elvégezte, vagyis megvizsgálta, hogy e vallomása hitelét más bizonyítékok mennyiben erősítik meg, végül a bűnösségével kapcsolatban irathűen hivatkozott arra a tényre, hogy a weboldalakon megtalálták a bankszámlaszámát.

[368] A bírósági határozatokkal szemben támasztott közérthetőség követelményének megfelelően a törvényszék ítéletének indokolását a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntetével összefüggő, a büntetőügy érdemi megítélése szempontjából megkerülhetetlen fogalmak precíz és hibamentes meghatározásával folytatta, majd a tárgykörhöz kapcsolódóan az eljárás során kirendelt informatikai szakértők, illetve film- és videószakértő által előadottakat rögzítette, amelyek alapján kifogástalan érveléssel vonta le azt a végkövetkeztetést, hogy a vádlottak nem törvényes szerverhosztíng tevékenységet folytattak.

[369] Az elsőfokú bíróság a történeti tényállás sorrendiségére és a többi vádlott által megvalósított bűncselekmények eltérő jellegére tekintettel a XVI.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r. és XXI.r. vádlottra vonatkozólag – helyesen – elkülönítve tett eleget indokolási kötelezettségének. Ez utóbbi vádlottak esetében is tetten érhető volt a tényállási pontok szerinti konkretizáltság és a vádlottakra lebontott egyéniesítettség.

[370] A törvényszék ügydöntő határozata az iratok tartalmával egyezően mutatta be Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt20 XX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlott szóban és írásban előadott vallomásait, továbbá irathűen emelte ki az eljárás igazságügyi könyvvizsgáló szakértőnek a szakvéleményében és a tárgyaláson történt meghallgatásakor tett releváns megállapításait, amelyek teljes mértékben alátámasztották nevezett vádlottak felelősségét a pénzek jelentős összegű kiáramlásában a mások által készpénzként való felvételük érdekében.

[371] A XVI.r. és XVII.r. vádlott vonatkozásában rendkívül részletesen és nyomon követhető formában mutatta be a védekezésüket megcáfoló, egyben a történeti tényállásban rögzített cselekvősegeiket alátámasztó bizonyítékokat, mint például az ítélete 124. oldalán hivatkozott vádlott-társak vallomásait, majd hosszas és lelkiismeretes indokolásban fejtette ki, hogy milyen ügyadatokból lehetett kétséget kizáró bizonyossággal megállapítani e két vádlott tudattartalmát a pénzek illegális eredetét illetően. A vádlottak és védőjük védekezésének irányára tekintettel ez utóbbi témakörrel kiemelten foglalkozott ítélete indokolásában, melynek során az iratokban rögzített tényeket minden esetben a logika szabályai szerint értékelve hangsúlyozta a vádlottaknak a cégnév5 Kft.-hez kötődő szerepét, a fiktív számlázást, valamint a lehallgatott telefonbeszélgetésekben elhangzottakat. A hanganyagokat kimerítő részletességgel idézve adott betekintést azokba az eljárás alatt rögzített diskurzusokba, amelyek nevezett vádlottak tudattartalmát, egyben bűnös szándékát megcáfolhatatlanul alátámasztották. A bizonyítékok értékelése során logikai hibát nem vétett és a beszerzett bizonyítékokból iratellenes, vagy az adott bizonyíték kereteit meghaladó következtetéseket sem vont le.

[372] Érdemi indokolását a XVI.r. és XVII.r. vádlott cselekvőségéhez szorosan kapcsolódó, a vádbeli időszakban és az inkriminált cselekmények kapcsán könyvelőként eljáró XX.r. és XXI.r. vádlott bűncselekmény elkövetését tagadó vallomásaival ellentétes irányba mutató bizonyítékok feltárásával folytatta. Ennek keretében hiánytalanul jelölte meg azokat a lehallgatott beszélgetéseket, amelyek alapján egyértelműen állást lehetett foglalni e két vádlott tudattartalmára vonatkozólag, nevezetesen, hogy tisztában voltak azzal a körülménnyel, hogy aktív magatartásukkal bűncselekményből származó pénzmozgások leplezésében vettek részt, amely közreműködés a XXI.r. vádlott esetében – szakértő által megerősítetten – fiktív számlák kiállításában csúcsonodott ki. Az elsőfokú bíróság ítéletének ezen része helytállóan utalt mind a XX.r., mind a XXI.r. vádlott tekintetében az igazságügyi

könyvszakértői véleményben foglaltakra, mert a szakértői megállapítások e két vádlott felelősségét világosan alátámasztották.

[373] A törvényszék érdemi indokolásának utolsó előtti részét a XVIII.r., XIX.r. és II.r. vádlottnak a fiktív cégalapításokkal kapcsolatba hozható tevőleges magatartásainak vizsgálata képezte, melynek során hibamentes gondolatmenettel vezette le a védekezéseiket megcáfoló bizonyítékokat, továbbá annak is logikus indokát adta, hogy tudomással bírtak a cégalapítások szándékával. A XVIII.r. vádlott vonatkozásában irathűen mutatta be egyéb névvel fennállt kapcsolatát, valamint az nemzetiségnév állampolgárok felkutatásában megmutatkozott aktivitását és az ehhez kötődő tudattartalmát. A XIX.r. ügyvéd vádlott esetében ítélete

147-150. oldalán alapos és minden részletbizonyítékra kiterjedő indokát adta annak, hogy miért volt megállapítható, hogy felismerte a cégalapítások mögött meghúzódott valódi szándékot, vagyis a nála megjelent nagyszámú nemzetiségnév állampolgárok tényleges célját. Végezetül a II.r. vádlott nevéhez kapcsolható cégnév²³. névleges cégalapítását és e három vádlott tevékeny cselekvőségét is jól nyomon követhető indokok mentén tárta fel, amelynek zárásaként helytálló konklúziót vont le a II.r. vádlott elkövetéskori tudattartalmára.

[374] Az elsőfokú ítélet mérlegelő tevékenységét rögzítő indokolását a XVIII.r. vádlottnak a közbizalom elleni bűncselekmények elkövetését beismerő vallomásával egybehangzó okmányszakértői vélemények ugyancsak irathű összefoglalásával zárta.

[375] A vádlottak és védőik fellebbezésének indokaival kapcsolatban a másodfokú bíróság szükségesnek tartja rögzíteni az alábbiakat.

[376] Mindenekelőtt kiemelendő, hogy a fellebbezések indokolásában leírtak jelentős részére az elsőfokú ítéletben megtalálható a törvényszék határozott és helytálló válasza. Önmagában az a körülmény, hogy a vádlott, illetve védő nem fogadja el az elsőfokú bíróságnak az ítéltábla által is helyesnek tartott mérlegelését, még nem kötelezi a másodfokú bíróságot arra, hogy részletesen megismételje az elsőfokú bíróság érvrendszerét, vagy annak egy-egy elemét.

[377] Terhelt1 I.r. vádlott védőjének eljárásjogi kifogásaira a törvényszék ügydöntő határozata kivétel nélkül reflektált, míg a sértetteket ért vagyoni hátrány összegével kapcsolatos megalapozatlanságra hivatkozását az ítéltábla elfogadta és azt a másodfokú bizonyítási eljárás keretében kiküszöbölte.

[378] Terhelt2 II.r. vádlott védőjének a védencét terhelő bizonyítékokkal, így különösen a fellebbezésében külön kiemelt vallomásokkal szembeni kétségei az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadták, amely a bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán nem vezethetett eredményre. A pénzmosással kapcsolatban megfogalmazott, védence tudattartalmának bizonyítottságával összefüggő kifogására az elsőfokú ítélet 151. oldalának hibamentes indokolása tökéletes választ adott, az ott leírtak nem szorulnak kiegészítésre.

[379] A védence terhére megállapított gyermekpornográfia büntettére, illetve az elkövetéskori megnevezése szerint tiltott pornográf felvétellel visszaélés büntettére vonatkozó

felmentés iránti indítványa a bizonyítékok zárt logikai láncolatát hiányolta, amely védői érvelést az ítéltábla az elsőfokú ítéletben felhívott bizonyítékok, valamint a nyomozati iratok

3/A. kötetének iratanyaga alapján szintén nem fogadott el. Az elsőfokú bíróság indokolását e tárgykörben annyiban egészíti ki, hogy a nyomozás során megállapítást nyert, hogy a 18 év alatti személyekről készített pornográf tartalmú felvételek internetre történt feltöltése összefüggésbe hozható az cégnév23.-vel, majd az is kiderült, hogy a Terhelt2 II.r. vádlott által megadott felhasználói adatok fiktívek. Ezen túlmenően nevezett vádlott számítógépéről olyan képek kerültek lementésre, amelyeket a II/B.) tényállási pontban feltüntetett weboldalra töltöttek fel (nyomozati iratok 3/A. kötet 419-467. oldal).

[380] Terhelt3 III.r. vádlott fellebbezése indokolásának nagy részét a vagyoni hátrány összegének megalapozatlanságával kapcsolatos okfejtése tette ki, amely érvelésével az ítéltábla egyetértett, ezért is rendelt el bizonyítást a másodfokú eljárásban, amelynek eredményeként mind a sértettekhez köthető vagyoni hátrányok összegének, mind a sokszor említett duplikációnak a kérdésére szakértői válasz született.

[381] A „régí indep.eu” és „új indep.eu” oldalak közötti különbségtétellel kapcsolatos védekezését már az elsőfokú bíróság sem fogadta el és az ezzel ellentétes bizonyítékokat, így különösen a vádlott-társak vallomásait kiemelt alapossággal vizsgálta meg. A törvényszék ítélete 110. oldalán ugyancsak észszerű indokát adta annak, hogy miért vetette el azt a védekezést, miszerint nem volt bizonyítható, hogy az oldalon rögzített cím mögött valóban az adott film volt-e feltöltve.

[382] A III.r. vádlott sajátos álláspontot képviselt a szoftverek esetében, mert meggyőződése szerint azok szabadon terjeszthetők annak érdekében, hogy a felhasználó eldönthesse, hogy megvásárolja-e. Az elsőfokú bíróság ítéletének 159. és 160. oldala ezzel kapcsolatban is alapos magyarázatot adott, ezért a törvényszék mindenben helytálló indokolásának megismétlése helyett az ítéltábla inkább a következőkre mutat rá. A III.r. vádlott fellebbezésének írásbeli indokolása a egyéb név66ra hivatkozva összemosta a próbahasználat és a tényleges vásárlást követő használat közötti határt, mivel köztudomású tény, hogy e két változat nem ugyanazokat a felhasználói lehetőségeket biztosítja, amint arra a törvényszék is utalt ügydöntő határozatában. Vétel esetén a vevő elfogadja a szoftver használatára vonatkozó feltételeket, továbbá a telepítéssel, a használattal és az internetalapú szolgáltatásokkal kapcsolatos jogok illetik meg, azonban a szoftvert ekkor is csak licenceli és nem vásárolja meg, így kizárólag a szoftver használatára szerez bizonyos jogokat és azt csak a külön szerződésben meghatározott módon használhatja, míg a próbahasználat ennél is szűkebb jogokat biztosít a felhasználónak. A torrentoldalak esetében mind a vásárláshoz, mind a próbahasználatához fűződő gyártói követelmények felajánlása és elfogadása is hiányzik, ezért fel sem merülhet a jogellenesség hiánya.

[383] A terhére rótt egyéb bűncselekmények kapcsán az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta, amely a bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán a III.r. vádlott esetében sem lehetett célravezető.

[384] Terhelt4 IV.r. vádlott és védője fellebbezésének egyes hivatkozásait az ítéltábla szintén helytállónak találta, így – a már kifejtettek szerint – a csoportvezetői minőségére

utalás mellőzését, továbbá a vagyoni hátrány mértékének tisztázásával kapcsolatban megfogalmazott aggályait.

[385] A IV.r. vádlott védője kijelentette, hogy a vagyoni hátrány pontos meghatározása a nyomozó hatóság, illetve az ügyészség feladata lett volna, ezért a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a bizonyítási eljárást részben a helytállónak tartott indítványokra, részben hivatalból folytatta le. Az Alkotmánybíróság által is megerősített következetes ítélkezési gyakorlat szerint a bíróság hivatalból is elrendelhet bizonyítást (Kúria Bfv.I.1323/2018/20. számú határozata, EBH2019. B.23., 20/2020. (VIII. 4.) AB határozat és legutóbb BH 2021. 131. [66]-[68] bekezdés). Az egységes bírói gyakorlat szerint a bizonyítás során a tényállás alapos, hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekedni, azonban, ha az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a bíróságnak ne lenne jogosultsága hivatalból rendelkezni bizonyítási eszköz beszerzése és megvizsgálása felől. Önmagában az a tény, hogy a bíróság a tényállás felderítése, valósághű megállapítása érdekében – a törvényes keretek között – nem indítványozott bizonyítást is felvesz, eljárási szabálysértésnek nem tekintendő. A IV.r. vádlott védője helyesen utalt arra, hogy főszabály szerint a büntetőeljárásban a vádló bizonyítási kötelezettsége az elsődleges, és a bíróság a tényállás tisztázása során bizonyítékot indítvány alapján szerez be, azonban amint arra az Alkotmánybíróság rámutatott, kivételesen a valósághű tényállás megállapítása érdekében és az eljárási alapelvek érvényesítése mellett, a bíróság indítvány hiányában is intézkedhet bizonyíték beszerzése iránt. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a bíróság hivatalból elrendelt bizonyítási tevékenységét érintően a pártatlanság sérelme eleve kizárt, mert a bizonyítás elrendelésekor nem zárható ki, hogy a bíróság a vádat alátámasztó vagy azt gyengítő, és ezáltal a védelmet erősítő bizonyítást rendel el. Ez utóbbi megállapítást jelen büntetőügy pontosan alátámasztja, mivel a beszerzett bizonyítékok egy része kedvező volt a vádlottak számára és gyengítette a vádban felrótt cselekmények tárgyi súlyát, más részükhöz viszont ezzel ellentétes irányba hatott.

[386] Terhelt16 XVI.r. és Terhelt17 XVII.r. vádlott védőjének érvelésével szemben az elsőfokú bíróság meggyőzően számot adott arról, hogy milyen okból fogadott el egyes bizonyítékokat hiteltérdemlőnek és másokat miért nem, továbbá a törvényszék indokolásból ellenőrizhető az összességében történő mérlegelés okszerűsége és teljessége is. A védők közül a két vádlott védője hiányolta a leginkább a védeneket érintő elsőbírői indokolás teljességét, azonban az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék ítélete pont a XVI.r. és XVII.r. vádlott vonatkozásában a legrészletesebb, a leginkább aprólékos és mélyreható. Nyomatékosan hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy bűnösség megállapítása esetén a vádlottak és a védők által előadottak tételes megcáfolása nem az indokolási kötelezettség szinonimája.

[387] A védő álláspontjával szemben a törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a tanúvallomásokból, okirati bizonyítékokból és a hangfelvételekből nyert adatok egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásból ellenőrizhető, továbbá egyértelműen nyomon

követhető, hogy a törvényszék hogyan jutott el a XVI.r. és XVII.r. vádlott bűnösségére levont végkövetkeztetéséhez.

[388] A védő – eljárási pozíciójából is adódóan – gyakorlatilag a törvényszék összes olyan következtetését tévesnek minősítette, amely védenői bűnösségét megalapozta és az elsőfokú bíróságnak felróta, hogy kiragadott szavakra, félmondatokra, bizonyítékokra alapította döntését, ráadásul mindezt egyoldalúan, kizárólag a terhelő adatok figyelembevételével tette. Ezzel szemben a másodfokú bíróság megállapította, hogy a védő fellebbezésének tartalmi elemei merítik ki azokat a kifogásokat, amelyekkel az elsőfokú bíróságot kritizálja. Pontosan a védő ragadott ki szavakat – az „elismerte” szó helyett a védő szerint a helyes megfogalmazás a „felismerte” –, kifejezéseket – a törvényszék által használt „látszatmegfelelés” szót az értelmetlen jelzővel illette – az érveinek alátámasztása végett, továbbá egyes bizonyítékokat önmagukban és nem a többi adattal együtt értékelve mutatott be, ellentétben a törvényszékkel. A védelem egyoldalú bizonyítékértékelő tevékenységének legszembetűnőbb példája az elsőfokú ítélet [643] bekezdésével összefüggésben érhető tetten, ugyanis ebben a bekezdésben a törvényszék olyan beszélgetést elemzett ki, amelyből megcáfolhatatlanul kitűnt a XVI.r. vádlott bűnös szándéka és az illegális pénzforrásra vonatkozó tudattartalma. A védő azonban – ellentétben az egyéb bekezdésekkel, illetve beszélgetésekkel – e bizonyíték részletes taglalását mellőzte, amely a védelmi helyzetére tekintettel ugyan érthető, azonban az már nem, hogy ezek után miért a törvényszéket vádolja a bizonyítékok szelektálásával. Ez utóbbi állításának alátámasztására három olyan hangfelvételre hivatkozott, amelyeket a törvényszék ügydöntő határozatának indokolásában nem vont mérlegelési körébe, azonban a védő meggyőződésével ellentétben e hangfelvételek tartalma e két vádlott büntetőjogi felelősségének eldöntése szempontjából irreleváns volt, azok kizárólag a védő szubjektív értékítélete alapján mutattak a bűnösséggel ellentétes irányba. A hangfelvételekkel kapcsolatban a másodfokú bíróság kiemeli, hogy azoknak az elsőfokú ítélet indokolásánál részletesebb elemzése a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában megfogalmazott „rövid indokolás” törvényi elvárásával teljes mértékben szembehelyezkedne.

[389] Az ítéltábla a fellebbezés indokai között arra vonatkozólag nem kapott magyarázatot, hogy ha a pénzbevételek legális forrásból származtak, így például a többször emlegetett 10.000.000,- forint lakáseladásból, akkor a lehallgatott telefonbeszélgetésekben miért került szóba visszatérően a készpénzek elrejtésének problémája. A tiszta pénzszerzés esetén fel sem merül az eltitkolás kérdése, ez kizárólag a jogellenes cselekményekből származó bevételek hozadéka, így magától értetődő, hogy az elsőfokú bíróság a lehallgatott beszélgetések ezen részeit az érintett vádlottak terhére értékelte.

[390] A XVI.r. és XVII.r. vádlott védője a Be. 7. § (5) bekezdésével ellentétben – amely szerint abban a kérdésben, hogy a terhelt követett-e el bűncselekményt, a bíróságot, az ügyészséget, és a nyomozó hatóságot nem köti a polgári, a közigazgatási, a szabálysértési, a fegyelmi vagy más eljárásban hozott határozat, illetve az abban megállapított tényállás – hosszasan foglalkozott az adóhatóságnak az elsőfokú bíróság által hivatkozott határozatával, azonban a törvényszéki ítéletből egyértelműen kiolvasható, hogy a bűnösséget megállapító döntését – helyesen – nem az adóhatóság határozatában foglaltakra alapította, azt kizárólag egy okirati bizonyítéknak tekintette a sok más terhelő ügyadat mellett. A védelem olyan részletesen elemezte az adóhatóság fiktív számlázással kapcsolatos határozatának tartalmát, hogy az ítéltábla kénytelen rögzíteni, hogy jelen felülbírálat tárgyát nem az – akkori megnevezése szerint – Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal határozata képezte.

[391] A XVI.r. és XVII.r. vádlott védője irathűen utalt arra, hogy az ítéltábla a 13.Bf.171/2016/24. számú ítélete 20. oldalának utolsó előtti bekezdésében mellőzte azt a ténymegállapítást, hogy Terhelt23 (mint XXIII.r. vádlott), Terhelt24 (mint XXIV.r. vádlott), Terhelt25 (mint XXV.r. vádlott) és Terhelt26 (mint XXVI.r. vádlott) a számlák ellenértékét a bankból történt felvételüket követően egyéb név1hoz eljuttatták, mert „Ezt alátámasztó bizonyíték ugyanis az eljárás során nem merült fel.” A védő iratellenesnek nevezte, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás lezárásaként kihirdetett ügydöntő határozatában ezzel ellentétes ténymegállapítást tett.

[392] A korábban lefolytatott, valamint a megismételt eljárás keretében lezajlott első- és másodfokú eljárás eltérő jogi helyzetben, illetve bizonyítási eljárásban, valamint tágabb, illetve szűkebb vádlotti körben zajlott le. Mindebből következőn az időben előbb meghozott másodfokú ügydöntő határozat valamennyi megállapítását nem lehet automatikusan átemelni a megismételt eljárás lezárásaként kihirdetett ítéletbe, ugyanis ezen védői gondolatot elfogadva az ítéltábla jelen tanácsa a vagyoni hátrány összecsúszásának vizsgálata tekintetében sem rendelhetett volna el bizonyítási eljárást, mivel azt a korábban meghozott, részben hatályon kívül helyezést elrendelő ítéltáblai határozat megalapozottnak találta, amely megállapításról utólag – a jelen másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárásra tekintettel – kétséget kizáró módon bebizonyosodott, hogy nem helytálló. Az időrendben első ítéltáblai ítéletben foglaltak egy része a megismételt elsőfokú és az azt követő jelen másodfokú eljárás következtében tehát korrekcióra szorult, nem lehetett teljes egészében elfogadni.

[393] A védő kiemelte, hogy a felvett készpénzek átadásával kapcsolatban a megismételt elsőfokú eljárásban bizonyítás felvételére nem került sor és új bizonyítékokat sem kellett mérlegelni, azonban a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság nem volt elzárva annak törvényi lehetőségétől, hogy a bizonyítékok összességében való értékelésekor az említett kérdésben eltérő álláspontra helyezkedjen, különös tekintettel arra a körülményre, hogy a pénzek egyéb név1hoz történt eljuttatásának megállapítása nem egy vagy több bizonyítékon, hanem az ügyadatokból levont, a logika szabályainak megfelelő következtetésen alapult. A bizonyítékok kivétel nélkül abba az irányba mutattak, hogy az illegális bevételek egyéb név1 kezében összpontosultak, majd ezekből a pénzekből osztott vissza a bűnszervezet többi tagja számára, amint azt az elsőfokú bíróság az ítélete [88] bekezdésében helytállóan rögzítette. Ez a büntetőügy egyik alappillére, amely a vallomások és az egyéb bizonyítékok együttes értékeléséből félreérthetetlenül és megcáfolhatatlanul kitűnik, az ezzel kapcsolatos tényadatokból kizárólag az a tényállás következik, amely az elsőfokú ítéletben szerepel. Az elsőfokú ítélet 127. oldala kifogástalanul tárta fel, hogy a jelentős mennyiségű készpénz elrejtésének problémája csakis egyéb név1 – illetve közvetetten a szülei – vonatkozásában merült fel, amely felveti azt a kérdést, hogy ha az illegális pénzforrások máshova, vagy más személyhez kerültek volna, akkor a vádbeli időszakban miért vált volna központi kérdéssé egyéb név1 és szülei esetében a készpénzek fizikai elrejtésének nehézsége.

[394] Terhelt19 XIX.r. vádlott és védője, továbbá Terhelt20 XX.r. vádlott védője és Terhelt21 XXI.r. vádlott védője fellebbezésének indokai az elsőfokú bíróságnak a tudattartalomra kifogástalan érveléssel levont következtetéseit támadták. A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára e tekintetben is minden elemében

meggyőző volt, így a XIX.r. vádlottnak és a hivatkozott védőknek az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben felmentést célzó fellebbezése a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán szintén nem vezethetett eredményre. A Balassagyarmati Törvényszék mindhárom vádlott esetében példaszerű alapossgal tárta fel azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható volt, hogy a XIX.r., XX.r. és XXI.r. vádlott tisztában volt az ügyvédként, illetve könyvelőként elkövetett cselekményeik hátterével, a fellebbezések írásbeli indokolásában hivatkozott ellentétes álláspont minden alapot nélkülöz.

[395] A XX.r. vádlott védője fellebbezésének indokai közül az ítéltábla kizárólag azt az érvelést fogadta el, hogy a fellebbviteli főügyészség álláspontjával ellentétben az ügyadatokból nem állapítható meg teljes bizonyossággal, hogy a telefonbeszélgetésekben a védencével összefüggésben megemlített 12 %-os részesedés pontosan mekkora összegnek a 12 %-át jelentette. Az elsőfokú bíróság az ítélete [176] bekezdésében helyesen állapította meg, hogy az említett arány a nyereségből való részesedést jelentette, azonban akkor is helyesen járt el, amikor ezen túlmutató számszerű megállapítást nem tett, mivel annak meghatározása nem volt lehetséges, hogy e részesedés a teljes nyereséget, vagy annak csak egy részét, illetve mekkora részét érintette.

[396] A törvényszék tehát indokolási kötelezettségének a minimális követelményi szintet jóval meghaladó mértékében, a logika szabályainak megfelelően, minden vádlott vonatkozásában meggyőző érveléssel tett eleget.

[397] A másodfokú eljárásban megalapozottá tett tényállás alapján is megállapítható, hogy a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és többségében a cselekményük minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek, azonban néhány vádlott esetében szükségessé vált az inkriminált cselekményeknek az elkövetéskor hatályban volt Büntető Törvénykönyv szerinti minősítése, illetve a minősítés pontosítása.

[398] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett cselekmények elkövetése után, 2013. július 1. napján hatályba lépett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 2. §-ában foglaltakra figyelemmel ítélete 153. és 154. oldalán megvizsgálta és meg is indokolta, hogy az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény, vagy az elbírálásakor hatályban volt

Btk. rendelkezései kedvezőbbek-e a vádlottakra nézve és úgy foglalt állást, hogy valamennyi vádlott vonatkozásában az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv rendelkezései a kedvezőbbek. Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék indokolása e tárgykörben egyrészt kiegészítésre szorul, másrészt figyelemmel kellett lenni arra is, hogy a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott esetében a minősítés és ezzel összefüggésben a bűncselekmények rendbelisége kérdésében új helyzetet teremtett. Az elsőfokú ítélet kihirdetésének időpontjához képest ugyancsak új elemként jelent meg az a tény, hogy 2021. január 1. napjával és 2021. július 8. napjával kezdődő hatállyal a Btk. több rendelkezése is módosult, ezért a büntetőtörvények összehasonlítása a másodfokú eljárásban is szükségessé vált.

[399] Az időközben megvalósult törvénymódosításokra tekintettel a másodfokú bíróság rögzíti, hogy amennyiben a másodfokú elbírálás idejére új törvény lép hatályba, az az időbeli hatály vizsgálata során csak az elkövetéskor hatályos büntetőtörvénnyel vethető össze, az

elsőfokú elbírálás idején hatályos anyagi jogi szabály figyelmen kívül marad. Az időbeli hatály vizsgálatakor tehát csak az elkövetéskori és az elbíráláskori anyagi jogszabály alkalmazhatósága merülhet fel, a köztes időben bekövetkezett jogszabályváltozások jelentőséggel nem bírnak (EBD 2015. B.21.).

[400] A törvényszék helytállóan fejtette ki, hogy az összevetés keretében a vád tárgyává tett cselekmények büntetendőségét, a bűncselekmények minősítéséhez tartozó büntetési tételek összevetését, az elkövetők büntethetőségét, illetve mindezek feltételeit, végezetül pedig a kilátásba helyezett büntetést vagy intézkedést kell értékelni (BH 2014. 129. és BH 2014. 201.).

[401] A Kúria 2014. évi 201. számú határozatának II. pontja szerint az elkövetés és az elbírálás idején hatályos büntető jogszabály összevetése akkor vezet az új törvény alkalmazásához, ha konkrét – nem csupán feltételezett – alapja van az enyhébb elbírálásnak. A határozat kifejtette, hogy olyan rendelkezések összevetésének van jelentősége, amelyek alkalmazása, illetve alkalmazhatósága a vádlottra konkretizált – nem absztrakt normakontroll történik tehát –, továbbá az összevetés akkor vezet az új törvény alkalmazásához, ha konkrét, nem csupán feltételezett jogi alapja van az enyhébb elbírálásnak.

[402] A Kúria a Bfv.II.659/2016/6. számú végzésének [32] bekezdésében megállapította, hogy az elkövetéskori és az elbíráláskori büntetőtörvények összevetése nem formalizálható, nem szűkíthető le csupán a büntetési tételek felső hatáira, illetve a tételek kereteire, hanem összetett (komplex) értékelést igényel, a BJD 8424. szám alatt közreadott jogeset megoldását követve gondolatban mind a két törvény szerint meg kell határozni a bíróság által megállapított konkrét bűncselekmény miatt alkalmazható, illetve alkalmazandó büntetéseket és intézkedéseket, majd ezután ténylegesen azt a törvényt kell alkalmazni, amely a konkrét esetben – összességében – enyhébb elbírálást eredményez.

[403] Az egyes vádlottak esetében valamennyi bűncselekmény tekintetében vagy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos jogszabályt kell egységesen alkalmazni, mert az elkövetéskor és elbíráláskor hatályos büntető anyagi jogi rendelkezések együttes alkalmazására nem kerülhet sor (BH 2001. 254.), azonban a vádlottak között lehetséges az eltérő alkalmazás, így nincs jogszabályi akadálya annak, hogy a bíróság ugyanazon az ítéleten belül az egyik vádlottra az elkövetéskor, míg a másokra az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv rendelkezéseit vegye figyelembe, attól függően, hogy melyikükre nézve mely törvény rendelkezései a kedvezőbbek.

[404] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta bemutatni a vád tárgyává tett bűncselekmények vonatkozásában az elkövetéskor és az ügydöntő határozata meghozatalakor hatályban volt törvényi rendelkezések összevetését, amely a másodfokú eljárásban azért vált még inkább alapvető jelentőségűvé, mert időközben, a törvényszéki ítélet kihirdetését követően több vádlottat is érintő törvénymódosításokra került sor.

[405] Az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottat érintő szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése bűncselekmény esetében a Balassagyarmati Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az elkövetési időben hatályban volt és a jelenleg hatályos törvényi szabályozás eltérő.

[406] Az inkriminált cselekmények az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezések értelmében egyaránt bűncselekménynek minősülnek, azonban az 1978. évi IV. törvény 329/A. §-ában szabályozott törvényi tényállás még nem ismerte az értékegybefoglalást, ezért az akkori ítélkezési gyakorlat szerint a sértettek számához igazodó többrendbeli bűncselekmény megállapításának volt helye, ha pedig ugyanazon sértett sérelmére több cselekményt követtek el, a folytatólágosság megállapítása volt indokolt (BH 1996. 137. I.).

[407] A Btk. 385. §-a már összefoglalt bűncselekményként szabályozza a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértését. Az elkövető egy vagy több jogosult szerzői vagy ahhoz kapcsolódó jogát sértő, akár egységes akaratelhatározással egy alkalommal, akár eltérő akaratelhatározással különböző időpontokban elkövetett, egy eljárásban elbírált cselekményei törvényi egységet alkotnak. A Btk. 462. § (5) bekezdése alapján – utalva a Btk. 462. § (2) bekezdés f) pontjára – a törvényi egységbe beletartoznak azok a részselekmények is, amelyek egyébként külön-külön szabálysértésnek minősülnének, feltéve, hogy az azok elkövetésével összesen okozott kár a 100.000,- forintot meghaladja.

[408] E bűncselekmény vonatkozásában arra kellett még figyelemmel lenni, hogy az 1978. évi IV. törvény 138/A. § a), b), c), d) és e) pontja szerint a vagyoni hátrány

- kisebb, ha húszezer forintot meghalad, de kétszázezer forintot nem halad meg,
- nagyobb, ha kétszázezer forintot meghalad, de kétmillió forintot nem halad meg,
- jelentős, ha kétmillió forintot meghalad, de ötvenmillió forintot nem halad meg,
- különösen nagy, ha ötvenmillió forintot meghalad, de ötszázmillió forintot nem halad meg és
- különösen jelentős, ha ötszázmillió forintot meghalad.

[409] Ezzel szemben a Btk. 459. § (6) bekezdésének a), b), c), d) és e) pontja értelmében a vagyoni hátrány

- ötvenezer-egy és ötszázezer forint között kisebb,
- ötszázezer-egy és ötmillió forint között nagyobb,
- ötmillió-egy és ötvenmillió forint között jelentős,
- ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint között különösen nagy és
- ötszázmillió forint felett különösen jelentős.

[410] A II.r. és III.r. vádlotthoz köthető nemi erkölcs elleni bűncselekmény tekintetében az elkövetéskori és a jelenleg hatályos törvényi szabályozás közti különbség jelentős.

[411] Az 1978. évi IV. törvény 204. §-ában szabályozott tiltott pornográf felvétellel visszaélés büntetnének (1), (2) és (3) bekezdése szerint

- aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyről vagy személyekről pornográf felvételt megszerez, tart, büntetést követ el, és 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő,

- aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyről vagy személyekről pornográf felvételt kínál, átad vagy hozzáférhetővé tesz, büntetett követ el, és 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő és
- aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyről vagy személyekről pornográf felvételt készít, forgalomba hoz, azzal kereskedik, illetőleg ilyen felvételt a nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesz, büntetett követ el, és 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[412] A Btk. szintén a 204. §-ában a vád tárgyává tett cselekményeket már gyermekpornográfia büntetteként rendeli büntetni. Az elsőfokú ítélet kihirdetése után a bűncselekmény törvényi tényállását a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2021. évi LXXIX. törvény 20. §-a 2021. július 8. napjával kezdődő hatállyal a jelen esetben releváns (1) bekezdés a), b) és c) pontja alatt akként súlyosította, hogy aki tizennyolcadik életévét be nem töltött személyt ábrázoló pornográf felvételt

- megszerez vagy tart, büntett miatt 1 évtől 5 évig,
- kínál, átad vagy hozzáférhetővé tesz, büntett miatt 2 évtől 8 évig,
- készít, forgalomba hoz, azzal kereskedik, illetve ilyen felvételt a nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesz, büntett miatt 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[413] A már hivatkozott 2021. évi LXXIX. törvény 16. §-a szintén 2021. július 8. napjával kezdődő hatállyal a Btk. 52. § (3) bekezdésének végleges hatályú foglalkozástól eltiltását kiterjesztette a gyermekpornográfia büntetének elkövetőjére is, így a jelenleg hatályos törvényi szabályozás szerint a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmény elkövetőjét, ha a bűncselekményt tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére követte el, végleges hatállyal el kell tiltani bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll.

[414] A II.r., XVI.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r. és XXI.r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntette vonatkozásában az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 303. §-ának jelen esetben releváns rendelkezései értelmében

- aki más által elkövetett, szabadságvesztéssel büntetendő cselekményből származó dolog ezen eredetének leplezése céljából a dolgot átalakítja vagy átruházza, gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja, büntetett követ el, és 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő /(1) bekezdés a) pont/,
- az (1) bekezdés szerint büntetendő az is, aki szabadságvesztéssel büntetendő cselekményének elkövetéséből származó dologt ezen eredetének leplezése céljából a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenységet végez, vagy pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe /(3) bekezdés b) pont/ és
- a büntetés 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1)-(3) bekezdésben meghatározott pénzmosást üzletszerűen, különösen nagy, vagy azt meghaladó értékre, illetve ügyvédként követik el /(4) bekezdés a), b) és c) pont/.

[415] Az elsőfokú ítélet kihirdetése után a bűncselekménynek a Btk. 399. §-ában szabályozott törvényi tényállását a büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2020. évi XLIII. törvény 53. §-a 2021. január 1. napjával kezdődő hatállyal módosította. Az ügy érdemi megítélése szempontjából jelentőséggel bíró jelenleg hatályos törvényi rendelkezés szerint

- aki a büntetendő cselekményből származó vagyon eredetét, a vagyonon fennálló jogot, a vagyon helyét, ezek változását elfedi vagy elleplezi, pénzmosást követ el / (1) bekezdés/,
- a büntetés 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ha a pénzmosást különösen nagy értékre követik el / (6) bekezdés a) pont/ és
- a büntetés 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, ha a pénzmosást különösen jelentős értékre követik el / (7) bekezdés a) pont/.

[416] A II.r., XVIII.r. és XIX.r. vádlottat érintő közokirat-hamisítás büntetettére vonatkozólag kijelenthető, hogy az elkövetési idő óta sem a törvényi tényállás, sem a büntetési tételkeret nem változott, míg az elsőfokú bíróság által a II.r. vádlott terhére megállapított hamis magánokirat felhasználása vétségének vizsgálata nem szükséges, mert a másodfokú bíróság az alább még kifejtendő okok miatt e vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit kizárólag közokirat-hamisítás büntetettének minősítette.

[417] Az utolsóként vizsgálandó – korábban közrend elleni, jelenleg a közigazgatás rendje elleni – bűncselekmény kizárólag a III.r. vádlott személyével áll összefüggésben. Az 1978. évi IV. törvény 267. §-a szerint, aki tiltott szerencsejátékot rendszeresen szervez, vagy ehhez helyiséget bocsát rendelkezésre, vétséget követ el és 2 évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő. Ehhez képest a Btk. 360. § a), b) és c) pontja értelmében, aki tiltott szerencsejátékot rendszeresen szervez, tiltott szerencsejáték rendszeres szervezéséhez helyiséget vagy eszközt bocsát rendelkezésre, vagy tiltott szerencsejátékban való részvételre nagy nyilvánosság előtt felhív, büntett miatt 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Megállapítható tehát, hogy a bűncselekmény az elkövetéskor még csak vétségnek minősült, azonban jelenleg már büntettnek.

[418] Mind az 1978. évi IV. törvény 47. § (4) bekezdés d) pontja, mind a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja akként rendelkezik, hogy nem bocsátható feltételes szabadságra, aki a bűncselekményt bünszervezetben követte el, ezzel szemben jelentős különbség, hogy ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, akkor az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdése szerint a feltételes szabadságra bocsátásnak csak akkor van helye, ha az elítélt börtönben végrehajtandó büntetésének legalább háromnegyed részét kitöltötte, míg a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap. Ez utóbbi összehasonlítást az elsőfokú ítélet is tartalmazza, azonban a törvényhelyek megjelölése nélkül, ezért azt az ítéltábla jelen helyen pótolta.

[419] Végezetül az elsőfokú bíróság helyesen utalt ítélete 153. oldalán arra, hogy az összehasonlítás során vizsgálni kell a halmazati és a bünszervezeti elkövetőkkel szembeni büntetési tételkeret áthághatatlan felső határával kapcsolatban bekövetkezett változást is. Az ítéltábla ebben az esetben is úgy ítélte meg, hogy az összevetés átláthatósága érdekében a törvényhelyek és a törvények szövegének pontos feltüntetése egyaránt szükséges.

[420] Az 1978. évi IV. törvény 85.§ (2) bekezdése értelmében a halmazati büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények büntetési tételei közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni. A (3) bekezdés szerint, ha a törvény a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettőre határozott ideig tartó szabadságvesztést rendel, a (2) bekezdés szerinti büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, de az nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát. Az 1978. évi IV. törvény 98. § (1) bekezdése szerint azzal szemben, aki az ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekményt bűnszervezetben követte el, a bűncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik, de a 20 évet nem haladhatja meg. Halmazati büntetés esetén a 85. § (2) bekezdése szerinti büntetési tételt kell alapul venni.

[421] A Btk. 81. § (2) bekezdése szerint a halmazati büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekményekre megállapított büntetési nemek, illetve büntetési tételek közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni. A (3) bekezdés akként rendelkezik, hogy ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik, de nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát. A (4) bekezdés értelmében, ha ennek feltételei az adott bűncselekmény vonatkozásában fennállnak, a bűnhalmazatban lévő bűncselekmény büntetési tételét a bűnszervezetben történő elkövetésre vonatkozó rendelkezések alapján, a (2) és (3) bekezdés alkalmazását megelőzően kell megállapítani. A Btk. 91. § (1) bekezdése szerint azzal szemben, aki a szándékos bűncselekményt bűnszervezetben követte el, a bűncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik, de a 25 évet nem haladhatja meg.

[422] Mindezen szempontokat figyelembe véve az elsőfokú bíróság csak részben választotta meg helyesen az alkalmazandó Büntető Törvénykönyvet, amely kérdéskör felülbírálatát az ítéltábla összekötötte a bűncselekmények törvényi tényállási elemei megvalósulásának vizsgálatával.

[423] Terhelt1 I.r. vádlott esetében az ítéltábla egyetértett a törvényszékkel a jelenleg hatályos Büntető Törvénykönyv alkalmazásával, mert e vádlott cselekményei oly mértékben sok szertvert és sértettet érintettek, hogy az 1978. évi IV. törvény alkalmazása esetén 1000 rendbelinél is jóval több bűncselekményben kellene megállapítani bűnösségét. A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK vélemény III./6. pontja értelmében a kettőnél több bűncselekmény halmazata súlyosító körülményként értékelendő, így az ítélezési gyakorlatban kirívónak minősülő, az ezret is lényegesen meghaladó bűncselekmények halmazata a büntetéskiszabásban nyomatékosan megnyilvánuló súlyosító körülmény lenne.

[424] Az I.r. vádlott védőjének állításával szemben védenca vonatkozásában két sértettnél – egyéb név⁷⁵ egyéb név⁷⁵ és egyéb név⁷⁸. – is megállapítható volt az ötvenmillió forintot meghaladó mértékű vagyoni hátrány, amely a minősítés szempontjából csak azért bír jelentőséggel, mert az 1978. évi IV. törvény 329/A. § (4) bekezdés a) pontja szerint a büntetés 5 évig terjedő szabadságvesztés, ha a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértését különösen nagy – vagyis az ötvenmillió forintot meghaladó – vagyoni hátrányt okozva követik el. Az I.r. vádlott terhére tehát mind az elkövetéskor hatályban volt, mind a

jelenleg hatályos törvényi szabályozás alapján fennáll az 5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetettség, így az elkövetéskori Büntető Törvénykönyv alkalmazásából adódó nagyszámú rendbeliséget kizárólag a bűncselekmények számottevően enyhébb minősülése, vagyis az alacsonyabb büntetési tétellel fenyegetettség tudta volna ellensúlyozni, azonban – a III.r. vádlottal ellentétben – az I.r. vádlott esetében ez nem volt megállapítható.

[425] Az I.r. vádlott tekintetében a törvényszék helytállóan állapította meg a társtettesi elkövetést, továbbá, hogy az okozott vagyoni hátrány különösen nagy volt, azonban ezek törvényhelyét már elmulasztotta feltüntetni, ezért azt a másodfokú bíróság a Btk. 13. § (3) bekezdésére és a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontjára utalással pótolja.

[426] Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet kihirdetése után bekövetkezett törvénymódosítás az alkalmazandó Büntető Törvénykönyvre is kihatással volt. A törvényszéki ítélet kihirdetésekor a Btk. 204. § (1) bekezdés c) pontjának büntetési tételkerete még 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés volt, azonban jelenleg már 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, amely súlyosabb fenyegetettség a halmazati büntetés kiszabását jelentős mértékben befolyásolná. Ezen túlmenően a már hivatkozottak szerint a törvényszék ítéletének kihirdetését követően hatályba lépett másik törvénymódosítás eredményeként a II.r. vádlottat a Btk. 52. § (3) bekezdése alapján végleges hatályú eltiltásra kellene ítélni, amely az élete végéig fennálló joghátrányt jelentene.

[427] A pénzmosás büntette és a közokirat-hamisítás büntette az elkövetéskor és az elbíráláskor is azonos tartamú büntetési tételkerettel fenyegetett, míg a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntette esetében a jelenleg hatályos törvényi rendelkezés 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés büntetést ír elő, ezzel szemben az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával a fenyegetettség 3 évig terjedő, illetve 5 évig terjedő szabadságvesztés, azonban az elkövetéskori törvényi előírások alapján a bűncselekmények rendbelisége többszázra emelkedik.

[428] A fenti szempontokat mérlegelve a másodfokú bíróság megállapította, hogy a II.r. vádlott esetében a gyermekpornográfia büntettére vonatkozólag bekövetkezett törvénymódosítás miatt az 1978. évi IV. törvény elkövetéskor hatályban volt rendelkezésének alkalmazása még akkor is jóval kedvezőbb büntetéskiszabási helyzetet teremt, ha ezáltal a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntetteként többszáz rendbeli bűncselekményt kell megállapítani.

[429] Mindezek alapján az ítéltábla – az 1978. évi IV. törvény fejezeteinek megfelelően csoportosítva – a II.r. vádlott terhére megállapított vagyon elleni bűncselekményeket

3 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének, 27 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének és 971 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősül társtettesként, 71 esetben folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének minősítette.

[430] Az ítéltábla a vagyoni hátrány kisebb, nagyobb, jelentős és különösen nagy mértékére vonatkozólag az 1978. évi IV. törvény 138/A. § a), b), c) és d) pontját, a folytatólagos és üzletszerű elkövetés törvényhelyeként az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdését és az 1978. évi IV. törvény 137. § 9. pontját, valamint a társtettesi elkövetés tekintetében az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdését tünteti fel.

[431] A nemi erkölcs elleni bűncselekményét az 1978. évi IV. törvény 204. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő tiltott pornográf felvétellel visszaélés büntetnének minősítette a nagy nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétellel megvalósított elkövetési magatartásra tekintettel. E bűncselekmény kapcsán szükséges utalni arra, hogy az 1978. évi IV. törvény 204. § (7) bekezdés b) pontja értelmében pornográf felvétel az olyan felvétel, amely a nemiséget súlyosan szeméremszértlő nyíltsággal, célzatosan a nemi vágy felkeltésére irányuló módon ábrázolja, amely törvényi kritérium jelen esetben kétségtelenül megvalósult.

[432] A II.r. vádlott gazdasági bűncselekményét az 1978. évi IV. törvény 303. § (3) bekezdés b) pontjába ütköző és a (4) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett pénzmosás büntetnének minősítette. Az elkövetéskor hatályban volt törvényi szabályozás szerint a saját bűncselekményt – jelen esetben a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntetettét – követő pénzmosás elkövetési magatartásaként kizárólag a hivatkozott törvényhely (3) bekezdése tényállászerű, azon belül is a b) pont, mert Terhelt2 II.r. vádlott az elkövetéskor hatályban volt, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontjában írt és a törvény 2. számú mellékletének I./9. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatást, azaz pénzügyi szolgáltatást vett igénybe, amikor eredetleplezési célzattal a bűncselekményből származó pénz egy részének tovább utalására adott megbízást. Cselekvősege tehát nemcsak az cégnev23.-hez utalt bűncselekmények elkövetéséből származó pénzek felvételében merült ki, hanem az illegális bevétel egy részének elutalásában is.

[433] E bűncselekmény vonatkozásában minősítő körülményként meg kellett állapítani az 1978. évi IV. törvény 137. § 9. pontja szerinti üzletszerű elkövetést /(4) bekezdés a) pont/, valamint az 1978. évi IV. törvény 138/A. § d) pontja szerinti különösen nagy, vagyis ötvenmillió forintot meghaladó összegű vagyoni hátrányra történt elkövetést /(4) bekezdés b) pont/. Az elsőfokú bíróság szerint a II.r. vádlott e bűncselekményt bűnsegédként követte el, azonban a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a tényállásban rögzített banki műveleteivel, egyéb név1al együttműködve, egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg a törvényi tényállást, ezért a társtettesi elkövetés törvényhelyeként jelen esetben is szükséges utalni az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdésére.

[434] A közbizalom elleni bűncselekményeket a másodfokú bíróság – a vádirati minősítéssel egyezően – 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetnének minősítette, mivel az elsőfokú ítélet [185] és [190] bekezdésében meghatározottak szerint Terhelt2 II.r. vádlott két alkalommal is közreműködött abban, hogy az cégnev23. vonatkozásában a közhiteles nyilvántartásba valótlán adat kerüljön. Első esetben a gazdasági társaság alapítására és ügyvezetésére vonatkozólag, míg második esetben az nemzetiségnév állampolgárságú stróman számára történt értékesítéssel.

[435] Az elsőfokú bíróság által megállapított – a Btk. szerinti megnevezése alapján – hamis magánokirat felhasználásának vétsége vonatkozásában nem volt egyértelmű az elsőfokú ítélet jogi indokolásából, hogy azt melyik vádlotti magatartáshoz társította. A másodfokú bíróság

ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a Fővárosi Főügyészség a II.r. vádlottat nem vádolta meg – az 1978. évi IV. törvény megnevezése alapján – magánokirat-hamisítás vétségével.

[436] Terhelt3 III.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú eljárás keretében lefolytatott bizonyítási eljárás egyértelmű választ adott arra a kérdésre, hogy melyik Büntető Törvénykönyv alkalmazása a kedvezőbb számára, ugyanis az 1978. évi IV. törvénynek az elkövetéskor hatályban volt rendelkezései alapján a terhére megállapítható súlyosabb bűncselekmények kizárólag 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetettek, szemben a Btk. jelenleg hatályos rendelkezéseinek alkalmazásával, amely a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntette esetében 2 évtől 8 évig, míg a gyermekpornográfia büntetése vonatkozólag 1 évtől 5 évig terjedő büntetési tételkeretet határoz meg. Ez utóbbi bűncselekménnyel kapcsolatban a teljesség igénye végett az ítéltábla rögzíti, hogy a törvényszék az elbíráláskori Büntető Törvénykönyv alkalmazásával tévesen minősítette a gyermekpornográfia büntettét a Btk. 204. § (1) bekezdés c) pontjába ütközőnek, mivel az elsőfokú ítélet [799] bekezdésében hibamentesen megjelölt „szerzett meg” és „tárolta” elkövetési magatartásokra tekintettel az a Btk. 204. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősült volna. E vádlott esetében szükséges visszautalni arra, hogy a terhére megállapított tiltott szerencsejáték szervezése az elkövetéskori törvényi szabályozás értelmében vétség volt, míg a hatályos törvényi rendelkezések szerint már büntett, továbbá az elbíráláskori törvény alkalmazásával őt is érintené az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően hatályba lépett, a Btk. 52. § (3) bekezdésére vonatkozó törvenymódosítás, amely alapján végleges hatályú eltiltásra kellene ítélni.

[437] Az eddig kifejtettek alapján tehát a másodfokú bíróság – az 1978. évi IV. törvény fejezeteinek megfelelően csoportosítva – a III.r. vádlott által elkövetett vagyon elleni bűncselekményeket 7 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének, 160 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként, 35 esetben folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének minősítette.

[438] A nemi erkölcs elleni bűncselekményét az 1978. évi IV. törvény 204. § (1) bekezdésébe ütköző tiltott pornográf felvétellel visszaélés büntettének, továbbá a közrend elleni bűncselekményét az 1978. évi IV. törvény 267. §-ába ütköző társtettesként elkövetett tiltott szerencsejáték szervezése vétségének minősítette.

[439] A vagyoni hátrány kisebb, nagyobb és jelentős mértékének meghatározása az 1978. évi IV. törvény 138/A. § a), b) és c) pontján, a folytatólagos, az üzletszerű és a társtettesi elkövetés az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdésén, az 1978. évi IV. törvény 137. § 9. pontján és az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdésén alapul. A pornográf felvétellel visszaélés büntetével összefüggésben a III.r. vádlott vonatkozásában is szükséges megjelölni az 1978. évi IV. törvény 204. § (7) bekezdés b) pontját.

[440] Terhelt4 IV.r. vádlott esetében az I.r. vádlottal összefüggésben kifejtett okok miatt a másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját a jelenleg hatályos Büntető Törvénykönyv alkalmazására vonatkozólag. A IV.r. vádlott cselekményei az 1978. évi IV.

törvény szerinti minősítés alapján szintén olyan nagyszámú rendbeliséget eredményezne, amely büntetéskiszabási körülményt a bűncselekmények enyhébb minősülése sem tudna kompenzálni, ugyanis e vádlott vonatkozásában is megállapítható, hogy mind a egyéb név⁷⁵, mind az egyéb név⁷⁸. sértett az ötvenmillió forintot meghaladó mértékű vagyoni hátrányt szenvedett, így az I.r. vádlott vonatkozásában leírt érvek a IV.r. vádlott esetében is irányadók.

[441] A másodfokú bíróság a IV.r. vádlott vonatkozásában is annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy a társtettesi elkövetés törvényhelyeként a Btk. 13. § (3) bekezdését és a vagyoni hátrány különösen nagy mértékének törvényi alapjaként a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontját jelöli meg.

[442] A XVI.r. és XVII.r. vádlott esetében a védő kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az elkövetés tárgyaként a számlapénzt jelölte meg. Álláspontja szerint az elkövetéskor hatályban volt törvényi rendelkezések alapján az elkövetés tárgya kizárólag dolog lehetett, így az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával védenceit bűncselekmény hiányában fel kellene menteni az ellenük emelt vád alól.

[443] Kétségtelen tény, hogy az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdésében rögzített „büntetendő cselekményből származó dolog” és a Btk. 399. § (1) bekezdésében meghatározott „büntetendő cselekményből származó vagyon” fogalma nem azonosak, azonban mindez azért nem bír jelentőséggel, mert az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék tévesen jelölte meg az elkövetés tárgyát a polgári jogi értelemben vett számlapénzben, mert az helyesen a dolog és a vagyon fogalmát egyaránt kimerítő pénz volt.

[444] A XVI.r. és XVII.r. vádlott az elsőfokú ítélet [174] bekezdésében konkretizáltak szerint közreműködött abban, hogy a bűncselekmények elkövetéséből származó pénzek eredetének a leplezése érdekében, a valós gazdasági események nélkül kitöltött számlákon feltüntetett összegek a tényállásban megjelölt gazdasági társaságok számlájára megérkezzenek. Az illegális bevételeknek a tényállásban felsorolt korlátolt felelősségű társaságok részére történt utalása kifejezetten az alaphűncselekmény leplezését célozta, mert a számlák szerinti fiktív gazdasági események valóságának látszatát igyekezett keltetni, nevezetesen, hogy a számlák szerinti szolgáltatások ellenértékének megfizetése megtörtént, következésképpen ezek a gazdasági események teljesültek. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott bankszámlapénz a bankkal szembeni hitelezői követelés, vagyis a bankszámlapénz és a körülötte fennálló jogviszonyok alapvetően a kötelmi jog területére tartoznak. A számlapénz a számlavezető bank által végrehajtott jóváírás a számlatulajdonos bankszámláján, amely ez utóbbinak a bankkal szembeni követelését, illetve annak a bank részéről való elismerését fejezi ki, vagyis a készpénzt a számlájára befizető számlatulajdonos a készpénzét gyakorlatilag becseréli számlapénzre. Jelen esetben ez csak formálisan valósult meg, mert a cégnév⁵ Kft. számlájára átutalt összegek vonatkozásában a vádlottak célja semmiféle kötelmi jogviszony létrehozására nem irányult, a bankszámla – értelemszerűen a pénzintézet akaratán és tudtán kívül – kizárólag a pénzek utalásának és ezzel párhuzamosan az eredetleplezésnek az eszközeként szolgált.

[445] Nyomatékosan hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a Kúria a hasonló típusú ügyekben, így a legutóbbi, 2022. évben meghozott határozataiban – Bfv.II.605/2021/8. és

Bfv.II.491/2021/5. számú végzés – a bankszámlákra történt utalással megvalósuló elkövetés tárgyát minden esetben pénzben és nem bankszámlapénzben határozta meg.

[446] Az elsőfokú bíróság ítélete 164. oldalán helyesen jelölte meg a XVI.r. és XVII.r. vádlott esetében a pénzmosás elkövetési magatartását az elleplezésben. Elfedés megvalósulása esetén – a konkrét elkövetési magatartás következtében – más számára már nem ismerhető fel a vagyon (pénz) bűncselekményből való származása, míg elleplezés esetén az elfedés mellé a jogszerűség látszata is járul, mint többletelem, azaz olyan magatartás tartozhat ide, amelynek kifejtése révén a bűnös eredet fel nem ismerhetősége a jogszerű eredet látszatával párosul, amint az jelen ügyben is történt.

[447] A védő a pénzek bankszámláról bankszámlára utalásának eredetleplezésre való alkalmasságát is vitatta, ezért a másodfokú bíróság kiemeli a Kúria erre vonatkozó egységes álláspontját, miszerint a pénzmosás megállapítása nem kizárt, ha a terheltek pénzügyi tevékenysége a bankszámlákra történő utalások folytán nyomon követhető, illetve az azokhoz kapcsolt kreált jogcímek alapján történő bankszámla-műveletek átláthatók (Kúria Bfv.I.830/2017/16. számú végzése.) A bűncselekményből származó pénz eredetének leplezése megvalósulhat különböző bankszámlákra átutalásokkal, függetlenül attól, hogy az azokhoz kapcsolt bankszámla műveletek átláthatóak (BH 2019. 125. II.), továbbá megvalósítják a pénzmosás büntettét azok, akik a bűncselekményből származó pénzügyösszeget további fiktív szerződések alapján tovább utalják, annak ellenére is, hogy az utalások nyomon követhetők (BH 2022. 174. II.).

[448] Az elkövetési tárgyra vonatkozó pontosítással az elsőfokú bíróság tehát helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a XVI.r. és XVII.r. vádlott a pénzmosás büntettének valamennyi törvényi tényállási elemét megvalósította, továbbá akkor is helyesen döntött, amikor esetükben az azonos büntetési tételkeret következtében a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb szabályozása miatt az elbíráláskori Büntető Törvénykönyvet alkalmazta. A másodfokú bíróság e bűncselekmény kapcsán is utalt már a törvényszéki ítélet kihirdetése óta eltelt törvénymódosításra, ezért mind Terhelt16 XIV.r., mind Terhelt17 XVII.r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntettének törvényhelyeként a Btk. 399. § (1) bekezdését és a (6) bekezdés a) pontját jelölte meg, mert a bűncselekményt a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontjában meghatározott különösen nagy értékre követték el.

[449] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg e két vádlott esetében a társtettesi elkövetést, azonban figyelmen kívül hagyta, hogy az alaphűncselekmények sorozatos megvalósulásából származó pénzforrások leplezésének célja érdekében azonos akaratelhatározásból cselekedtek, így a pénzmosás büntettét a Btk. 6. § (2) bekezdése alapján folytatólágosan követték el.

[450] Terhelt18 XVIII.r. vádlott – a II.r. vádlottal egyezően – nemcsak készpénzben felvette az átutalt illegális bevételeket, hanem többtízmillió forintnak az eredetleplezést célzó utalásában is aktívan részt vett, így a terhére rótt pénzmosás büntettének minősítése megegyezik a XVI.r. és XVII.r. vádlottéval. A XVIII.r. vádlottra vonatkozólag az elsőfokú ítélet rendelkező része hibásan – 339. §-ként – tartalmazta e bűncselekmény törvényhelyét, ezért ezen okból is, továbbá a már hivatkozott törvénymódosítás miatt is szükséges volt a Btk. 399. § (1) bekezdésének és a (6) bekezdés a) pontjának megjelölése. A másodfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a pénzmosás büntettét a Btk. 6. § (2) bekezdése alapján folytatólágosan követte el.

[451] Az elsőfokú ítéletet e vádlott esetében annyiban kell még kiegészíteni, hogy nevezett bűncselekményt a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontjára tekintettel különösen nagy értékre követte el, ezen felül a törvényszék által helytállóan megállapított társtettesi elkövetés törvényhelyeként ismételten a Btk. 13. § (3) bekezdésére kell utalni.

[452] A közbizalom elleni bűncselekményei közül az elsőfokú ítélet V/2.) tényállási pontjában foglalt cselekvősegeivel valóban 6 rendbeli közokirat-hamisítás büntettét valósította meg, azonban annak törvényhelye – az elsőfokú bíróság által megjelölt a) pont helyett – a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja. Az inkriminált cselekményeknek a Btk. 342. § (1) bekezdés a) pontja szerinti minősítésének okára az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása nem tért ki, azonban arra feltételezhetően elírás miatt került sor, mivel a tényadatokra figyelemmel a II.r. és a XIX.r. vádlotthoz hasonlóan a XVIII.r. vádlott esetében is kizárólag a hivatkozott törvényhely c) pontjában szabályozott törvényi tényállás valósulhatott meg. A törvényszék a bűnsegédi elkövetést törvényesen állapította meg.

[453] A törvényszéki ítélet VI. tényállási pontjában hivatkozott magyar és brit útlevél, valamint nemzetiségnev vezetői engedély az 1/2004. Büntető jogegységi határozat indokolásában kifejtettekre tekintettel bizonyító közokiratnak minősül, amelyet fényképcsereivel meghamisítottak, vagyis a már létező valódi közokiratban a kiállításra jogosulton kívül más személy, a XVIII.r. vádlott felhívására változtatást hajtott végre, ezért az ily módon meghamisított közokirat már nem volt valódi. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság törvényesen állapította meg, hogy a XVIII.r. vádlott, mint felbújtó, e közokiratok vonatkozásában 3 rendbeli közokirat-hamisítás büntettét követte el. Az elsőfokú bíróság e bűncselekményeknek és az elkövetői alakzatnak is pontosan jelölte meg a törvényhelyét.

[454] Terhelt19 XIX.r. vádlott az elsőfokú ítélet V/2.) tényállási pontjában megállapítottak szerint – mint ügyvéd – tevőlegesen vett részt a fiktív cégalapításokban és az illegális pénzforrások eredetének elleplezésében, ezért a Balassagyarmati Törvényszék törvényesen állapította meg bűnösségét összesen 8 rendbeli közokirat-hamisítás büntettében és a társtettesként elkövetett pénzmosás büntettében. Előbbi bűncselekmény törvényhelyét hibamentesen tüntette fel, míg az utóbbi bűncselekmény kizárólag az időközben bekövetkezett törvénymódosításra tekintettel szorult korrigálásra a Btk. 399. § (1) bekezdésének és a (6) bekezdés a) pontjának a megjelölésével. E vádlott esetében is szükséges feltüntetni, hogy a pénzmosás büntettét a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontjára tekintettel különösen nagy értékre, valamint a Btk. 6. § (2) bekezdése alapján folytatólagosan követte el.

[455] Terhelt20 XX.r. vádlott, mint a cégnév5 Kft. könyvelője, és Terhelt21 XXI.r. vádlott, mint a valótlan számlákat kiállított gazdasági társaságok könyvelője, munkájukból adódóan szintén tevőleges szerepet vállaltak a pénzmosás büntettének a vádlott-társakkal közös megvalósításában, ezért az elsőfokú bíróság mind a XX.r., mind a XXI.r. vádlott vonatkozásában törvényesen állapította meg e bűncselekmény társtettesi elkövetését.

[456] A könyvelő vádlottak közül a jelen határozat [355] bekezdésének megfelelően kizárólag Terhelt20 XX.r. vádlott esetében kellett megállapítani a különösen jelentős értékre történt elkövetést, amely – Terhelt21 XXI.r. vádlottal ellentétben – az alkalmazandó Büntető

Törvénykönyvre is befolyásoló tényezőként hatott, mert a különösen jelentős értékre történő elkövetés jelenleg a Btk. 399. § (7) bekezdés a) pontja szerint minősülne, amelynek a büntetési tételkerete 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, ezzel szemben az 1978. évi IV. törvény elkövetéskor hatályban volt rendelkezései 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztést határoztak meg.

[457] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a XX.r. vádlott bűncselekményét az elkövetéskor hatályban olt törvényi rendelkezések szerint minősítette, ezért annak törvényhelyeként az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés a) pontját és a (4) bekezdés a) és b) pontját tüntette fel, továbbá rögzítette, hogy a bűncselekményt folytatólagosan követte el. E vádlott esetében szükséges hangsúlyozni, hogy a feltételes szabadságra vonatkozó jelenleg hatályos, kedvezőbb rendelkezés ellenére sem állapítható meg az enyhébb elbírálás lehetősége, ha a vád tárgyát képező bűncselekményre előírt különös részi büntetési tétel súlyosabb (BH 2015. 1., BH 2015. 269. és BH 2017. 283.).

[458] Az elkövetéskor hatályban volt Büntető Törvénykönyv alkalmazása miatt a XX.r. vádlott tekintetében is rögzíteni kell, hogy a pénzmosás büntetett az 1978. évi IV. törvény 138/A. § d) pontja alapján különösen nagy értékre valósította meg, a folytatólagos és üzletszerű elkövetés törvényhelye az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése és az 1978. évi IV. törvény 137. § 9. pontja, végezetül a társtettesi elkövetés megállapítása az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdésén alapul.

[459] A védők álláspontjával ellentétben a Balassagyarmati Törvényszék törvényesen állapította meg az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott esetében a bűnszervezeti elkövetést. Az elsőfokú bíróság az ítéletének érdemi indokolása elején a warez-szervezet felépítésének részletezését – helytállóan – összekötötte a bűnszervezet tényállási elemeinek taglalásával, melynek során irathűen utalt a korábbi, hibamentesen megjelölt ügydöntő határozatokban foglaltakra azzal a hivatkozással, hogy az azokból kiolvasható bűnszervezetre vonatkozó ténymegállapításokat nem emelte át jelen büntetőügy vádlottjaira automatikusan, hanem e kérdésben is a bizonyítékok számbavételével döntött.

[460] Ennek keretében alappal idézte egyéb név1 két email üzenetét, amelyek tartalma jól szemléltette a bűnszervezet célját, tevékenységét és az abból származó anyagi hasznot, majd ezt követően az elsőfokú bíróság összesen tíz vallomás tartalmi elemein keresztül vázolta fel a warez-szervezet működésére vonatkozó tényadatokat. Terhelt4 IV.r. vádlott, egyéb név6, egyéb név9, egyéb név37 László, tanúl, Terhelt8, Terhelt6, egyéb név38, egyéb név39, egyéb név40 vallomásai, valamint az e körben idézett MSN beszélgetések tartalma kétségbekonlatlanul alátámasztották a bűnözői csoport tagjainak tevékenységét, egymáshoz fűződő kapcsolatait, az irányító és végrehajtói szint elkülönülését, a munkamegosztást, egyéb név1 irányító szerepét, továbbá a napi szinten is kiemelkedően magas bevételek elosztásának gyakorlatát, amely pénzösszegek illegális eredetével valamennyien tisztában voltak.

[461] Az elsőfokú bíróság ítélete 155. oldalán, a jogi indokolásban visszatért a bűnszervezet megállapíthatóságának kérdésére, melynek keretében helytállóan utalt arra, hogy az elkövetéskor hatályos bűnszervezet fogalma eltért a jelenleg hatályostól, azonban a törvényhelyeket pontatlanul jelölte meg, ezért azokat az 1978. évi IV. törvény esetében az ítéltábla a 137. § 8. pontjára, míg a Btk. tekintetében a 459. § (1) bekezdés 1. pontjára javítja ki.

[462] A törvényszék hiánytalanul sorolta fel a bűnszervezet jelenleg irányadó fogalmi elemeit, amelyek egyúttal magukban hordozzák az elkövetéskor hatályban volt szabályozás szerinti fogalmi elemeket is, majd nagyfokú alapossággal mutatta be az irányadó joggyakorlatot és a hivatkozott többes bünelkövetési alakzat minden egyes törvényi tényállási elemének megvalósulását. Az ítélete 156. és 157. oldalán kifejtett indokolása példaértékű, így az sem pontosítást, sem kiegészítést nem igényel. A bűnszervezet megállapíthatóságának tárgykörében a másodfokú bíróság kizárólag a fellebbezések indokolásában előadottak miatt az elsőfokú bíróság érvein túl még az alábbiakra mutat rá.

[463] A másodfokú eljárásban megalapozottá tett tényállás szerint a egyéb név1 által irányított bűnözői csoport létszáma a bűnszervezet megállapításához szükséges minimális létszámot meghaladta.

[464] A bűnözői csoport 2006. év első felében kezdte meg azoknak az internetes oldalaknak a működtetését, amelyeken emelt díjas sms üzenetek ellenében jogvédett tartalmakat tettek hozzáférhetővé a jogtulajdonosok engedélye nélkül, majd e tevékenységnek 2009. április 14. napján a házkutatások foganatosítása vetett véget, vagyis a csoport működését hosszabb időre szervezték, és abban valamennyi érintett vádlott hosszabb időn át, legkésőbb 2007. év elejétől részt vett.

[465] A bűnözői csoport problémamentes, gördülékeny tevékenységét egyéb név1 biztosította és felügyelte. A szervezet irányítói és végrehajtói szinttel, továbbá két- három főből álló csoportokból állt. A szervezet minden egyes tagja tisztában volt a feladatával, amint arra a törvényszék helytállóan utalt Terhelt4 IV.r. vádlott nyomozás során tett kijelentése alapján, amely szerint „(...) mindenki tudta a saját helyét.” (elsőfokú ítélet [271] bekezdése).

[466] A bűnszervezetben elkövetés vádlott általi belátásához a ténybeli alap annak felismerése, hogy a szervezet, melynek tevékenységébe bekapcsolódik, összehangoltan, célszerű munkamegosztás alapján működik, nem elszigetelt, nem alkalmi csoportosulás, személyes részvétele más személy előző cselekményeihez kapcsolódik, a sajátja pedig további láncolatot feladat-végrehajtást feltételez (BH 2019. 261. II.).

[467] Az elkövetőnek a bűnszervezetben elkövetést átfogó tudattartalmára vont következtetés alapja, hogy a bűnszervezet törvény által meghatározott külső, tárgyi jellegű ismérvei kívülálló számára is felismerhetőek. Ehhez képest az elkövető tudatának nem arra kell kiterjednie, hogy a bűnszervezet a törvényi előfeltételek szerint létrejött, hanem arra, hogy a bűnszervezet tárgyi sajátosságainak ismeretében annak „működéséhez” csatlakozik, illetve annak keretében cselekszik. E tudattartalom – értelemszerűen – csak szándékos, viszont egyenes és eshetőleg szándékú egyaránt lehet (BH 2019. 261. [24] bekezdés).

[468] Az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott felismerte, hogy a szervezet összehangoltan működik a hosszú távú célok megvalósítása érdekében. Az inkriminált cselekményeiket hosszabb időn át, nagyfokú intenzitással hajtották végre, melynek során a feladatokat is megosztották egymás között. A cselekvőségük lehangoló volumene eredményezte azt a mindegyikük által

preferált célt, hogy a jogvédett tartalmakat minél nagyobb mennyiségben tegyék a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, amely általuk is tudottan az okozott vagyoni hátrány mértékének folyamatos és rendkívül gyors emelkedését is magával vonta.

[469] A csoport célja szándékos bűncselekmények, nevezetesen a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének sorozatjellegű elkövetése volt. A szerverek száma, valamint az illegális feltöltések intenzitása és mennyisége alapján az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott számára nem lehetett kétséges, hogy az okozott vagyoni hátrány mértéke eléri, sőt meg is haladja az ötvenmillió forintot, tehát a kitűzött cél legalább ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény elkövetése.

[470] Ezzel kapcsolatban – a védők érvelése miatt – az ítéltábla azt is kiemeli, hogy a törvény az ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekményt, mint szervezeti célt írja elő a bűnszervezet feltételeként, és nem követeli meg az ilyen bűncselekmény tényleges megvalósulását (BH 2019. 259. III.). Mindez azért releváns, mert a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás azt eredményezte, hogy az elsőfokú ítélet 156. oldalának közepén tett elsőbírői megállapítás, amely szerint „a törvényi egységet alkotó részecselekmények az általuk okozott vagyoni hátrány folytán önmagukban is 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel lennének büntethetők.”, Terhelt3 III.r. vádlott esetében nem helytálló, azonban az eddig leírtakra tekintettel ez nem képezte akadályát annak, hogy esetében is meg lehessen állapítani a bűnszervezeti elkövetést.

[471] Összegzésképpen tehát rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása tartalmazta a bűnszervezetben történő elkövetés megállapításához szükséges elemeket, amely tényekből le is vonta a törvényes jogi következtetését.

[472] A másodfokú bíróság az ügyadatok alapján észlelte, hogy a bűnszervezeti elkövetés megállapíthatóságának vizsgálata az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlotton kívül egyéb vádlottak vonatkozásában is felmerülhetett volna. A vádirat a vádlottakat két csoportra osztotta, egyikbe tartoztak a bűnszervezet tagjai, akik kizárólag a warez-csoportot alkotó személyek voltak, míg a másik csoportot a warez-csoporton kívüli vádlottak alkották. A vádhatóság a vádiratot e tárgykörben nem módosította, ezért a több mint tíz évet meghaladó bírósági eljárás egyetlen szakasza sem irányult a bűnszervezet nagyobb személyi kört magában foglaló vizsgálatára, erre vonatkozólag az ítéltábla korábban meghozott, részben hatályon kívül helyezést eredményező ítélete sem adott iránymutatást, így a másodfokú bíróság e kérdéskörrel jelen határozatában sem foglalkozik.

[473] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva szinte hiánytalanul vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, azokat csak néhány vádlott esetében kellett kiegészíteni.

[474] Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében a büntetéskiszabási körülmények felsorolása nem szorul korrekcióra.

[475] Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában további súlyosító körülményként értékelte a folytatólágosságot (56. BK vélemény III./6. pont), valamint nagyobb nyomatékkal a többszörös halmazatot, mivel az lényegesen meghaladta a BK véleményben hivatkozott „kettőnél több bűncselekmény” fogalmát ((56. BK vélemény III./6. pont).

[476] Terhelt3 III.r. vádlott esetében az enyhítő körülményeket azzal pontosítja, hogy jelenleg már két kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni. A súlyosító körülmények között a másodfokú bíróság feltünteti a folytatólágosságot, továbbá nála is rögzíti, hogy az elsőfokú ítélethez képest nagyobb súllyal kellett figyelembe venni a többszörös halmazatot.

[477] Terhelt4 IV.r. vádlottnál további enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartására köteles. A büntetlen előéletére hivatkozást az időközben bekövetkezett elítélésére tekintettel a másodfokú bíróság akként pontosítja, hogy a vád tárgyává tett cselekmények elkövetésekor volt büntetlen előéletű.

[478] Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt18 XVIII.r. vádlottra vonatkozólag ugyancsak további súlyosító körülmény a folytatólágos elkövetés.

[479] Terhelt18 XVIII.r. vádlottnál enyhítő körülmény a közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában megállapított bűnsegédi minősége (56. BK vélemény III./5. pont).

[480] Az elsőfokú bíróság – az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában írtakra is figyelemmel – a büntetéskiszabás során helyesen tulajdonított kiemelt jelentőséget a cselekmények elkövetése óta eltelt és a vádlottak terhére nem róható rendkívüli mértékű időmúlásnak, amely a cselekmények elkövetésétől számítva 13-15 évet jelent. A hivatkozott időtartam a magyar ítélkezési gyakorlatban kiemelkedőnek számít, amely az összes vádlott esetében a törvényi minimummal azonos, vagy azt megközelítő tartamú szabadságvesztésre ítézéshez, illetőleg az I.r., II.r., IV.r., XVI.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r. és XXI.r. vádlott esetében az enyhítő szakasz alkalmazásához vezetett.

[481] Az I.r. és IV.r. vádlottat a Btk. 86. § (1) bekezdés b) pontjára, míg a II.r. és III.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 90. § c) pontjára figyelemmel kizárólag végrehajtandó szabadságvesztésre lehetett ítélni, azonban a többi vádlott esetében nem volt törvényi akadálya a szabadságvesztés büntetések felfüggesztésének.

[482] Mindezeket figyelembe véve – a belső arányosságra is figyelemmel – az ítéltábla Terhelt1 I.r. vádlott és Terhelt4 IV.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásával 1 év 4 hónapra, illetve 1 évre enyhítette, továbbá a büntetések tartamához igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát is 2-2 évre csökkentette.

[483] E két vádlottra vonatkozólag az elsőfokú ítélet [845] bekezdését annyiban pontosítja, hogy az ott feltüntetett törvényhely helyesen a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pontjának bb) alpontja, azonban e törvényi rendelkezésre hivatkozás a szabadságvesztés csökkentett, 2 év alatti tartamára tekintettel már nem bír jelentőséggel. Az alacsonyabb tartamú szabadságvesztésre figyelemmel a Btk. 35. § (2) bekezdésre hivatkozás már sem az I.r., sem a IV.r. vádlottra vonatkozólag nem indokolt, ezért azt a másodfokú bíróság mellőzi.

[484] Terhelt2 II.r. vádlott szabadságvesztésének megnevezése az 1978. évi IV. törvény 42. § (3) bekezdése alapján fegyházbüntetés lenne, azonban az elsőfokú bírósággal egyetértve indokolt az eggyel enyhébb fokozat, ezért az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdése alapján börtönbüntetés, amelynek tartamát az ítéltábla az 1978. évi IV. törvény 87. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával 2 évre, továbbá a közügyektől eltiltásának tartamát is 2 évre mérsékelte.

[485] Terhelt3 III.r. vádlott esetében a terhére megállapított lényegesen enyhébben minősülő bűncselekményekre tekintettel az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontján alapuló börtönbüntetésének tartamát az általa már előzetes fogvatartásban és házi őrizetben kitöltött 1 év 2 hónapra és a közügyektől eltiltás tartamát 2 évre enyhítette. A börtönbüntetés enyhébb tartamára tekintettel a III.r. vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 42. § (3) bekezdésének és ezzel összefüggésben az 1978. évi IV. törvény 45. § (2) bekezdésének alkalmazása nem vált szükségessé.

[486] E vádlott esetében a másodfokú bíróság azért tüntette fel az ítélete rendelkező részében, hogy a börtönbüntetését kitöltötte, mert a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv. tv.) 37. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a bíróság a szabadlábon lévő elítélttel szemben a jogerősen kiszabott szabadságvesztés azonnali fogamatba vételét rendeli el, ha azt bünszervezetben elkövetett bűncselekmény miatt szabta ki, így a másodfokú bíróság ítéletéből kitűnik, hogy a másodfokú tárgyaláson jelen volt III.r. vádlott vonatkozásában miért nem rendelte el a jogerősen kiszabott börtönbüntetés azonnali fogamatba vételét.

[487] Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt18 XVIII.r., dr. Terhelt19 Lajos XIX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát – szintén a belső arányosság szem előtt tartásával – a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásával 1 évre, illetve a XVIII.r. és XIX.r. vádlott vonatkozásában 1 év 6 hónapra enyhítette. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés próbaidőre való felfüggesztésével is elérhető. A jelentős időmúlás miatt, de figyelemmel a jövőbeni visszatartó hatásra is, a XVI.r., XVII.r., XVIII.r. és XIX.r. vádlott próbaidejének tartamát 2 évre mérsékelte. A XXI.r. vádlott esetében a próbaidő tartamának 2 évben történt meghatározásával egyetértett.

[488] Terhelt20 XX.r. vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontján alapuló börtönbüntetésének tartamát az 1978. évi IV. törvény 87. § (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásával 1 év 6 hónapra és a felfüggesztés próbaidejét a fentebb hivatkozott indokok mellett 2 évre enyhítette.

[489] Az I.r., IV.r., XVI.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r. és XXI.r. vádlott esetében a szabadságvesztés tekintetében a másodfokú bíróság annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy e büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 34. § I. fordulatát, továbbá a börtön fokozat vonatkozásában az elsőfokú ítélet [854] bekezdésében hivatkozott törvényhelyet a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontjára pontosítja és utal a Btk. 35. § (1) bekezdés II. fordulatára is.

[490] A XVI.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r. és XXI.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság a törvényhely pontos megjelölésével rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás

lehetőségéről, azonban a másodfokú bíróság a 1978. évi IV. törvény alkalmazása miatt a XX.r. vádlottnál mellőzte a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának feltüntetését, mert az elkövetéskor hatályban volt Büntető Törvénykönyv nem tartalmazott arra vonatkozó előírást, hogy az ügydöntő határozatban meg kell állapítani a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

[491] Az eddig kifejtetteken túl a II.r., III.r. és XX.r. vádlott vonatkozásában az elkövetéskor hatályban volt Büntető Törvénykönyv alkalmazására tekintettel a másodfokú bíróság a büntetés céljára vonatkozó rendelkezésként az 1978. évi IV. törvény 37. §-át és a büntetés kiszabási elvekre vonatkozólag ugyanezen törvény 83. § (1) és (2) bekezdését tünteti fel. A II.r. és III.r. vádlott esetében a halmazati büntetés jogszabályhelyeként az 1978. évi IV. törvény 85. § (1), (2) és (3) bekezdését jelöli meg. Mindhárom vádlottra vonatkozólag a szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként az 1978. évi IV. törvény 38. § (1) bekezdés 1. pontját tünteti fel.

[492] A II.r. és III.r. vádlottnál a közügyektől eltiltás mellékbüntetés törvényhelye az 1978. évi IV. törvény 38. § (2) bekezdés 1. pontja és az 1978. évi IV. törvény 53. § (1) bekezdése. A mellékbüntetés időtartamának meghatározása az 1978. évi IV. törvény 55. § (1) bekezdésén alapul.

[493] Az 1978. évi IV. törvény egyes rendelkezései az elkövetési idő után, illetve a 2012. évi C. törvény (Btk.) hatályba lépése előtt módosultak, ezért az ítéltábla szükségesnek tartja ismételten hangsúlyozni, hogy a felhívott törvényhelyek az 1978. évi IV. törvénynek az elkövetéskor hatályban volt rendelkezésein alapulnak.

[494] Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a XVIII.r. vádlott kivételével valamennyi vádlottat pénzbüntetésre is ítélte, azonban e büntetési nemet a másodfokú bíróság a II.r., III.r. és XX.r. vádlott vonatkozásában az 1978. évi IV. törvény 38. § (2) bekezdés 7. pontja és az 1978. évi IV. törvény 64. § (1) bekezdés a) pontja alapján pénzmellékbüntetésként tekintette kiszabottnak, egyben mellőzte az egynapi tétel összegére utalást. A pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén a szabadságvesztésre való átváltoztatásra vonatkozó rendelkezést is módosította az 1978. évi IV. törvény 65. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. A pénzmellékbüntetés összegével egyetértett, így azt érintetlenül hagyta.

[495] Az I.r., IV.r., XVI.r., XVII.r., XIX.r. és XXI.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a személyükben és cselekményeikben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egynapi tétel összege igazodik a rendelkezésre álló adatokból megállapítható vagyoni helyzetükhöz. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a pénzbüntetés törvényhelyére vonatkozó megjelölését e vádlottak esetében kiegészíti a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással.

[496] A cselekmények elkövetése után több mint egy évtizeddel később a nyugdíjas XVI.r. és XVII.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság szükségtelennek találta a foglalkozástól, nevezetesen a gazdasági társaság vezető tisztségének betöltésétől való eltiltást, ezért e büntetésre ítélésüket mellőzte.

[497] A XVIII.r., XIX.r., XX.r. és XXI.r. vádlott tekintetében a foglalkozástól eltiltást a másodfokú bíróság is indokoltnak találta, azonban annak tartamát szintén a rendkívül hosszú időmúlásra figyelemmel valamennyiük esetében csökkentette, a XIX.r., XX.r. és XXI.r. vádlott vonatkozásában a Btk. 53. § (2) bekezdése, illetve az 1978. évi IV. törvény 57. §

(1) bekezdése szerinti törvényi minimummal egyező tartamra. Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú ítélet [860] bekezdésében a foglalkozástól eltiltás büntetés törvényhelye elírás miatt hibásan szerepel, ezért azt a Btk. 52. § (1) bekezdés a) pontjára javítja ki. Végezetül a XX.r. vádlott esetében az eltérő Büntető Törvénykönyv alkalmazása miatt szükséges rögzíteni, hogy a foglalkozástól eltiltás az 1978. évi IV. törvény 38. § (2) bekezdés 2. pontja értelmében mellékbüntetés, amelynek törvényi alapját az 1978. évi IV. törvény 56. § (1) bekezdés a) pontja képezi.

[498] A XVIII.r., XIX.r. és XXI.r. vádlott vonatkozásában fel kell tüntetni, hogy a szabadságvesztés és a foglalkozástól eltiltás, illetve a szabadságvesztés, a pénzbüntetés és a foglalkozástól eltiltás egymás melletti kiszabására a Btk. 33. § (3) bekezdése biztosít lehetőséget.

[499] Az őrizetben, előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ez a rendelkezés az I.r., XVI.r., XVII.r. és XVIII.r. vádlott esetében mely törvényi előírásokon alapul, azt csak a Btk. 92. § (3) bekezdésére utalásánál kell az a) pont II. fordulataként feltüntetésével kiegészíteni. A II.r. és III.r. vádlottra vonatkozólag a beszámítás az 1978. évi IV. törvény 99. § (1) és (3) bekezdésén alapul.

[500] A XVI.r., XIX.r., XX.r. és XXI.r. vádlottal ellentétben az elsőfokú bíróság a XVII.r. és XVIII.r. vádlott vonatkozásában elmulasztotta megállapítani, hogy az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása a szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének esetére vonatkozik, ezért azt az ítéltábla a rendelkező részben írtak szerint pótolta.

[501] A végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottaknál az elsőfokú bíróság helytállóan utalt az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatából eredő, az előzetes bírósági mentesítés lehetőségének vizsgálatára irányuló alkotmányos követelményre, majd alappal jutott arra az álláspontra, hogy a vádlottak egyike sem érdemes az előzetes mentesítésre. A törvényszék helytálló indokait a másodfokú bíróság azzal egészíti ki, hogy az ítélezési gyakorlat szerint az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni (BJD 9986).

[502] A Kúria az EBH 2018. B.13. számú határozatában ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előlethez fűződő hátrányos következményeket is.

[503] Mindezen szempontokat figyelembe véve az ítéltábla is arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottak terhére olyan típusú bűncselekmények kerültek megállapításra, amely a személyükben rejlő kockázatot is mutatja, így nem érdemesek az előzetes mentesítésre.

[504] Az elsőfokú bíróság vagyonek Kobzásra, elkobzásra, bűnjelre és bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezései törvényesek voltak, azonban a Balassagyarmati Törvényszék a vagyonek Kobzással érintett számlák közül többnek a megnevezését, valamint a számlákon zárolt összegeket sem tüntette fel, ezért azokat a másodfokú bíróság – a nyomozati iratok K-2. kötetének 8451-8463. oldala alapján – a megfelelő gazdasági társaságra hivatkozással a rendelkező részben foglaltak szerint pótolta.

[505] A nyomozati szakban 2010. május 6. napján kiállított elismervény alapján megjelölte az eljárás során lefoglalt külföldi pénznemeket kezelő állami szervet és annak letétjét, valamint kijavította az amerikai dollár összegét, mert azt elírás miatt tévesen tartalmazta a törvényszéki ítélet rendelkező része.

[506] A 84. sorszámú másodfokú bírósági iratban foglaltakra tekintettel az eljárás során készpénzben lefoglalt 6.000.000,- forint bűnjel pénz befizetésének letéti számláját és a számla felett rendelkező törvényszéki hivatalt is feltüntette.

[507] Az I.r., a XVI.r. és a XVII.r. vádlott lakcímében a közterület megnevezése hibásan került feltüntetésre, ezért azt az ítéltábla korrigálta, valamint rögzítette a XIX.r. vádlott új lakóhelyét és a III.r. vádlott új személyazonosító igazolványának számát.

[508] A másodfokú bíróság a 48., 52. és 58. sorszámú törvényszéki tárgyalási jegyzőkönyvek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság sem 2019. április 24-én, sem 2019. május 22-én nem tartott tárgyalást, ezért az ezekre a tárgyalási napokra hivatkozást az elsőfokú ítélet bevezető részéből mellőzte.

[509] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[510] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján megtartott tárgyaláson, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[511] A másodfokú eljárás során a kirendelt védők díjával, a lefoglalt járművek tárolásával és a szakértői bizonyítással felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében a Be. 632. § (4) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2022. év október hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

Dr. Patassy Bence s.k.

Dr. Belovai Henriette s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 3.B.54/2018/98. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.116/2021/87. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt16 XVI.r., Terhelt17 XVII.r., Terhelt18 XVIII.r., Terhelt19 XIX.r., Terhelt20 XX.r. és Terhelt21 XXI.r. vádlott vonatkozásában 2022. év október hó 4. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. év október hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke